

OBAVIJESTI VOJNOG ORDINARIJATA
Službeno glasilo Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta, tel: 01/46 70 660, 46 70 659, (37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@morh.hr

Odgovara:

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

KORIZMENA PORUKA VOJNOG ORDINARIJA	5
SVETA STOLICA	6
Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima	6
Vjera i ljubav: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16)	7
Bratstvo - temelj i put za mir	8
Duhovna zvanja - svjedočenje istine	14
"Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite" (usp. 2 Kor 8, 9)	16
"Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!" (Mt 5, 3)	18
Komunikacija u službi istinske kulture susreta	21
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA	23
Nadati se protiv svake nade	23
Poruka za Dan posvećenog života	24
Priopćenje s izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK	26
Brzjav sudionika 54. teološko-pastoralnog tjedna papi Franji	27
VOJNA BISKUPIJA	28
DEKRETI I IMENOVANJA U VOJNOM ORDINARIJATU	28
Odluka o reorganizaciji Policijskog dekanata	29
Pravilnik o dekanatskoj službi u Vojnom ordinarijatu	31
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	37
Uveden u službu kapelan za PU brodsko-posavsku	37
Uveden u službu kapelan za PU dubrovačko-neretvansku	37
Uveden u službu kapelan za PU splitsko-dalmatinsku	38
Posjet Ratne škole Vojnom ordinarijatu	38
Priopćenje vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca	39
Posjet zapovjednika BSD-a Vojnom ordinarijatu	39
Izaslanstvo Zrinske garde posjetilo vojnog biskupa	40
Uveden u službu kapelan za PU požeško-slavonsku	40
Susret svećenika Vojnog ordinarijata	41
Uveden u službu kapelan za PU virovitičko-podravsku	42
Treća sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata	43
LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA	44
Susret svećenika Vojnog ordinarijata - prijedlog pastoralnog programa	54
PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA	56

Korizma kao dar, milosno je vrijeme koje se svake godine ciklički ponavlja u životu vjerničke zajednice, pa time i u životu svakog vjernika koji živi svoje dane oslonjen na milosrđe Božje. Stoga, iako je to vrijeme ozbiljnog promišljanja o sebi i vrijednostima kojima smo usmjereni, s radošću ulazimo u tih četrdeset dana molitve, posta i pokore, kako bismo, surađujući s Bogom nama naklonjenim, pronalazili načina za napredovanje u našim međuljudskim odnosima.

Isusov učenik zna da sebi dobro čini kad iskreno brine o dobru svojih bližnjih. Mir srca možemo steći samo ako smo nosioci mira u životima drugih ljudi; mir duše i savjesti možemo imati samo ako živimo u miru s Bogom. Stoga je korizma dragocjeni dar koji ne služi samo kao priprava na izvanjsku proslavu blagdana Kristova uskrsnuća. Ponajmanje je to, iako se neki, možda i mnogi, zaustave upravo na ovoj dimenziji. Ona bi uvijek iznova trebala proizvoditi učinak kojim bogatstvo darovano Isusovim uskrsnućem, dakle središnjim događajem povijesti spasenja, oplemenjuje najprije pojedinca, a po njemu zajednicu vjernika, te po njoj svakog čovjeka koji s nama vjernicima dijeli zajednički prostor i vrijeme.

Živimo u vremenu koje je duboko obilježeno krizom. Iako se u medijima najčešće spominje gospodarska recesija i ekonomska kriza, može se tu i tamo čuti poneki prilog i o uzrocima koji su doveli do ovih dimenzija sveukupne krize. Mi vjernici ne dvojimo kad ističemo da je u temeljima svake krize – kriza morala. Kad se izgubi osjećaj za bližnje, i za pravilnu upotrebu i raspodjelu dobara, a središnji, najvažniji i jedini stvarni cilj postane profit, moguće je da se događa upravo ovo kroz što prolazimo posljednjih godina. Malobrojni pojedinci postaju vlasnici najvećeg dijela dobara, dok svi ostali služe upravo toj svrsi. Čudna su zakonska rješenja koja to omogućuju. A još su čudnije situacije u kojima institucije demokratske vlasti ne uspijevaju preventivno zaustaviti nezakonite radnje čije su posljedice katastrofalne gotovo za cijeli narod. Pa i šire od toga. Globalizacija, čini se po posljedicama, služi da pojedincima koji posjeduju kapital omogući brzo i lako profitiranje – gomilanje dobara, umjesto da bude sredstvo povezanosti svih ljudi, kako bi se svaki čovjek dobre volje dobro osjećao među svojimima.

Što možemo učiniti? Ja i ti, jer vjernik polazi od sebe! Ponajprije valja sagledati vlastite

mogućnosti i dati osobni doprinos u izgradnji pravednog društva. Valja nam se pozabaviti sobom i maknuti iz svog ponašanja sve što drugima čini zlo i što pridonosi da se drugi osjećaju loše. I nadasve moliti. Moliti za obraćenje. Svoje ali i drugih. Zar to nisu sadržaji na koje upućuje korizma?

Radujem se i s činjenicom što vam posređujemo novi broj službenog vjesnika naše biskupije. Na simboličan način on je memorija, čuvar koji brani od zaborava dobro koje smo zajednički učinili ostajući vjerni poslanju koje nam je povjereno. Bilježi naša nastojana da kroz različite forme naviještanja Radosne vijesti, putem posredovanja bogatstva Crkve – sakramenata milosti Božje, činjenja dobra bližnjima u konkretnim okolnostima života pokažemo radost da smo, iako nesavršeni, u službi Uskrslog Gospodina. Jer on nas je pozvao.

Svima želim duhovnim plodovima bogato korizmeno iskustvo.

J. Jezerinac
Mons. Juraj Jezerinac,
vojni ordinarij u RH

U Zagrebu, 20. veljače 2014.

Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima

Poruka pape Franje *Urbi et orbi* za Božić 2013.

“Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim” (Lk 2, 14).

Draga braćo i sestre iz Rima i cijeloga svijeta, dobar vam dan i sretan vam Božić!

Prihvaćam pjesmu anđela koji su se ukazali betlehemske pastirima u noći u kojoj se rodio Isus. Pjesma je to koja ujedinjuje nebo i zemlju, dajući nebu hvalu i slavu, a želju za mirom na svijetu i među ljudima.

Pozivam sve da se pridruže toj pjesmi: ta je pjesma za svakog muškarca i ženu koji bdiju noću, koji se nadaju boljem svijetu, koji se brinu za druge nastojeći ponizno izvršiti vlastitu dužnost.

Slava Bogu!

To je ono na što nas nadasve poziva Božić: dati slavu Bogu, jer on je dobar, vjeran i milosrdan. Danas svima upućujem želju da upoznaju pravo lice Boga, Oca koji nam je dao Isusa. Želim svima da osjete da je Bog blizu, da žive u njegovoj blizini, da ga ljube i da mu se klanjaju.

A svaki od nas može dati slavu Bogu pogotovo životom, i to životom utrošenim iz ljubavi prema njemu i prema braći.

Mir ljudima.

Pravi mir nije ravnoteža između suprotstavljenih sila to nije lijepa “fasada” iza koje se kriju suprotstavljanja i podjele. Mir poziva na svakodnevno zauzimanje, polazeći od Božjeg dara, od njegove milosti koju nam je dao u Isusu Kristu.

Dok gledamo Djetešce u jaslama, Dijete mira, mislimo na djecu koja su najranjivije žrtve ratova, ali mislimo isto tako na starije, zlostavljane žene, bolesne... Ratovi uništavaju i ranjavaju tolike živote!

Mnoge je od njih u posljednje vrijeme uništio sirijski sukob, raspirujući mržnju i osvetu. Nastavimo moliti Gospodina da poštedi ljubljene sirijski narod novih trpljenja a sukobljene strane da prekinu sva nasilja i osiguraju pristup humanitarnoj pomoći. Vidjeli smo koliko je moćna molitva! Drago mi je što nam se toj našoj molitvi za mir u Siriji danas pridružuju vjernici različitih vjeroispovijesti. Nikada ne gubimo hrabrost molitve! Moramo u sebi imati hrabrosti reći: Gospodine, daj svoj mir Siriji i čitavom svijetu! I one

koji ne vjeruju pozivam da žele mir, neka ga žele svim srcem, ali svi složno tražimo mir.

Neka Novorođeno dijete podari mir Srednjoafričkoj Republici, koja je često zaboravljena. Ali ti, Gospodine, nikoga nikada ne zaboravljaš! Želiš donijeti mir i u tu zemlju, koju razdire spirala nasilja i bijede, gdje su toliki bez krova nad glavom, vode i hrane, bez onog najosnovnijeg za život. Učvrsti sklad u društvu u Južnom Sudanu, gdje su sadašnje napetosti već prouzročile brojne žrtve i prijete i ugrožavaju mirni suživot te mlade države.

Ti, Kneže mironosni, odvrati posvuda srca ljudi od nasilja, da polože oružje i opredijele se za put dijaloga. Pogledaj na Nigeriju, koju razdiru stalni napadi u kojima nisu pošteđeni ni nevini i bespomoćni. Blagoslovi Zemlju u kojoj si odlučio doći na svijet i daj da mirovni pregovori između Izraelaca i Palestinaca urode plodom. Ozdravi rane voljenog Iraka, koji je ponovno pogođen čestim atentatima.

Ti, Gospodaru života, štiti sve one koji su progonjeni zbog tvoga imena. Daj nadu i utjehu izbjeglicama i prognanima, osobito onima na Rogu Afrike i na istoku Demokratske Republike Kongo. Daj da selioci koji su krenuli u potragu za dostojanstvenijim životom nađu gostoprimstvo i pomoć. Neka se nikada više ne ponove tragedije poput one kojoj smo svjedočili ove godine, s tolikim mrtvima na Lampedusi!

Betlehemske Djetešce, dotakni srca svih onih koji su uključeni u trgovinu ljudima, da uzmognu shvatiti težinu toga zločina protiv čovječ-

nosti. Svrni svoj pogled na toliku otetu, ranjenu i ubijenu djecu u oružanim sukobima, i na svu onu kojoj je silom oduzeto djetinjstvo i koja su pretvorena u vojnike.

Gospodaru neba i zemlje, pogledaj na ovaj naš planet, kojeg ljudska lakomost i pohlepa često bezobzirno iskorištava i to na strašan način. Pomogni i zaštiti sve žrtve prirodnih katastrofa, prije svega dragi filipinski narod, koji je teško pogođen nedavnim tajfunom.

Draga braćo i sestre, danas, na ovome svijetu, u ovome čovječanstvu, rodio se Spasitelj, koji je Krist Gospodin. Zaustavimo se pred Betlehemske Djetetašcem. Dopustimo da nam se srce gane, ne bojmo se toga, ne bojmo se da nam se srce gane, mi nosimo u sebi tu potrebu. Dopustimo da nam Božja nježnost srce ispuni toplinom; trebamo njegovu milinu. Bog je pun ljubavi, nje-

mu hvala i slava u vijeke! Bog je mir: molimo ga da nam pomogne graditi taj mir svakog dana u našem životu, u našim obiteljima, u našim gradovima i narodima, u čitavom svijetu. Dopustimo da nas dirne Božja dobrota.

Vama, draga braćo i sestre iz cijeloga svijeta koji ste se okupili na ovome Trgu i svima onima iz raznih zemalja koji su povezani komunikacijskim sredstvima, upućujem svoju čestitku: sretan Božić!

Na ovaj dan osvjetljen evanđeoskom nadom koja izvire iz siromašne betlehemske spilje zazivam božićni dar radosti i mira za sve: za djecu i starije osobe, za mlade i obitelji, za siromašne i marginalizirane. Neka Isus, koji se radi nas rodio, utješi one koji su kušani bolešću i patnjom; neka podupre one koji se posvećuju služenju braći koja su u najvećoj potrebi. Sretan Božić svima! ■

Vjera i ljubav: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16)

Papina poruka za 22. svjetski dan bolesnika 2014.

Draga braćo i sestre!

1. U prigodi 22. svjetskog dana bolesnika koji ove godine ima za temu Vjera i ljubav: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16), obraćam se na poseban način bolesnicima i svima onima koji im pružaju pomoć i njegu. Crkva u vama, dragi bolesnici, prepoznaje posebnu Kristovu prisutnost. To je istina. Kada trpimo on je uz nas, štoviše, on je u našem trpljenju. On zajedno s nama nosi njegov teret i otkriva mu smisao. Kada je Božji Sin uzašao na križ uništio je samoću patnje i rasvijetlio njezinu tamu. Nalazimo se tako pred misterijem Božje ljubavi prema nama, koja nam ulijeva nadu i hrabrost: nadu, jer se u Božjem naumu ljubavi i sama noć boli otvara uskrsnom svijetlu; te hrabrost, da se možemo sa svim protivštinama i teškoćama nositi u njegovu društvu, zajedno s njim.

2. Utjelovljeni Sin Božji nije uklonio iz ljudskog iskustva bolest i trpljenje, već je, preuzevši ih na sebe, preobrazio ih i dao im pravi smisao. Dao im je pravi smisao zato jer posljednju riječ nemaju bolest i trpljenje nego novi život u punini; preobrazio ih, jer u jedinstvu s Kristom ne moraju više biti negativni već mogu postati pozitivni. Isus je put i s njegovim Duhom možemo ga slijediti. Kao što nam je Otac darovao Sina iz ljubavi i Sin darovao sebe iz iste ljubavi, i mi možemo ljubiti jedni druge kao što je Bog nas ljubio, dajući život za braću. Vjera u Boga postaje dobrotu, vjera u Krista rassetoga daje nam snage da

ljubimo do kraja, čak i svoje neprijatelje. Dokaz istinske vjere u Krista je sebedarje i širenje ljubavi prema bližnjemu, osobito prema onima koji to ne zaslužuju, prema onima koji trpe i prema onima koji su marginalizirani.

3. Po krštenju i potvrdi pozvani smo suobličiti se Kristu, Dobrom Samarijancu svih onih koji pate: "Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16). Kada s nježnošću pristupamo onima koji su potrebiti skrbi, mi unosimo nadu i Božji osmeh u proturječja svijeta. Kada velikodušno posvećivanje drugima postaje prepoznatljivo obilježje našeg djelovanja, tada otvaramo prostor Kristovu srcu i uživamo u njegovoj toplini, te time pružamo naš doprinos dolasku Božjeg kraljevstva.

4. Da bismo rasli u nježnosti, u osjetljivoj ljubavi ispunjenoj poštivanjem prema drugome, imamo jedan pouzdan kršćanski uzor na koji možemo sa sigurnošću upraviti pogled: to je Majka Isusova i Majka naša, koja je uvijek pozorna na Božji glas i na potrebe i teškoće svoje djece. Nošena božanskim milosrđem koje se u njoj utjelovilo, Marija zaboravlja samu sebe i nesebično hita iz Galileje u Judeju da se susretne i pomogne rođakinji Elizabeti. Ona se zauzima kod svog Sina na svadbi u Kani, kada vidi da na gozbi ponestaje vina. Ona nosi u svom srcu, na svom životnom putovanju, riječi starca Šimuna koji je preorekao da će joj mač probosti dušu i nepokolebljivom

snagom stoji podno Isusova križa. Ona zna kako se prelazi taj put i zbog toga je Majka svih bolesnika i patnika. Možemo joj se s pouzdanjem i sinovskom odanošću utjecati, sigurni da će nam pomoći, da će nas podupirati i da nas neće napustiti. Ona je Majka raspetog i uskrslog Krista: stoji uz naše križeve i prati nas na putu prema uskrsnuću i punom životu.

5. Sveti Ivan, učenik koji je s Marijom stajao pod križem, pomaže nam vratiti se izvorima vjere i ljubavi, srcu Boga koji "je ljubav" (1 Iv 4, 8.16). On nas podsjeća da ne možemo ljubiti Boga ako ne ljubimo braću. Onaj koji s Marijom stoji pod križem uči ljubiti kao što ljubi Isus. Križ je "sigurnost vjerne Božje ljubavi prema nama. Ta je ljubav tako silna da ulazi u naš grijeh i oprašta ga, ulazi u naše trpljenje i daje nam snagu da ga

podnosimo. Ta ljubav ulazi i u samu smrt da je pobijedi i da nas spasi... Kristov križ poziva nas također da dopustimo da nas ta ljubav obuzme, uči nas uvijek promatrati drugoga s milosrđem i ljubavlju, napose one koji pate, koji trebaju pomoć" (Križni put s mladima, Rio de Janeiro, 26. srpnja 2013.).

Povjeravam ovaj 22. svjetski dan bolesnika Marijinu zagovoru, da ona pomogne svim bolesnicima da podnose svoje trpljenje u zajedništvu s Isusom Kristom i bude na pomoć svima onima koji se za njih brinu. Svim bolesnicima, zdravstvenim djelatnicima i dragovoljcima koji im pomažu od srca udjeljujem apostolski blagoslov. ■

*Iz Vatikana, 6. prosinca 2013.
Papa Franjo*

Bratstvo – temelj i put za mir

Poruka pape Franje za Svjetski dan mira 2014.

1. U ovoj svojoj prvoj poruci za Svjetski dan mira želim uputiti svima, pojedincima i narodima želju za životom ispunjenim radošću i nadom. U srcu svakog muškarca i svake žene prebiva želja za puninom života, koji uključuje onu nezatomljivu čežnju za bratstvom, koja nas potiče prema zajedništvu s drugima i osposobljava nas da ih ne promatramo kao neprijatelje ili suparnike, već kao braću koju treba primiti i prihvatiti.

Bratstvo je bitna dimenzija čovjeka, koji je biće odnosa. Živa svijest o toj relacionalnosti (povezanosti) potiče nas promatrati i postupati sa svakom osobom kao s pravom sestrom i pravim bratom; bez bratstva je nemoguće graditi pravedno društvo i postojan i trajni mir. Treba odmah podsjetiti da se bratstvo najprije uči u križu obitelji, prije svega zahvaljujući nadasve odgovornim i komplementarnim ulogama svih njezinih članova, osobito oca i majke. Obitelj je izvor svakoga bratstva te samim tim i temelj i prvi put mira, jer bi, po svojem pozivu, trebala na svijet prenositi svoju ljubav.

Zbog sve većeg broja međupovezanosti i komunikacija kojim je ovaj svijet prožet sve smo snažnije svjesni jedinstva i zajedničkog određenja naroda na zemlji. U povijesnoj dinamici, u različitosti naroda, društava i kultura, vidimo sjeme poziva na oblikovanje jedne zajednice koju čine braća koja se uzajamno prihvaćaju i jedni za druge brinu. Taj se poziv međutim danas često niječe i ignorira u svijetu koji karakterizira "glo-

balizacija ravnodušnosti" čija je posljedica ta da se polako "navikavamo" na patnju drugoga, zatvarajući se u same sebe.

U mnogim dijelovima svijeta kao da nema kraja teškim kršenjima temeljnih ljudskih prava, poglavito prava na život i prava na vjersku slobodu. Tragična pojava trgovine ljudima, u kojoj beskrupulozni pojedinci u životu i očaju drugih ljudi vide priliku za zaradu, samo je jedan uznemirujući primjer toga kršenja. Oružanim se sukobima pridodaju manje vidljivi, ali zato ništa manje okrutni ratovi koji se vode na ekonomskom i financijskom polju s jednako razornim učincima po život, obitelj i poduzeća.

Globalizacija, kao što je istaknuo Benedikt XVI., nas približava jedne drugima, ali nas ne čini braćom (1). Usto, mnoge situacije nejednakosti, siromaštva i nepravde znak su ne samo dubokog pomanjkanja bratstva, već također odsutnosti jedne kulture solidarnosti. Nove ideologije, koje karakterizira rašireni individualizam, egocentrizam i materijalistički konzumerizam, slabe društvene veze, jačaju onaj mentalitet "odbacivanja" koji dovodi do prezira i napuštanja najslabijih, onih koje se smatra "beskorisnima". Tako je ljudski suživot sve više nalik nekom pragmatičnom i egoističnom do ut des (ja tebi, ti meni).

Istodobno, sasvim je jasno da suvremene etike ne mogu iznjedrati istinske veze bratstva, jer bratstvo koje se ne poziva na zajedničkog Oca kao svoj posljednji temelj, ne može opstati (2). Pravo bratstvo među ljudima pretpostavlja i za-

htijeva transcendentno očinstvo. Priznavanjem toga očinstva učvršćuje se bratstvo među ljudima: svaka osoba tada postaje "bližnji" koji se brine za drugoga.

"Gdje ti je brat" (Post 4, 9)

2. Da bismo bolje shvatili taj čovjekov poziv na bratstvo i bolje prepoznali prepreke koje stoje na putu njegova ostvarenja te otkrili putove za njihovo prevladavanje, od temeljne je važnosti pustiti da nas vodi Božji naum, koji je na izvrstan način predstavljen u Svetom pismu.

Prema biblijskom izvješću o postanku svijeta, svi ljudi potječu od zajedničkih roditelja, Adama i Eve, para kojeg je Bog stvorio na svoju sliku i priliku (usp. Post 1, 26), kojima su se rodili Kajin i Abel. U povijesti te prve obitelji vidimo postanak društva, razvoj odnosa između pojedinaca i naroda.

Abel je pastir, Kajin zemljoradnik. Njihov duboki identitet, i ujedno njihov poziv, je da su braća, premda se razlikuju po djelatnosti i kulturi, da su povezani s Bogom i sa stvorenim svijetom. Ali Kajinovo ubojstvo Abela tragična je potvrda radikalnog odbacivanja poziva na bratstvo. Njihova povijest (usp. Post 4, 1-16) zorno pokazuje tešku zadaću na koju su svi ljudi pozvani, da žive u jedinstvu, da se brinu jedni za druge. Ne mogavši prihvatiti Božju naklonost Abelu, koji mu je ponudio prvine svoga stada – "Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu, a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati" (Post 4, 4-5) – Kajin iz zavisti ubija Abela. Na taj način odbija smatrati Abela bratom, imati ispravan odnos prema njemu, živjeti u Božjoj prisutnosti preuzimajući na sebe odgovornost da se brine i čuva drugoga. Na pitanje: "Gdje ti je brat?", kojim Bog od Kajina traži objašnjenje za ono što je učinio, ovaj uzvraća: "Ne znam... Zar sam ja čuvar brata svoga?" (Post 4, 9). Zatim, kaže nam Knjiga Postanka, "Kajin ode ispred lica Jahvina" (4, 16).

Trebamo se zapitati o dubokim razlozima koji su naveli Kajina da zanemari bratsku vezu i, ujedno, vezu uzajamnosti i zajedništva koja ga je povezivala s njegovim bratom Abelom. Sam Bog prokazuje i spočitava Kajinu da je potpao pod utjecaj zla: "grieh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba" (Post 4, 7), prezrevši Božji naum. Na taj je način osujetio svoj prvobitni poziv da bude dijete Božje i da živi bratstvo.

Povijest Kajina i Abela uči da ljudski rod nosi u sebi upisan poziv na bratstvo, ali također dramatičnu mogućnost izdaje tog poziva. Potvrđuju to svakodnevna djela sebičnosti, koja je u pozadini tolikih ratova i mnogih nepravdi: mnogi muškarci i žene umiru od ruku braće i sestara

koja ih nisu promatrala kao takve, to jest kao bića stvorena za uzajamnost, za zajedništvo i za dar.

"A svi ste vi braća" (Mt 23,8)

3. Samo se od sebe javlja pitanje: hoće li muškarci i žene ovoga svijeta moći ikada potpuno odgovoriti na čežnju za bratstvom, koju je u njih utisnuo Bog Otac? Hoće li isključivo svojim silama uspjeti pobijediti ravnodušnost, sebičnost i mržnju, prihvatiti legitimne razlike koje karakteriziraju braću i sestre?

Parafrazirajući riječi Gospodina Isusa možemo ovako sažeti odgovor koji nam on daje: budući da imate samo jednog Oca, koji je Bog, vi ste svi braća (usp. Mt 23, 8-9). Korijen bratstva je sadržan u Božjem očinstvu. Nije riječ o općenitom, neodređenom i povijesno nedjelotvornom očinstvu, već o osobnoj, točno određenoj i izvanrednoj konkretnoj Božjoj ljubavi prema svakom čovjeku (usp. Mt 6, 25-30). To je, dakle, očinstvo koje stvarno rađa bratstvom, jer Božja ljubav, kada je prihvaćena, postaje najvrsnije sredstvo preobrazbe života i odnosa s drugim, otvarajući ljude solidarnosti i istinskom dijeljenju s drugima.

Na osobit način, ljudsko je bratstvo dobilo novi zamah u i od Isusa Krista njegovom smrću i uskrsnućem. Križ je definitivno "mjesto" ustanovljenja bratstva, koje ljudi nisu kadri iznjedrili sami. Isus Krist, koji je preuzeo na sebe ljudsku narav da je otkupi, ljubeći Oca sve do smrti, smrti na križu (usp. Fil 2, 8), uskrsnućem nas je učinio novim čovjekom, u punom zajedništvu s Očevom voljom, s njegovim naumom, koji obuhvaća puno ostvarenje poziva na bratstvo.

Isus od samog početka prihvaća Očev naum, priznajući mu primat nad svim drugim. Ali Krist, svojim predanjem smrti iz ljubavi prema Ocu, postaje novo i konačno počelo svih nas; mi smo pozvani uzajamno se prepoznavati u njemu kao braća i sestre jer smo djeca istoga Oca. On je sam Savez, osobni prostor pomirenja čovjeka s Bogom i jednih s drugima poput braće i sestara. U Isusovoj smrti na križu je jednom zauvijek dokončana podjela među narodima, između naroda Saveza i naroda pogana, lišenog nade jer sve do tada nisu bili dionici obećanja saveza. Kao što se može pročitati u Poslanici Efežanima, Isus Krist u sebi pomiruje sve ljude. On je mir, jer je od dva naroda sazdao jednog, srušivši pregradu razdvojnici, odnosno neprijateljstvo. On je stvorio u sebi jedan narod, jednog čovjeka, jedan ljudski rod (usp. 2, 14-16).

Svaki koji prihvaća Kristov život i živi u njemu, priznaje Boga Ocem i potpuno se predaje njemu, ljubeći ga iznad svega. Pomireni čovjek

vidi u Bogu Oca sviju i, kao posljedica toga, potaknut je živjeti bratstvo otvoreno svima. U Kristu, drugog se prihvaća i ljubi kao Božjeg sina ili kćer, kao brata ili sestru, a ne kao tuđinca, a još manje kao suparnika ili čak neprijatelja. U Božjoj obitelji, gdje su svi sinovi istoga oca, i budući da su nacijepljeni na Krista, sinovi u Sinu, ne postoje životi s kojima se postupa kao s "otpadom". Svi uživaju jednako i nepovredivo dostojanstvo. Svi su ljubljeni od Boga, svi su otkupljeni krvlju Krista, umrlog na križu i uskrslog za svakog od nas. To je razlog zbog kojeg nitko ne smije ostati ravnodušan prema sudbini braće.

Bratstvo – temelj i put za mir

4. Nakon svega do sada rečenog, lako je shvatiti da je bratstvo temelj i put za mir. Socijalne enciklike mojih prethodnika pružaju vrijedan doprinos u tome smislu. Bilo bi dovoljno spomenuti definicije mira iz enciklike *Populorum progressio* Pavla VI. ili pak enciklike *Sollicitudo rei socialis* Ivana Pavla II. Iz prve doznajemo da je cjeloviti razvoj naroda novo ime za mir (3), iz druge pak da je mir opus *solidaritatis* (4).

Pavao VI. kaže da se ne samo osobe, nego i narodi moraju susretati u jednom duhu bratstva. I objašnjava: "U tom uzajamnom razumijevanju i prijateljstvu, u tom svetom zajedništvu moramo se [...] prihvatiti posla oko izgradnje zajedničke budućnosti čovječanstva" (5). To je u prvom redu obaveza onih sretnijih i privilegiranih. Njihove su dužnosti ukorijenjene u ljudskom i nadnaravnom bratstvu i očituju se pod tri aspekta: dužnost solidarnosti, koja zahtijeva da bogati narodi pomažu manje napredne; dužnost društvene pravednosti, koja zahtijeva preuređivanje odnosa između snažnijih i slabijih naroda tako da budu pravedniji; dužnost univerzalne ljubavi, koja uključuje promicanje jednog humanijeg svijeta za sve, svijeta u kojem svako ima nešto dati i primiti, a da napredak jednih ne bude prepreka razvoju drugih (6).

Ako se, dakle, mir promatra kao opus *solidaritatis*, ne možemo ne priznati da je bratstvo njegov osnovni temelj. Mir, kaže Ivan Pavao II., je nedjeljivo dobro. Ili je dobro koje pripada svima ili je ničije dobro. Ono se može stvarno postići i uživati, kao najviša kvaliteta života i kao humaniji i održiviji razvoj, jedino ako su svi vođeni solidarnošću kao "čvrstom i postojanom odlučnošću zauzeti se za opće dobro" (7). To znači da se ljudi ne smiju voditi "željom za zaradom" ili "žeđi za moći". Treba imati raspoloživost "da 'izgubimo sebe' radi drugoga, umjesto da ga iskoristavamo [...] 'drugoga' – osobu, narod ili naciju – [ne smije se promatrati] kao neko sredstvo čiju

radnu sposobnost i tjelesnu snagu treba iskoristiti uz nisku cijenu, i kad nam više ne koristi, onda ga ostaviti, nego kao nama 'sličnoga', kao našu 'pomoć'" (8).

Kršćanska solidarnost pretpostavlja da se bližnjega ljubi ne samo kao "ljudsko biće sa svim svojim pravima, biće koje je u svojoj srži jednako svima drugima, već on postaje živa slika Boga Oca, otkupljena krvlju Isusa Krista i podvrgnuta trajnom djelovanju Duha Svetoga" (9), kao još jednog brata ili sestru. Kao što je primijetio Ivan Pavao II. "tada će svijest o zajedničkom Božjem očinstvu, o bratstvu svih ljudi u Kristu, 'sinova u Sinu', o nazočnosti i životvornom djelovanju Duha Svetoga dati našem pogledu na svijet novi kriterij prosuđivanja" (10) i stubokom ga promijeniti.

Bratstvo – preduvjet za iskorjenjivanje siromaštva

5. U *Caritas in veritate* moj prethodnik je podsjetio svijet da je pomanjkanje bratstva među narodima i ljudima važan uzrok siromaštva (11). U mnogim društvima proživljavamo duboko siromaštvo odnosa što je posljedica pomanjkanja čvrstih odnosa u obitelji i zajednici. Sa zabrinutošću promatramo razne vrste nevolja, marginalizaciju, samoću i razne oblike patološke ovisnosti koji bilježe sve veći rast. Ta se vrsta siromaštva može pobijediti samo ponovnim otkrivanjem i vrednovanjem bratskih odnosa u krilu obitelji i zajednica, kroz dijeljenje radosti i žalosti, teškoća i uspjeha koji su sastavni dio ljudskog života.

Povrh toga, ako s jedne strane uočavamo opadanje apsolutnog siromaštva, s druge ne možemo ne prepoznati ozbiljan porast relativnog siromaštva, to jest nejednakosti između osoba i skupina koje zajedno žive na određenom području ili u određenom povijesno-kulturnom kontekstu. U tome smislu, potrebne su također djelotvorne politike koje će promicati načelo bratstva, jamčeći osobama – koje su jednake u svojem dostojanstvu i temeljnim pravima – pristup kapitalu, uslugama, odgojnim, zdravstvenim i tehnološkim resursima kako bi svaka osoba imala mogućnost izraziti i ostvariti svoj životni plan i mogla se razviti u punini kao osoba.

Uočava se također potreba za politikama koje će služiti ublažavanju prevelike neravnoteže u raspodjeli dohotka. Ne smijemo zaboraviti crkveno učenje o takozvanoj socijalnoj hipoteci, na temelju koje je dopušteno, kao što kaže sveti Toma Akvinski, i štoviše nužno "da čovjek posjeduje dobra" (12), a kada je riječ o njihovu korištenju da ih "posjeduje ne samo kao svoje vlasništvo nego i kao zajednička, u tom smislu što ona mogu koristiti ne samo njemu nego i drugima" (13).

Postoji, konačno, posljednji način promicanja bratstva – i samim tim pobjeđivanja siromaštva – koji mora biti u temelju svih ostalih. To je odvajanje od dobara onoga koji odlučuje živjeti umjerenim i bitnim načinom života, koji, dijeleći vlastita bogatstva, uspijeva na taj način iskusiti bratsko zajedništvo s drugima. To je od temeljne važnosti za nasljedovanje Isusa Krista i da bismo bili istinski Kristovi vjernici. To nije samo slučaj s posvećenim osobama koje zavjetuju siromaštvo, već također s mnogim obiteljima i mnogim odgovornim građanima, koji čvrsto vjeruju da bratski odnos s bližnjima predstavlja najdragocjenije dobro.

Ponovno otkrivanje bratstva u ekonomiji

6. Teške financijske i ekonomske krize – koje svoj uzrok imaju u sve većem udaljavanju čovjeka od Boga i svoga bližnjega, u pohlepnoj težnji za materijalnim dobrima, s jedne strane, i osiromašenju odnosa među ljudima i u zajednici, s druge – mnoge su potaknuli da potraže zadovoljstvo, sreću i sigurnost u trošenju i zarađivanju izvan svih logika zdrave ekonomije. Već je 1979. Ivan Pavao II. postojanje “stvarne i osjetne opasnosti da, dok se u čovjekovoj vladavini nad svijetom čine ogromni napreci, on izgubi bitne konce iz ruku te vladavine i da na razne načine njegovo čovječstvo bude podčinjeno ovome svijetu te da on sam postane predmetom – često neprimjetnih – raznih oblika manipulacije kroz čitavu organizaciju zajedničkog života, kroz sistem proizvodnje i kroz pritisak sredstava društvene komunikacije” (14).

Niz ekonomskih kriza koje su zaredale jedna za drugom mora dovesti do preispitivanja modela ekonomskog razvoja i promjene u načinima života. Današnja kriza, usprkos tome što ima teške posljedice za ljudske živote, može nam biti također dragocjena prigoda za ponovno otkrivanje vrijednosti mudrosti, umjerenosti, pravednosti i jakosti. Te nam kreposti mogu pomoći prevladati teške trenutke i ponovno otkriti bratske veze koje nas povezuju jedne s drugima, u dubokom uvjerenju da čovjek treba i da je sposoban za nešto više od maksimalizacije vlastitog pojedinačnog interesa. Te su kreposti osobito nužne za izgrađivanje i očuvanje društva u skladu s ljudskim dostojanstvom.

Bratstvo gasi rat

7. U godini koja je za nama mnoga su naša braća i sestre nastavila trpjeti iskustvo rata, koji predstavlja ozbiljnu i duboku ranu nanесenu bratstvu.

Mnogi se sukobi vode usred opće ravnodušnosti. Svima koji žive u krajevima u kojima oružja siju užas i razaranja, jamčim svoju osobnu i blizinu cijele Crkve. Ova potonja ima zadaću nositi Kristovu ljubav također bespomoćnim žrtvama zaboravljenih ratova molitvom za mir, služenjem ranjenima, gladnima, izbjeglicama, prognanicima i svima onima koji žive u strahu. Crkva isto tako diže svoj glas da do odgovornih osoba dopre vapaj boli napaćenih ljudi i da, zajedno s neprijateljstvom, prestanu sva zlostavljanja i kršenje temeljnih ljudskih prava (15).

Zbog toga želim uputiti snažni apel onima koji oružjem siju nasilje i smrt: u onima koje sada smatrate tek neprijateljem kojeg treba poraziti ponovno otkrijte svoga brata i zaustavite svoju ruku! Odrecite se puta oružja i idite ususret drugome s dijalogom, oprostjenjem i pomirenjem da biste oko sebe gradili pravdu, povjerenje i nadu! “U vezi s tim, jasno je da u životu naroda oružani sukobi uvijek predstavljaju namjerno nijekanje svake moguće međunarodne sloge, stvarajući duboke podjele i otvorene rane koje ne zacjeljuju tako lako. Ratovi predstavljaju praktično odbacivanje zalaganja oko postizanje onih velikih ekonomskih i društvenih ciljeva koje si je postavila međunarodna zajednica” (16).

Ipak, sve dok je tako velika količina oružja u optjecaju kao što je to sada, moći će se uvijek naći nove izlike za otpočinjanje neprijateljstava. Zbog toga ponavljam svima apel mojih prethodnika za neširenje naoružanja i razoružanje, počevši od nuklearnog i kemijskog razoružanja.

Ne možemo ipak ne konstatirati da međunarodni sporazumi i nacionalni zakoni, premda su nužni i vrlo poželjni, nisu sami po sebi dovoljni da čovječanstvo zaštite od opasnosti oružanih sukoba. Nužno je obraćenje srca koje će omogućiti svima da prepoznaju u drugome brata za kojeg se treba brinuti i s kojim treba zajedno raditi na izgradnji kvalitetnijeg života za sve. To je duh kojim su nadahnute mnogobrojne inicijative civilnog društva, uključujući vjerske organizacije, u promicanju mira. Izražavam svoju nadu da će svakodnevno zauzimanje svih nastaviti donositi ploda i da će u međunarodnom pravu doći do stvarne primjene prava na mir, kao temeljnog ljudskog prava i nužnog preduvjeta za ostvarenje svih ostalih prava.

Korupcija i organizirani kriminal su prijetnja bratstvu

8. Obzor bratstva povezan je također s potrebom svakog brata i sestre da žive punim životom. Legitimne težnje ljudi, osobito kada je riječ o mladima, ne smiju se osujetiti ili povrijediti, niti

se smije ljudima ukrasti nadu da će ih moći ostvariti. Ipak, tu se težnju ne smije miješati sa zloupotrebom moći. Naprotiv, ljudi se trebaju jedni drugima natjecati u uzajamnom poštivanju (usp. Rim 12, 10). I u raspravama, koje predstavljaju nezaobilazan aspekt života, moramo uvijek imati na umu da smo braća i sestre i stoga učiti i sebe i druge da se bližnjega ne smije smatrati neprijateljem ili protivnikom kojeg treba ukloniti.

Bratstvo rađa socijalni mir jer stvara ravnotežu između slobode i pravednosti, između osobne odgovornosti i solidarnosti, između pojedinačnog i općeg dobra. Da bi sve to potpomogla, politička zajednica mora djelovati transparentno i odgovorno. Građani se moraju osjećati predstavljenima od javnih vlasti u poštivanju njihove slobode. Međutim, često se između građana i institucija uvlače jednostrani interesi koji izobličuju taj odnos, pridonoseći stvaranju trajnog ozračja sukoba.

Istinskim se duhom bratstva pobjeđuje individualnu sebičnost koja oduzima ljudima mogućnost da žive u slobodi i uzajamnom skladu. Ta se sebičnost u društvu razvija bilo u mnogim oblicima korupcije, koji su danas silno razgranati, bilo u obliku kriminalnih organizacija, od malih skupina pa do onih raširenih po čitavom svijetu. Te skupine ruše zakonitost i pravdu, pogadajući u samo srce dostojanstvo osobe. One teško vrijeđaju Boga, povrijeđuju braću i nanose štetu stvorenom svijetu, to više ako imaju religijske konotacije.

Tu mislim na bolnu ranu droge, koja ubire profit prezirući ćudoredne i građanske zakone; na uništavanje prirodnih dobara i trenutno zagađenje; na tragediju iskorištavanja rada drugih osoba. Tu mislim također na nedopušteno trgovanjem novcem i na financijsku spekulaciju, koji često poprimaju obilježja grabeža i nanose štetu čitavim ekonomskim i društvenim sistemima, gurajući u siromaštvo milijune muškaraca i žena. Tu mislim na prostituciju koja svakoga dana kosi nevine žrtve, osobito među najmlađima kradući im budućnost; tu mislim na gnusnu trgovinu ljudima, na zločine i zlostavljanja usmjerene protiv maloljetnika, na užas ropstva koje još uvijek postoji u mnogim dijelovima svijeta, na često prešućenu tragediju migranata koji su često žrtve sramotne i protuzakonite manipulacije. Ivan XXIII. je u vezi s tim pisao: "Suživot koji se temelji samo na odnosima moći nije human. Daleko od toga da potiče, kao što bi to trebao, osobe da rastu i usavršavaju se, u takvom se suživotu vrši prisila nad njima i ograničava im se sloboda" (17). Čovjek se, međutim, može obratiti i ne treba nikada izgubiti nadu u mogućnost promijene svog života. Želim da to bude poruka nade i pouzdanja za

sve, pa i za one koji su počinili okrutne zločine, jer Bog ne želi smrt grešnika, već da se obrati i živi (usp. Ez 18, 23).

U širem kontekstu ljudskog društva, imajući pred očima zločin i kaznu, ne možemo se ne sjetiti neljudskih uvjeta koji vladaju u mnogim zatvorima, gdje je zatvorenik često sveden na subhuman položaj, gdje se krši njegovo ljudsko dostojanstvo i guši svaka volja i želja za rehabilitacijom. Crkva, najčešće u tišini, mnogo čini u tim sredinama. Pozivam i potičem sve da učine još više, u nadi da će napore koje na tome području poduzimaju mnogi hrabri muškarci i žene sve više, pravedno i pošteno, podupirati i građanske vlasti.

Bratstvo pomaže čuvati i njegovati prirodu

9. Ljudska je obitelj primila od Stvoritelja zajednički dar: prirodu. Kršćansko shvaćanje stvorenog svijeta uključuje pozitivan sud o dopustivosti zahvata na prirodi ako su oni korisni, uz uvjet da se djeluje odgovorno, što znači da se mora priznati onu "gramatiku" upisanu u prirodu i mudro koristiti dobra na korist svijetu, poštujući ljepotu, svrhovitost i korisnost pojedinih živih bića i njihovu ulogu u ekosustavu. Ukratko, priroda je na našem raspolaganju i mi smo pozvani odgovorno njome upravljati. Međutim, često smo vođeni pohlepom i bahatošću vladanja, posjedovanja, manipuliranja i izrabljivanja; ne čuvamo prirodu, ne poštujemo je, ne smatramo je besplatnim darom kojeg treba čuvati i staviti u službi braći, uključujući buduće naraštaje,

Poljoprivredni sektor, na poseban način, je primarni sektor proizvodnje s ključnim pozivom obrađivanja i čuvanja prirodnih dobara radi prehranjivanja čovječanstva. U vezi s tim, kontinuirana sramota gladi u svijetu potiče me da podijelim s vama pitanje: na koji način koristimo Zemljina prirodna dobra? Današnja društva moraju razmišljati o hijerarhiji prioriteta na koje je usmjerena proizvodnja. Naime, urgentna je dužnost da se prirodna dobra koriste tako da nitko ne gladuje. Postoje mnoge inicijative i moguća rješenja i ne ograničavaju se samo na povećanje proizvodnje. Poznato je da je trenutna proizvodnja dovoljna, a ipak milijuni ljudi trpe i umiru od gladi, i to predstavlja pravu sablazan. Nužno je dakle iznaći načine da svi mogu uživati plodove zemlje, ne samo zato da bi se izbjeglo širenje jaza između onih koji imaju i više no što trebaju i onih koji se moraju zadovoljiti mrvicama, već prije svega zato što to zahtijevaju pravednost, jednakost i poštivanje prema svakom ljudskom biću. U tome smislu, želim svima dozvati u svijest ono

nužno univerzalno određenje dobara koje je jedno od stožernih načela socijalnog učenja Crkve. Poštivanje tog načela je bitni uvjet za olakšavanje stvarnog i jednakog pristupa onim bitnim dobrima koja svaki čovjek treba i na koje svi imaju pravo.

Zaključak

10. Bratstvo treba otkriti, ljubiti, iskusiti, naviještati i svjedočiti. Ali jedino ljubav koju daje Bog omogućuje nam prihvatiti i u punini živjeti bratstvo.

Nužni realizam politike i ekonomije ne smije se svesti na puke tehničke vještine i znanja lišena ideala gdje se ignorira čovjekovu vrhunarnu dimenziju. Kada nedostaje te otvorenosti Bogu, svaka ljudska djelatnost postaje siromašnja i osobe se svodi na predmete koji se mogu izrabljivati. Tek kada prihvate kretati se u širokom prostoru koji toj otvorenosti omogućuje Bog koji ljubi svakog muškarca i svaku ženu, politika i ekonomija će uspjeti postići onaj poredak i ustroj koji se temelji na istinskom duhu bratske ljubavi i moći će biti djelatna sredstva cjelovitog ljudskog razvoja i mira,

Mi kršćani vjerujemo da smo svi u Crkvi udovi jednoga tijela, svi jedni drugima potrebni, jer je svakome od nas dana milost po mjeri Kristova dara, za zajedničko dobro (usp. Ef 4, 7.25; 1 Kor 12, 7). Krist je došao na svijet da nam donese Božju milost, to jest mogućnost dioništva u njegovu životu. To podrazumijeva uspostavu bratskih

odnosa prožetih uzajamnošću, opraštanjem, potpunim sebedarjem, prema punini i dubini Božje ljubavi koju pruža ljudskom rodu Krist koji, kao Raspeti i Uskrsli, sve privlači sebi: "Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (Iv 13, 34-35). To je radostna vijest koja traži od svakog od nas da učinimo korak naprijed, koja nas potiče na neprolazno vršenje empatije, da slušamo drugoga dok govori o svojim trpljenjima i nadi, također onoga koji mi je najdalje, i da kročimo zahtjevnim putem one ljubavi koja se zna darivati i besplatno trošiti za dobro svakog brata i sestre.

Krist zahvaća čitavog čovjeka i ne želi da se itko izgubi: "Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu" (Iv 3, 17). On pritom ne prisiljava nikoga da mu otvori vrata svoga srca i svoga uma: "najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj", kaže Isus Krist, "ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje" (Lk 22, 26-27). Svako djelovanje mora dakle biti označeno stavom služenja osobama, osobito onima koje su najdalje i nepoznate. Služenje je duša onoga bratstva koje gradi mir.

Neka nam Marija, Isusova Majka, pomogne shvatiti i živjeti svakoga dana bratstvo koje izvire iz srca njezina Sina, da bismo donijeli mir svim ljudima na ovoj našoj voljenoj zemlji. ■

Iz Vatikana, 8. prosinca 2013.

Bilješke:

- (1) Usp. enc. Caritas in veritate (29. lipnja 2009.), 19: AAS 101 (2009), 654-655.
- (2) Usp. Franjo, Enc. Lumen fidei (29. lipnja 2013.), 54: AAS 105 (2013), 591-592.
- (3) Usp. Pavao VI., Enc. Populorum progressio (26. ožujka 1967.), 87: AAS 59 (1967), 299.
- (4) Usp. Ivan Pavao II., Enc. Sollicitudo rei socialis (30. prosinca 1987.), 39: AAS 80 (1988), 566-568.
- (5) Enc. Populorum progressio (26. ožujka 1967.), 43: AAS 59 (1967), 278-279.
- (6) Usp. isto, 44: AAS 59 (1967), 279.
- (7) Enc. Sollicitudo rei socialis (30. prosinca 1987.), 38: AAS 80 (1988), 566.
- (8) Isto, 38-39: AAS 80 (1988), 566-567.
- (9) Isto, 40: AAS 80 (1988), 569.
- (10) Isto.
- (11) Usp. Enc. Caritas in veritate (29. lipnja 2009.), 19: AAS 101 (2009), 654-655.
- (12) Summa Theologiae II-II, q. 66, art. 2.
- (13) Drugi vat. konc., Past. konst. o Crkvi u suvremenom svijetu Gaudium et spes, 69. Usp. Leon XIII., Enc. Rerum novarum (15. svibnja 1891.), 19: ASS 23 (1890-1891), 651; Ivan Pavao II., Enc. Sollicitudo rei socialis (30. prosinca 1987.), 42: AAS 80 (1988), 573-574; Papinsko vijeće "Iustitia et pax", Kompendij socijalnog nauka Crkve, br. 178.
- (14) Enc. Redemptor hominis (4. ožujka 1979.), 16: AAS 61 (1979), 290.
- (15) Usp. Papinsko vijeće "Iustitia et pax", Kompendij socijalnog nauka Crkve, br. 159.
- (16) Franjo, Pismo predsjedniku Putinu, 4. rujna 2013.: L'Osservatore Romano, 6. rujna 2013., str. 1.
- (17) Enc. Pacem in terris (11. travnja 1963.), 17: AAS 55 (1963), 265.

Duhovna zvanja - svjedočenje istine

Poruka pape Franje za 51. svjetski dan molitve za duhovna zvanja, 11. svibnja 2014., nedjelja Dobrog Pastira

Draga braćo i sestre!

1. U Evanđelju se kaže da "obilazio je Isus sve gradove i sela... Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: 'Žetve je mnogo, a radnika malo'" (Mt 9, 35-38). Te nas riječi iznenađuju jer svi znamo da najprije treba orati, sijati, obrađivati, da bi se poslije, kada za to dođe vrijeme, moglo ubrati bogatu žetvu. Isus naprotiv kaže da "žetve je mnogo". Ali tko je to radio da je urod tako obilan? Odgovor je samo jedan: Bog. Očito je da je njiva o kojoj govori Isus čovječanstvo, njiva smo mi. A plodonosni rad koji daje "obilje ploda" je Božja milost, zajedništvo s njim (usp. Iv 15, 5). Molitva koju Isus traži od Crkve je molitva da se poveća broj onih koji su u službi njegova Kraljevstva. Sveti Pavao, koji je bio jedan od tih "Božjih suradnika", neumorno se posvećivao evanđelju i Crkvi. Sa sviješću onoga koji je osobno iskusio koliko je Božja spasenjska volja nedokučiva i kako je u temelju svakog poziva Božji milosni zahvat, Apostol podsjeća korinške kršćane: "Božja ste njiva" (1 Kor 3, 9). Zato se u našem srcu javlja prije svega divljenje zbog obilne žetve koju jedino Bog u svojoj darežljivosti može dati; zatim zahvalnost zbog ljubavi koja nas uvijek pretječe; i, konačno, klanjanje zbog djela koje je on učinio, koje traži naš slobodni pristanak da djelujemo s njim i za njega.

2. Toliko smo puta molili riječima psalmiste: "on nas stvorio, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove" (Ps 100, 3); ili: "Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu" (Ps 135, 4). Međutim, mi smo Božja "svojina" ne u smislu posjedovanja koje nas čini robovima, već čvrste povezanosti između Boga i nas, u skladu sa savezom koji je vječan, jer "vječna je ljubav njegova" (Ps 136). U izvješću o pozivu proroku Jeremije, na primjer, Bog podsjeća da on neprestano bdije nad svakim od nas da se u nama ostvari njegova riječ. U tekstu se koristi slika grane badema, stabla koje prvo procvate, najavljujući tako ponovno rađanje života na proljeće (usp. Jr 1, 11-12). Sve dolazi od njega i njegov je dar: svijet, život, smrt, sadašnjost i budućnost, ali - umiruje apostol - "vi [ste] Kristovi, Krist Božji" (1 Kor 3, 23). Time je objašnjen način na koji pripadamo Bogu: kroz jedinstveni i osobni odnos s Isusom, koji nam je dan krštenjem od samog početka našeg preporođenja na novi život. Krist je, dakle, taj koji nas stalno poziva svojom riječju, da bismo

se pouzdali u njega, ljubeći ga "iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage" (Mk 12, 33). Zato svaki poziv, premda su putovi različiti, uvijek zahtijeva izlazak iz sebe kako bismo u središte vlastitog života stavili Krista i njegovo evanđelje. I u bračnom životu i u različitim oblicima redovničkoga posvećenja, kao i u svećeničkom životu, treba prevladati načine razmišljanja i ponašanja koji nisu u skladu s Božjom voljom. To je, dakle, "izlazak koji nas vodi na put klanjanja Gospodinu i služenju njemu u našoj braći i sestrama" (Obra-

ćanje članovima Međunarodne unije generalnih poglavara, 8. svibnja 2013.). Svi smo zato pozvani klanjati se Kristu u našim srcima (1 Pt 3, 15), kako bi dopustili da ih zahvati svojom milošću sadržanoj u sjemenu riječi, koje mora rasti u nama i pretvoriti se u konkretno služenje našim bližnjima. Ne smijemo se bojati: Bog s velikom ljubavlju i spretno prati djelo svojih ruku, u svakoj životnoj dobi. On nas nikada ne napušta! Stalo mu je do ostvarenja njegova nauma o nama i namjerava to ostvariti uz naš pristanak i suradnju.

3. I danas Isus živi i kroči kroz stvarnosti našeg svakodnevnog života da se približi svima, počevši od posljednjih, da nas ozdravi od naših slabosti i bolesti. Obraćam se sada onima koji su spremni čuti Kristov glas koji odzvanja u Crkvi i shvatiti koji je njihov poziv. Pozivam vas da slušate i slijedite Isusa i da dopustite da vas iznutra preobrazе njegove riječi koje "duh su i život su" (Iv 6, 63). Marija, Isusova i naša majka, ponavlja također nama: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5). Bit će vam od velike koristi uključiti se s pozudanjem u zajednički hod neke zajednice koji je kadar osloboditi u vama i oko vas najbolje energije. Poziv je plod koji dozrijeva na dobro obrađivanoj njivi uzajamne ljubavi koja se pretvara u uzajamno služenje, u kontekstu autentičnog crkvenog života. Nijedan se poziv ne rađa ili živi sam za sebe. Poziv se rađa iz Božjeg srca i niče u dobrom tlu vjerničkog naroda, u iskustvu bratske ljubavi. Nije li Isus rekao: "Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (Iv 13, 35)?

4. Draga braćo i sestre, živjeti to "visoko mjerilo redovitoga kršćanskog života" (usp. Ivan Pavao II., Apost. pismo Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće, 31) znači pokatkad ići protiv struje i nailaziti na svom putu na prepreke, izvan nas i u nama samima. Sam Isus nas opomi-

nje: dobro sjeme Božje riječi često otme Zli, zapriječe nevolje, uguše brige i zavodljivosti svijeta (usp. Mt 13, 19-22). Sve bi nas te teškoće mogle obeshrabriti i navesti da se priklonimo naizgled udobnijim putovima. Ali prava radost pozvanih sastoji se u vjeri i iskustvu da je on, Gospodin, vjeran. A s njim možemo hoditi putom života, biti učenici i svjedoci Božje ljubavi, otvoriti srce za velike ideale, za velike stvari. "Gospodin nije izabrao nas kršćane za male stvari; uvijek težite naprijed, stremite velikim stvarima. Utrošite svoj život za velike ideale!" (Homilija na misi s podjeljivanjem sakramenta potvrde, 28. travnja 2013.). Od vas biskupa, svećenika, redovnika, te kršćanskih zajednica i obitelji tražim da pastoral zvanja usmjerite u tom pravcu, prateći mlade na putovima svetosti koji, budući da su osobni, "zahtijevaju istinsku i vlastitu pedagogiju svetosti, koja treba biti sposobna prilagoditi se pojedinim osobama. Ona će morati spojiti bogatstva ponude upućene svima, dakle tradicionalne oblike osobne i zajedničke pomoći te novije oblike ponuđene u skupinama i u pokretima koje Crkva priznaje" (Ivan Pavao II., Apost. pismo Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće, 31).

Oraspoložimo dakle svoje srce da bude "dobro tlo", da slušamo, prihvaćamo i živimo Božju riječ i tako donosimo rod. Što se budemo bolje znali sjediniti s Isusom kroz molitvu, Sveto pismo, euharistiju i sakramente slavljene i življene u Crkvi i živom bratstvu, to će više u nama rasti radost suradnje s Bogom u službi Kraljevstva milosrđa i istine, pravde i mira. I žetva će biti obilna, razmjerna milosti koju budemo s poučljivošću znali primiti u sebe. U toj nadi, i s molbom da molite za mene, svima od srca podjeljujem svoj apostolski blagoslov. ■

Iz Vatikana, 15. siječnja 2014.

“Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite” (usp. 2 Kor 8, 9)

Poruka pape Franje za korizmu 2014.

Draga braćo i sestre, želim vam povodom korizme ponuditi neka korisna razmišljanja za naš osobni i zajednički put obraćenja. Ona se nadahnjuju na riječima svetog Pavla: “Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite” (2 Kor 8, 9). Apostol se obraća kršćanima u Korintu da ih potakne da budu velikodušni u pomaganju vjernicima u Jeruzalemu koji su bili u potrebi. Što te riječi svetoga Pavla govore nama, današnjim kršćanima? Što taj poziv na siromaštvo, na život u siromaštvu u evanđeoskom smislu znači nama danas?

Kristova milost

Prije svega pokazuje način na koji Bog djeluje. Bog se ne objavljuje zaogrnut u svjetovnu moć i bogatstvo, već u slabost i siromaštvo: “Premda bogat, radi vas posta siromašan...”. Krist, vječni Božji Sin, jednak u moći i slavi s Ocem, postao je siromašan; sišao je među nas, približio se svakom od nas; ponizio se, “oplijenio se”, da u svemu postane sličan nama (usp. Fil 2, 7; Heb 4, 15). Božje je utjelovljenje veliki misterij! Ali razlog za sve to je njegova božanska ljubav, ljubav koja je milost, velikodušnost, želja za blizinom i on ne oklijeva darovati se i žrtvovati se za ljubljena stvorenja. Ljubav, milosrđe znači dijeliti sve s onim koga se ljubi. Ljubav nas čini sličnima, stvara jednakost, ruši zidove i poništava udaljenosti. Bog je to učinio s nama. Isus, naime, “radio je ljudskim rukama, razmišljao ljudskim umom, odlučivao ljudskom voljom, ljubio ljudskim srcem. Rođen od Marije Djevice, postao je uistinu jedan od nas, u svemu nama sličan osim u grijehu” (Drugi vat. konc., Past. konst. Gaudium et spes, 22).

Postavši siromašan, Isus nije tražio siromaštvo zbog njega samog, već – kako kaže sveti Pavao – “da se vi njegovim siromaštvom obogatite”. To nije igra riječi ili puka fraza. U tome je sažeta Božja logika, logika ljubavi, logika utjelovljenja i križa. Bog nam nije spasenje odaslao s neba, kao milostinju u kojoj se iz čistog altruizma i samilosti daje ono što je suvišno. Kristova ljubav nije takva! Kada Isus silazi u vode Jordana i daje se krstiti od Ivana Krstitelja, ne čini to zato što treba pokoru ili obraćenje; on to čini zato

da bude među ljudima koji trebaju oprostjenje, među nama grešnicima, i da preuzme na sebe teret naših grijeha. To je put koji je izabrao da nas utješi, da nas oslobodi od naše bijede. Upada u oči da Apostol kaže da smo oslobođeni ne Kristovim bogatstvom, već njegovim siromaštvom. Ipak sveti Pavao poznaje dobro “neistraživo bogatstvo Kristovo” (Ef 3, 8), koji je “baštinik svega” (Heb 1, 2).

Što je dakle to siromaštvo kojim nas Isus oslobađa i obogaćuje? To je upravo način kojim nas ljubi, način na koji nam postaje blizak, baš poput Dobrog Samaritanca koji je bio bližnji onom čovjeku koji je polumrtav ostavljen kraj puta (usp. Lk 10, 25s.). Ono što nam daje pravu slobodu, pravo spasenje i pravu sreću je njegova suosjećajna i nježna ljubav kojom je povezan s nama. Kristovo siromaštvo koje nas obogaćuje je njegovo utjelovljenje, njegovo preuzimanje na sebe naših slabosti i grijeha kao izraz beskrajnog Božjeg milosrđa. Kristovo je siromaštvo najveće bogatstvo: Isusovo je bogatstvo njegovo beskrajno povjerenje u Boga Oca, njegovo stalno pouzdanje u njega, njegova želja da traži uvijek i jedino njegovu volju i njegovu slavu. On je bogat kao što je bogato dijete koje osjeća da je voljeno i koje voli svoje roditelje i ne sumnja ni trenutka u njihovu ljubav i nježnost. Isusovo je bogatstvo to što je Sin; njegov jedinstveni odnos s Ocem je najveći prerogativ toga siromašnog Mesije. Kada nas Isus poziva da uzmemo na sebe njegovo “laki jaram”, on nas poziva da se obogatimo tim njegovim “bogatim siromaštvom” i “siromašnim bogatstvom”, da dijelimo s njim njegov sinovski i bratski Duh, da postanemo sinovi i kćeri u Sinu, sinovi i kćeri u bratu prvorođencu (usp. Rim 8, 29).

Rečeno je da je jedina žalost ne biti sveti (L. Bloy); mogli bismo također reći da postoji samo jedna prava bijeda: ne živjeti kao Božji sinovi i Kristova braća.

Naše svjedočenje

Mogli bismo misliti da je taj “put” siromaštva bio Isusov put, dok mi, koji dolazimo nakon njega, možemo spasiti svijet odgovarajućim ljudskim sredstvima. Ali to nije tako. U svakom dobu i na svakome mjestu, Bog nastavlja spašavati ljude i svijet Kristovim siromaštvom, koji čini sebe siromašnim u sakramentima, u svojoj riječi i u

svojoj Crkvi, koja je narod siromašnih. Božje bogatstvo ne može prolaziti kroz naše bogatstvo, već uvijek i jedino kroz naše osobno i zajedničko siromaštvo, oživljeno Kristovim duhom.

Po uzoru na našeg Učitelja, pozvani smo boriti se protiv siromaštva naše braće, susretati ih, preuzeti na sebe teret toga siromaštva i konkretno djelovati da ga ublažimo. Bijeda nije isto što i siromaštvo; bijeda je siromaštvo bez vjere, bez solidarnosti, bez nade. Možemo razlikovati tri vrste bijede: materijalnu, moralnu i duhovnu. Materijalna bijeda je ona koju se obično naziva siromaštvom i pogađa one koji žive u uvjetima nedostojnim čovjeka: one koji su lišeni temeljnih prava i osnovnih dobara kao što su hrana, voda, higijenski uvjeti, posao, mogućnost kulturnog razvoja i rasta. Kao odgovor na tu bijedu Crkva nudi svoju pomoć, svoju diakoniju, da izađe ususret potrebama i izliječi one rane koje nagrđuju lice čovječanstva. U siromašnima i posljednjima mi vidimo Kristovo lice; ljubeći i pomažući siromašne ljubimo i služimo Krista. Naši su naponi usmjereni također na to da u svijetu prestanu kršenja ljudskog dostojanstva, diskriminacije i zlostavljanja, jer su oni, u mnogim slučajevima, uzrok bijede. Kada moć, luksuz i novac postanu idoli, tada oni imaju prednost nad potrebom za pravednom raspodjelom bogatstava. Zato je nužno da se naše savjesti obrate pravdi, jednakosti, umjerenosti i zajedništvu.

Ništa manje nije zabrinjavajuća ni moralna bijeda, koja se sastoji u robovanju poroku i grijehu. Kolike su obitelji u tjeskobi jer je jedan od njezinih članova – često mlađe osobe – rob alkohola, droge, kocke, pornografije! Koliki ne vide više smisao života ili perspektive za budućnost, koliki su samo izgubili nadu! I kolike su osobe u tu bijedu gurnuli nepravedni uvjeti u društvu, nezaposlenost koja im oduzima dostojanstvo kao hraniteljima i pomanjkanje jednakog pristupa obrazovanju i zdravstvenoj skrbi. U tim se slučajevima moralna bijeda može s pravom smatrati prijetećim samoubojstvom. Ta vrsta bijede, koja je također uzrok financijskog kraha, uvijek je povezana s duhovnom bijedom, koja nas pogađa kada se udaljimo od Boga i odbacujemo njegovu ljubav. Ako mislimo da ne trebamo Boga koji dopire do nas u Kristu, jer mislimo da smo dovoljni

sami sebi, tada smo krenuli putom propasti. Bog je jedini koji doista spašava i oslobađa.

Evandjelje je pravi protulijek duhovnoj bijedi: kršćanin je pozvan nositi u sve sredine oslobađajući navještaj da postoji oprostjenje za počinjeno zlo, da je Bog veći od naše grešnosti, da nas uvijek slobodno ljubi i da smo stvoreni za zajedništvo i vječni život. Gospodin nas poziva da budemo radosni navjestitelji te poruke milosrđa i nade! Lijepo je iskusiti radost širenja te radosne vijesti, dijeliti s drugima blago koje nam je povjerenjeno, da bismo utješili srca skršena i davali nadu tolikoj braći i sestrama koji su obavijeni tamom. To znači slijediti i nasljedovati Isusa, koji je išao siromašnima i grešnicima kao što pastir s puno ljubavi traži izgubljenu ovcu. U jedinstvu s njim možemo hrabro otvoriti nove putove evangelizacije i promicanja osobe.

Draga braćo i sestre, neka ova korizma nađe Crkvu spremnu i pripravnu svjedočiti onima koji žive u materijalnoj, moralnoj i duhovnoj bijedi poruku evandjelja, čija je srž navještaj ljubavi milosrdnog Oca, koji je spreman prigrliti u Kristu svaku osobu. Moći ćemo to učiniti u mjeri u kojoj budemo suobličeni Kristu, koji je postao siromašan i obogatio nas svojim siromaštvom. Korizma je prikladno vrijeme za samoodricanje; bilo bi dobro da se zapitamo čega se to možemo odreći da drugima pomognemo i obogatimo ih svojim siromaštvom. Ne zaboravimo da pravo siromaštvo boli: odricanje ne bi bilo valjano bez te pokorničke dimenzije. Nepovjerljiv sam prema milostinji koja čovjeka ništa ne stoji i koja ne boli.

Neka nas Duh Sveti, zavaljujući kojem "[smo] kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve posjeduju" (2 Kor 6, 10), podupre u našim odlukama i ojača našu pozornost i odgovornost prema ljudskoj bijedi, da bismo postali milosrdni i činili milosrđe. S tom željom, jamčim svoju molitvu da svakom vjerniku i svim crkvenim zajednicama korizmeni hod bude plodonosan i molim vas da molite za mene. Neka vas Gospodin blagoslovi i Gospa čuva! ■

*Iz Vatikana 26. prosinca 2013.
Blagdan svetog Stjepana, đakona i proomučenika*

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!” (Mt 5, 3)

Papina poruka za XXIX. svjetski dan mladih 2014.

Dragi mladi,

još mi je u živom sjećanju naš susret u Rio de Janeiru prigodom 28. svjetskog dana mladih. Bilo je to veliko slavlje vjere i bratstva! Divni brazilski narod prigrlio nas je širom raširenih ruku, poput kipa Krista Otkupitelja koji s uzvisine Corcovada dominira veličanstvenim prizorom plaže Copacabana. Na obalama mora Isus je ponovio svoj poziv da svaki od nas postane njegovu učenik misionar, da ga otkrije kao najdragocjenije blago svoga života i dijeli to bogatstvo s drugima, onima koji su blizu i onima koji su daleko, sve do najudaljenijih zemljopisnih i egzistencijalnih periferija našeg doba.

Iduća etapa interkontinentalnog hodočašća bit će grad Krakov 2016. Do tada, u naredne tri godine želim zajedno s vama razmišljati o evanđeoskim blaženstvima koja nalazimo u Matejevu Evanđelju (5, 1-12). Ove ćemo godine razmišljati o prvom: “Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!” (Mt 5, 13); za 2015. predlažem drugo blaženstvo: “Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!” (Mt 5, 8); i, na kraju, 2016. tema će biti “Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!” (5, 7).

1. Revolucionarna snaga blaženstava

Za nas je uvijek radosno iskustvo čitati i razmišljati o blaženstvima! Isus ih je proglasio u svojoj prvoj velikoj propovijedi, na obali Galilejskog jezera. Na obali se okupilo veliko mnoštvo te se Isus morao uspeti na goru da poučava učenike. Zato se ta propovijed zove “Govor na gori”. U Bibliji se goru smatra mjestom gdje se Bog objavljuje, a Isus koji propovijeda na gori predstavlja se kao božanski učitelj, kao novi Mojsije. A što on to ljudima poručuje? Isus nam pokazuje put u život, onaj put kojim je on sam prošao. Sam Isus je taj put i on predlaže taj put kao put koji vodi pravoj sreći. U čitavom svom životu, od rođenja u betlehemske štalice pa sve do smrti na križu i uskrsnuća, Isus je u sebi utjelovljivao blaženstva. Sva su se obećanja o Božjem kraljevstvu u njemu ispunila.

Naviještanjem blaženstava Isus nas poziva da ga slijedimo, da kročimo zajedno s njim putem ljubavi, jedinim putem koji vodi u vječni život. To nije lak put, ali Gospodin nam jamči svoju milost i nikada nas ne ostavlja same. Siromaštvo, tuge i žalosti, poniženja, borba za pravdu, napori oko svakodnevnog obraćenja, borbe da živimo

poziv na svetost, progoni i mnogi drugi izazovi prisutni su u našem životu. Ali ako otvorimo vrata Isusu, ako pustimo da on uđe u naše živote, ako dijelimo s njim radosti i boli, iskusit ćemo mir i radost koje jedino Bog, beskrajna ljubav, može dati.

Isusova blaženstva donose revolucionarnu novost. Ona predstavljaju model sreće koji je u suprotnosti s onim kojeg obično prenose mediji i prevladavajuće mišljenje. Za svjetovni je način razmišljanja sablazan da je Bog postao jedan od nas, da je umro na križu! Prema logici ovoga svijeta, one koje Isus proglašava blaženima smatra se “gubitnicima”, slabićima. Veliča se naprotiv uspjeh po svaku cijenu, blagostanje, nadutost moćnika, samopotvrđivanje na štetu drugih.

Isus pred nas, dragi mladi, stavlja izazov da ozbiljno shvatimo njegov pristup životu i odlučimo koji je pravi put za nas i koji vodi istinskoj sreći. To je veliki izazov vjere. Isus se nije bojao pitati svoje učenike žele li ga zaista slijediti ili bi radije išli drugim putovima (usp. Iv 6, 67). Šimun zvani Petar imao je hrabrosti odgovoriti: “Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!” (Iv 6, 68). Ako budete i vi znali reći “da” Isusu, vaš će se mladi život ispuniti smislom i tako će biti plodonosan.

2. Da bi bili sretni potrebna je hrabrost

Ali što znači biti “blaženi” (na grčkom makarioi)? Biti blaženi znači biti sretni. Recite mi: želite li stvarno biti sretni? U dobu u kojem nas mame mnogi prividi sreće, u opasnosti smo da se zadovoljimo s malim i ne težimo nečem većem kada je riječ o smislu života. Vi naprotiv težite velikim stvarima! Otvorite svoja srca! Kao što je govorio blaženi Piergiorgio Frassati “živjeti bez vjere, nemati baštinu koja će se čuvati, posustati u borbi za istinu, ne znači živjeti već životariti. Ne smijemo nikada životariti, već moramo živjeti” (Pismo I. Boniniju, 27. veljače 1925.). Na dan beatifikacije Piergiorgia Frassatija, 20. svibnja 1990., Ivan Pavao II. ga je nazvao “čovjekom blaženstava” (Homilija na misi: AAS 82 [1990], 1518).

Ako ste doista otvoreni najdubljim težnjama svoga srca shvatit ćete da u vama postoji neugasiva želja za srećom i to će vam omogućiti da raskrinkate i odbacite mnoge “jeftine” ponude koje nalazite oko sebe. Kada tražimo jedino uspjeh, zadovoljstvo i sebično posjedovanje i to

pretvorimo u idole, možda ćemo doživjeti kratkotrajno veselje, osjetiti lažni osjećaj zadovoljstva, ali na kraju postajemo robovi, vječno smo nezadovoljni, nešto nas tjera da uvijek tražimo više. Vrlo je žalosno vidjeti mladu osobu koja "ima sve", ali je umorna i slaba.

Pišući mladima sveti Ivan je napisao: "jaki [ste] i riječ Božja u vama ostaje i pobijedili ste Zloga" (1 Iv 2, 14). Mladi koji se odluče za Krista su snažni, hrane se njegovom riječju i ne "prejedaju" se drugim stvarima! Imajte hrabrosti plivati protiv struje! Imajte hrabrosti za pravu sreću! Recite "ne" kulturi prolaznog, površnosti i odbacivanja, koja smatra da niste sposobni preuzeti na sebe odgovornost i suočiti se s velikim životnim izazovima.

3. Blago siromasima duhom...

U prvom blaženstvu, koje je tema idućeg Svjetskog dana mladih, kaže se da su sretni siromasi duhom, jer njihovo je Kraljevstvo nebesko. U vremenu u kojem mnogi trpe zbog ekonomske krize, može se činiti nepriličnim dovesti siromaštvo i sreću jedno s drugim u vezu. Kako dakle možemo siromaštvo shvaćati kao blagoslov?

Prije svega pokušajmo shvatiti što znači to "siromašni duhom". Kada se Sin Božji utjelovio, izabrao je put siromaštva i poniženja. Kao što kaže sveti Pavao u Poslanici Filipljanima: "Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe 'opljeni' uzevši lik sluge, postaviši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik" (2, 5-7). Isus je Bog koji se lišava svoje slave. Ovdje vidimo da Bog bira siromaštvo: premda bogat posta siromašan da nas obogati svojim siromaštvom (usp. 2 Kor 8, 9). To je otajstvo koje razmatramo u jaslicama kada promatramo Sina Božjega u štalici, a potom na križu, gdje ta oplijenjenost samoga sebe dostiže svoj vrhunac.

Grčki pridjev *ptochós* (siromašan) nema čisto materijalno značenje, već znači "prosjak". Taj izraz treba dovesti u vezu s hebrejskim pojmom *anawim*, "Božji siromasi", koji doziva u pamet poniznost, svijest o vlastitim ograničenostima i egzistencijalnom siromaštvu. *Anawim* se uzdaju u Gospodina, znaju da ovise o njemu.

Isus je, kao što je to dobro uočila sveta Terezija od Djeteta Isusa, svojim utjelovljenjem došao među nas kao prosjak koji traži našu ljubav. U Katekizmu Katoličke Crkve se govori o čovjeku kao "prosjaku Božjem" (br. 2559) i kaže se da je molitva susret Božje i naše žeđi (br. 2650).

Sveti Franjo Asiški je potpuno pronikao tajnu blaženstva siromašnih duhom. Naime, kada

mu je Isus osobno progovorio u gubavcu i Raspetom, on je prepoznao Božju veličinu i vlastitu neznatnost. U svojoj molitvi taj je Siromašak sate provodio pitajući Gospodina: "Tko si ti? Tko sam ja?". Odrekao se lagodnog i bezbrižnog života i vezao se uz "gospođu siromaštvo" da nasljeđuje Isusa i doslovno slijedi evanđelje. U Franjinu su životu nasljedovanje Krista siromašna i ljubav prema siromasima neraskidivo povezani, kao dvije strane iste medalje.

Vi biste me dakle mogli pitati: što možemo konkretno učiniti da se to siromaštvo u duhu pretoči u način života, kako da postane stvarnim dijelom našeg života? Kao odgovor na to pitanje reći ću tri stvari.

Prije svega trebate nastojati biti slobodni od materijalnih stvari. Gospodin nas poziva na evanđeoski način život označen umjerenošću, da ne podlegnemo konzumerističkoj kulturi. To znači da treba tražiti ono bitno i naučiti se osloboditi mnogih površnih i beskorisnih stvari koje nas guše. Odrecimo se silne želje za posjedovanjem, klanjanja novcu i njegova rasipnog trošenja. Stavimo Isusa na prvo mjesto. On nas može osloboditi od idolopoklonstava koja nas čine robovima. Stavite svoje pouzdanje u Boga, dragi mladi! On nas poznaje, ljubi nas i nikada nas ne zaboravlja. Kao što se brine za poljske ljiljane (usp. Mt 6, 28), tako neće dopustiti da nam išta nedostaje! Ako želimo izaći iz ekonomske krize moramo biti spremni promijeniti svoj način života i izbjegavati toliku rasipnost. Jednako kao što nam je potrebna hrabrost da budemo sretni, tako nam je potrebna hrabrost da budemo umjereni.

Drugo: da bi to blaženstvo u svom životu proveli u djelo trebamo doživjeti "obraćenje" u svom odnosu prema siromašnima. Moramo se za njih brinuti, biti osjetljivi za njihove duhovne i materijalne potrebe. Vama mladi na osobit način povjeravam zadaću da ponovno u središte kulture stavite solidarnost. Suočeni sa starim i novim oblicima siromaštva - nezaposlenošću, migracijom i raznim vrstama ovisnosti - imamo dužnost biti budni i svjesni te pobijediti napast ravnodušnosti. Moramo se sjetiti i onih koji se ne osjećaju voljenima, koji nemaju nade za budućnost, koji su digli ruke od života zato jer su obeshrabreni, razočarani i prestrašeni. Moramo naučiti biti sa siromašnima. Ne smiju nam samo usta biti puna siromaha, a da ništa ne činimo za njih! Pođimo im ususret, gledajmo ih u oči, slušajmo ih. Siromašni su za nas konkretna prigoda da susretnemo samoga Krista, da dotaknemo njegovo ispaćeno tijelo.

Ali - i to je treće što vam želim reći - siromasi nisu samo osobe kojima mi možemo nešto

dati. I oni nama mogu mnogo pružiti i mnogo toga nas naučiti. Možemo toliko naučiti iz mudrosti siromaha! Sjetimo se da je jedan svetac iz 18. stoljeća, Benedetto Giuseppe Labre, koji je živio na rimskim ulicama od milostinje koju bi mu udijelili ljudi, postao duhovni savjetnik mnogim osobama, među kojima je bilo i plemića i crkvenih velikodostojnika. U stanovitom smislu siromasi su naši učitelji. Oni nam pokazuju da se čovjekova vrijednost ne mjeri time koliko posjeduje ili koliko novaca ima na računu u banci. Siromah, osoba lišena materijalnih dobara, nikada ne gubi svoje dostojanstvo. Siromasi nas mogu mnogo naučiti o poniznosti i pouzdanju u Boga. U prisposobi o farizeju i cariniku (Lk 18, 9-14) Isus stavlja ovog potonjeg kao uzor jer je ponizan i priznaje se grešnikom. I udovica koja je bacila dva novčića u hramsku riznicu je primjer darežljivosti onoga koji, premda ima malo ili ništa, daje sve (Lk 21, 1-4).

4. ...njihovo je Kraljevstvo nebesko

Središnja tema Isusova evanđelja je Božje kraljevstvo. Isus je Božje kraljevstvo u osobi, on je Emanuel, s nama Bog. U samo je čovjekovo srce usađena želja da se kraljevstvo, Božje gospodstvo, uspostavi i raste. Kraljevstvo je ujedno i dar i obećanje. Već nam je dano u Isusu, ali se tek treba ostvariti u punini. Zato se svakoga dana molimo Ocu: "dođi kraljevstvo tvoje".

Postoji duboka veza između siromaštva i evangelizacije, između teme prošlog Svjetskog dana mladih - "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode" (Mt 28, 19) - i ovogodišnje teme: "Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!" (Mt 5, 3). Gospodin želi siromašnu Crkvu koja naviješta evanđelje siromasima. Kada je poslao dvanaestoricu u misiju, Isus im je rekao: "Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje" (Mt 10, 9-10). Evanđeosko siromaštvo je temeljni preduvjet za širenje Božjeg kraljevstva.

Najljepše i najspontanije izraze radosti koje sam vidio u svom životu bile su one siromašnih osoba koje imaju malo toga na što bi se mogle navezati. Evangelizacija u našem dobu mora biti plod radosti koja se prenosi na druge.

Kao što smo vidjeli blaženstvo siromašnih duhom oblikuje naš odnos s Bogom, materijalnim dobrima i siromasima. Promatrajući Isusov primjer i riječi, zamjećujemo koliko trebamo obraćenje, da nad logikom "sve više imati" prevlada logika "sve više biti"! Sveci nam mogu pomoći shvatiti duboko značenje blaženstava. Proglašenje svetim Ivana Pavla II., koje će se održati na Drugu vazmenu nedjelju, u tome je smislu događaj koji naše srce ispunja radošću. On će biti veliki zaštitnik Svjetskih dana mladih, čiji je bio pokretač i zagovornik. U općinstvu svetih on će nastaviti biti svima vama otac i prijatelj.

U travnju se obilježava također trideseta obljetnica predaje Jubilejskog križa otkupljenja mladima. Simboličnim čin Ivana Pavla II. bio je početak velikog hodočašća mladih u kojem se u međuvremenu prešlo svih pet kontinenata. Mnogi pamte riječi kojima je papa, na Nedjelju uskrsnuća Gospodinova 1984., pratio taj svoj čin: "Dragi mladi, na završetku Svete godine povjeravam vama sam znak ove Jubilejske godine: Kristov križ! Nosite ga u svijet, kao znak ljubavi Gospodina Isusa prema čovječanstvu, i naviještajte svima da je samo u Kristu umrlom i uskrsnom spasenje i otkupljenje".

Dragi mladi, Veliča, himan Marije, koja je bila siromašna u duhu, je također himan onoga koji živi blaženstva. Radost evanđelja izvire iz siromašna srca, koje zna veličati i diviti se Božjim djelima, poput Djevičina srca, koju će svi naraštaji zvati "blaženom" (usp. Lk 1, 48). Neka nam ona, majka siromaha i zvijezda nove evangelizacije, pomogne živjeti evanđelje, ucijepiti blaženstva u naš život i imati hrabrosti da budemo sretni. ■

*Papa Franjo
Iz Vatikana, 21. siječnja 2014.,
spomendan svete Agneze, djevice i mučenice*

Komunikacija u službi istinske kulture susreta

Poruka pape Franje za 48. svjetski dan sredstava društvene komunikacije 1. lipnja 2014.

Draga braćo i sestre,

danas živimo u svijetu koji postaje sve "manji" i gdje bi se stoga moglo činiti da nam je svima lakše jedni drugima biti bližnji. Razvoj na polju transporta i komunikacijske tehnologije omogućuje nam približiti se jedni drugima i sve nas više povezuje, dok nas globalizacija čini sve više međuzavisnima. U svijetu, međutim, i dalje postoje podjele, koje su katkad vrlo duboke. Na globalnoj razini vidimo skandalozni jaz između izobilja koje uživaju najbogatiji i bijede u kojoj grcaju najsiromašniji. Često je dovoljno samo proći ulicama gradova da se vidi kontrast između ljudi koji žive na pločniku i blještavih izloga trgovina. Toliko smo se na to navikli da nas to više uopće ne uznemiruje. Naš svijet trpi od mnogih oblika isključivanja, marginalizacije i siromaštva, a da i ne govorimo o sukobima u kojima su isprepleteni ekonomski, politički, ideološki i, nažalost, također religijski uzroci.

U tome svijetu, mediji nam mogu pomoći osjetiti se bliže jedni drugima i stvoriti novi osjećaj jedinstva ljudske obitelji koji potiče na solidarnost i ozbiljno zauzimanje za dostojanstveniji život. Dobra komunikacija nam pomaže da se sve više jedni drugima približimo i bolje se međusobno upoznamo, da budemo više ujedinjeni. Zidovi koji nas dijele mogu se prevladati jedino ako smo spremni jedni druge slušati i jedini od drugih učiti. Trebamo pomiriti međusobne različitosti oblicima dijaloga koji nam pomažu rasti u razumijevanju i poštivanju. Kultura susreta zahtijeva da budemo spremni ne samo davati, već i primati od drugih. Mediji nam mogu uvelike u tome pomoći, pogotovo danas, kada su mreže komunikacije dostigle neslućeni napredak. Internet, na poseban način, pruža goleme mogućnosti susreta i solidarnosti među svima. To je zaista dobro, to je Božji dar.

To međutim ne znači da ne postoje određeni problemi: brzina kojom se prenose informacije nadilazi našu sposobnost razmišljanja i prosuđivanja i ne dopušta uravnotežen i ispravan oblik samoizražavanja. Različitost mišljenja može se promatrati kao bogatstvo, ali to također omogućuje ljudima da se zabarikadiraju iza izvora informacija koji odgovaraju samo njihovim željama i idejama, ili također određenim političkim i gospodarskim interesima. Svijet komunikacija može nam pomoći kako proširiti svoja znanja tako i, naprotiv, navesti nas na pogrešan put. Želja za digitalnom povezanošću

može imati za posljedicu da se izoliramo od naših bližnjih, od onih koji su oko nas. Ne smije se pritom previdjeti činjenicu da su oni koji, iz različitih razloga, nemaju pristup društvenim medijima izloženi opasnosti da budu isključeni.

Ta su ograničenja stvarna. Ipak, ona nam nisu opravdavanje da odbacimo društvene medije, nego nas podsjećaju da je komunikacija, u konačnici, više ljudsko no tehnološko postignuće. Što nam to, dakle, pomaže u digitalnom svijetu rasti u čovještvu i uzajamnom razumijevanju? Moramo, primjerice, ponovno otkriti određeni osjećaj opuštenosti i staloženosti. Za to treba vremena i za to treba imati sposobnost šutnje i slušanja. Trebamo također biti strpljivi ako želimo shvatiti onoga koji je drukčiji od nas. Osoba potpuno otvoreno govori o sebi kada je se ne samo tolerira, već kada zna da je doista prihvaćena. Ako doista pažljivo slušamo druge, naučit ćemo također gledati svijet drukčijim očima i cijeniti bogatstvo ljudskog iskustva u obliku u kojem se očitovalo u različitim kulturama i tradicijama. Naučit ćemo također više cijeniti velike vrijednosti nadahnute kršćanstvom, kao što su shvaćanje čovjeka kao osobe, narav braka i obitelji, ispravno razlikovanje između vjerskoga i političkoga područja, načela solidarnosti i supsidijarnosti, i mnoge druge.

Kako dakle komunikacija može biti u službi istinske kulture susreta? I što za nas, Gospodinove učenike, znači susretati druge u svjetlu evanđelju? Kako, unatoč svim svojim ograničenostima i grijesima, možemo jedni drugima postati bližnji? Ta se pitanja sažimaju u ono pitanje koje je jednoga dana zakonoznanac, to jest komunikator, uputio Isusu: "A tko je moj bližnji?" (Lk 10, 29). To nam pitanje pomaže promatrati komunikaciju kroz prizmu toga pojma "biti bližnji". To pitanje se može parafrazirati na ovaj način: kako možemo drugima biti "bližnji" u korištenju komunikacijskih sredstava i novom svijetu koje su stvorile digitalne tehnologije? Odgovor na to pitanje nalazim u prisposobi o dobrom Samarijancu, koja je također prisposoba o komunikatoru. Onaj tko komunicira, naime, postaje drugome bližnji. A dobri Samarijanac ne samo da se približio nego je i preuzeo na sebe brigu o onom čovjeku koji je polumrtav ležao uz cestu. Isus izokreće naše shvaćanje: nije, naime, riječ o tomu da u drugome vidim nekoga meni slična, nego o mojoj sposobnosti da budem drugome bližnji. Komunicirati dakle znači

postati svjesni da smo ljudska bića, djeca Božja. Sviđa mi se tu sposobnost komunikacije nazvati "bliskost".

Kadgod je glavna svrha komunikacije potaknuti na potrošnju ili manipulaciju ljudima, tada je riječ o silovitom napadu poput onoga kojem je bio izložen čovjek iz prispodobe kojeg su razbojnici pretukli i ostavili uz cestu. U njemu levit i svećenik ne vide svog bližnjeg, već stranca od kojeg se bolje držati podalje. U to je doba njihova reakcija bila uvjetovana pravilima o obrednoj čistoći. Danas postoji opasnost da neki mediji toliko uvjetuju naše odgovore da propuštamo vidjeti našeg stvarnog bližnjeg.

Nije dovoljno jednostavno proći "digitalnim" putovima, to jest jednostavno biti "na vezi": potrebno je da ta povezanost preraste u istinski susret. Ne možemo živjeti sami, zatvoreni u same sebe. Nosimo u sebi potrebu da volimo druge i da budemo voljeni. Trebamo nježnost. Komunikacijske strategije ne jamče ljepotu, dobrotu i istinitost komunikacije. Svijetu medija ne smije biti tuđa briga za čovječanstvo, pozvan je pokazati nježnost. Digitalna mreža može biti mjesto bogato čovječnošću; mreža ljudi a ne mreža žica. Nepristranost medija je samo prividna: jedino onaj koji u komunikaciju uključuje samoga sebe može predstavljati istinsku referentnu točku za druge. Osobno je uključivanje temelj vjerodostojnosti komunikatora. Kršćansko svjedočenje, zahvaljujući internetskoj mreži, može time doprijeti do periferija ljudske egzistencije.

Kao što sam više puta ponovio: ako moram birati između Crkve pune modrica koja izlazi na ulice i Crkve koja boluje od autoreferencijalnosti, onda radijem biram ovu prvu. A te su ulice svijet gdje ljudi žive i gdje se može do njih stvarno doprijeti i iskazati im ljubav. Digitalni su putovi jedni od tih putova, prepuni ljudi koji su često ranjeni, muškaraca i žena koji traže spasenje ili nadu. Također zahvaljujući internetu, kršćanska se poruka može pronijeti "sve do kraja zemlje" (Dj 1, 8). Držati vrata naših crkava otvorenima znači također držati ih otvorenima i u digitalnom svijetu bilo zato da ljudi, u kojoj god da se životnoj situaciji nalazili, mogu ući bilo pak zato da evanđelje može izaći van i doprijeti do svih. Pozvani smo svjedočiti da je Crkva dom svih ljudi. Jesmo li sposobni komunicirati sliku takve Crkve? Komunikacija pridonosi oblikovanju misijskog poziva čitave

Crkve, a društvene mreže danas predstavljaju jedan od načina na koji ljudi mogu iskusiti taj poziv na ponovno otkrivanje ljepote vjere, ljepote susreta s Kristom. I na području komunikacija trebamo Crkvu koja je kadra donijeti toplinu i zapaliti srca.

Kršćansko se svjedočanstvo ne daje zaspavanje vjerskim porukama, nego željom da sebe darujemo drugima kroz "spremnost darovati samoga sebe drugima na način da se strpljivo i s poštivanjem zanimamo za njihova pitanja i sumnje s kojima se susreću na svom putu traženja istine i smisla ljudskog postojanja" (Benedikt XVI., Poruka za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 2013.). Sjetimo se učenika iz Emausa. Treba znati ući u dijalog s današnjim muškarcima i ženama da bismo shvatili njihova očekivanja, sumnje, nade i pružili im evanđelje, to jest Isusa Krista, utjelovljenog Boga, koji je umro i uskrsnuo zato da nas oslobodi od grijeha i smrti. Naš se izazov sastoji u tome da budemo duboke osobe, pozorne na ono što se oko njih događa i duhovno osjetljive. Voditi dijalog s nekim znači biti uvjeren da drugi ima nešto vrijedno za reći, dati prostora za njegovo stajalište i njegove prijedloge. Voditi dijalog ne znači odreći se vlastitih ideja i tradicija, već težnje da su one jedine i apsolutne.

Neka nam slika dobrog Samarijanca, koji liječi rane izranjenog čovjeka izlijevajući na njih ulje i vino, bude vodilja i nadahnuće. Neka naša komunikacija bude miomirisno ulje koje ublažava bol i dobro vino koje razveseljuje srce čovječje. Neka svjetlo koje donosimo drugima ne bude plod vještine uljepšavanja ili specijalnih efekata, već naše bliskosti – ispunjene ljubavlju i nježnošću – s onima koje susrećemo na svom životnom putu. Ne plašimo se postati građani digitalnog svijeta. Važno je da se Crkva pobrine da bude prisutna u svijetu komunikacije, da bi stupila u dijalog s današnjim čovjekom i pomogla mu da susretne Krista. Ona treba biti Crkva na strani drugih, Crkva koja je kadra pratiti sve ljude na njihovu životnom putu. U tome kontekstu revolucija koja se događa u komunikacijskim medijima i informacijskim tehnologijama predstavlja veliki i uzbudljiv izazov, koji zahtijeva svjež snage i novu imaginaciju za prenošenje Božje ljepote drugima. ■

Iz Vatikana, 24. siječnja 2014., na blagdan svetog Franje Saleškog.

Nadati se protiv svake nade

Poruka predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj krčkoga biskupa Valtera Župana za XIX. dan života, 2. veljače 2014.

Ekonomske prilike u mnogim zemljama svijeta i Europske unije ne ulijevaju roditeljima sigurnost za budućnost djece. U Hrvatskoj nezaposlenost nezaustavljivo raste, a mladi kadrovi s tek završenim školovanjem vide kao jedino rješenje svoje egzistencije odlazak u inozemstvo. Zemlja koja ih je uz velike troškove othranila i školovala sada ih definitivno gubi i kao gotove stručnjake bespovratno prepušta drugima. Ima naslova u medijima koji kao da sugeriraju takav slijed događaja. To ide u prilog rastakanju i nestajanju našega nacionalnog bića, što se čini kao da mnogi priželjkuju. Jesmo li dakle neminovno osuđeni na nestajanje?

Neke su zemlje obiteljskom politikom i beneficijama prema obiteljima donekle podigle stopu nataliteta, ali ipak nedovoljno. To dokazuje da standard nije isključivo mjerilo opredjeljenja za život što vrlo jasno pokazuju zemlje s pristojnim životnim uvjetima.

Poznati su planovi za smanjenje svjetskog stanovništva i k tom su cilju usmjerene financijske i ekonomske računice te projekti svjetskih moćnika. Veliku ulogu u tome ima zakonodavstvo, farmaceutika i obrazovanje. Ogromne su sile i sredstva velikom upornošću i arogancijom upregnute u borbu protiv života. To je uistinu borba Golijata i Davida. Da bi se ta borba protiv prirodnog načina začeca i rađanja života zamaskirala, velika se sredstva ulažu u pokušaje da se do života dođe u umjetnim uvjetima i to se prikazuje kao vrhunsko humano nastojanje. Poznato nam je također da se ti planovi ostvaruju uz bezobzirna kršenja Božjih zapovijedi i grijeha protiv života ljudi. Bilo bi opasno pomiriti se s takvim planovima. Što nam preostaje?

Ima pobjeda koja pobjeđuje svijet i sve što je Bogu protivno. To je naša vjera. Oni koji svoje odluke temelje isključivo na Božjoj vjernosti i njegovoj providnosti i ni na kojoj drugoj računici, u stanju su iskusiti da ondje gdje nema nikakve nade dolazi rješenje. Abraham je Bogu povjerovao ono što nije bilo moguće ni po kakvom prirodnom zakonu i za što nije postojala nikakva nada. Vjerovao je Bogu koji čini da bude i ono što nije. I Bog je zaista učinio ono što je bilo nemoguće: u starosti je dobio sina Izaka (usp. Post

17, 1-19). "Ta Bogu ništa nije nemoguće" (Lk 1, 37), rekao je anđeo Mariji govoreći o tome da je starica Elizabeta začela i da će Marija kao djevičica roditi sina. Ako budemo sposobni vjerovati Bogu protiv svake nade i usprkos svim činjenicama, izazvat ćemo Boga da nam učini i ono što je nemoguće. To je sigurnije od svake sigurnosti! ■

*U Krku, na Bogojavljenje, 6. siječnja 2014.
Mons. Valter Župan, krčki biskup,
predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj*

Poruka za Dan posvećenog života

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i posvećeni laici, drage sestre i braćo u Kristu!

1. Pontifikat redovničkog pape Franje donosi hodočasničkoj Crkvi poticaje pred kojima se ne ostaje ravnodušnim. Premda se osobama posvećenog života dosad nije odviše obraćao na izričit način, već i njegovo općenito djelovanje odiše redovničkim duhom. Uz to, najavom da će 2015. godina biti Godinom posvećenog života Papa daje poruku o važnosti redovništva u sadašnjem trenutku povijesti Crkve.

2. Razmišljajući o Papinim poticajima, primjećujemo prije svega radosno naviještanje evanđelja, i to svakodnevno, neumorno, primjermom i riječima, s osobitim naglaskom na rubne, kako je i Isus činio. U skladu s tim je i prvi veći dokument koji je sam pripremao Evangelii Gaudium (Radost evanđelja, Apostolska pobudnica o navještanju evanđelja, 24. studenoga 2013. [EG]). Osim toga Papa poziva na ozbiljno duhovno razlučivanje, ne bojeći se upozoriti na zastranjenja, često skrivena i dobro "zaštićena" pod prividom dobra. Na kraju, Papa donosi i poziva na donošenje novih odluka u Crkvi.

Ne pokazuju li ove sastavnice (navještaj, razlučivanje i odlučivanje) da Papa isusovac zapravo cijelu Crkvu uvodi u velike duhovne vježbe? U njima se naime poduzima navještaj evanđelja, ostvaruje duhovno razlučivanje i donose odluke. Vjerujemo da je ovogodišnji Dan posvećenog života izuzetna prilika da posvećene osobe postanu svjesne kako su pozvane hrabro sudjelovati u tim "duhovnim vježbama" i biti pretečama obnove Crkve, koju Papa gotovo nestrpljivo priželjkuje (usp. EG 25).

3. Svi smo pozvani iznova otkriti radost evanđelja, radost milosrdne ljubavi Božje koja je veća od svih naših nevjernosti. To se osobito odnosi na one među nama koji su postali umorni i tužni, koje je uhvatio strah ili su zalutali. Poziv je to "još danas obnoviti svoj osobni susret s Isusom Kristom..." "Nema razloga zbog kojeg bi netko mogao misliti da taj poziv nije za njega, jer nitko nije isključen iz radosti koju je Gospodin donio" (EG 3). Iznova otkriti evanđelje u kojemu "radost izbija iz preobilja Isusova Srca" (EG 5) znači otkriti poziv Boga ljubavi prepoznajući ga u bližnjima, osobito siromašnima, te odgovoriti na nj, izlazeći iz sebe da bismo tražili dobro svih (usp. EG 39). To je ono najvažnije, najljepše i najveće. To zaslužuje prvenstvo pred svim dru-

gim, osobito pred mnoštvom sporednoga. Tako se širi "miomiris evanđelja" u nas kao pojedince i u naše zajednice. Udahnuti tu svježinu i miris Duha Svetoga apsolutni je prioritet, osobito za osobe posvećenog života i zajednice koje su počele "otežano disati".

4. Smanjeni dotok čistog duhovnog zraka zahtijeva ozbiljno razlučivanje, propitivanje svega, uključujući i ono što se čini dobrim i što je od mnogih hvaljeno. Papa spominje stanja kao što su međusobni sukobi, neplodni pesimizam ili zavodljivo samosažaljenje i tzv. "duhovna svjetovnost". Možda je najteže upravo ovu potonju, "duhovnu svjetovnost", prepoznati kao napast jer se ona, prema papi Franji, skriva pod prividom pobožnosti i čak ljubavi prema Crkvi, a u stvari je traženje ljudske slave i osobnog blagostanja (EG 93). Duhovna svjetovnost posebno se hrani gnozom i neopelagijanizmom. Gnoza bi označavala vjeru koja ostaje zatvorena u subjektivnom sklopu spoznaje i iskustva, a neopelagijanizam oslanjanje na vlastite snage i osjećaj nadmoći zbog izvanjske, prividne savršenosti. Ni u jednom od tih stavova nema istinskoga zanimanja za Isusa Krista ni za druge, pa se iz toga rađa elitizam, klerikalizam, volja za moć, činovnički duh i uznositost. Pritom se odbija bratska opomena, obezvrjeđuju oni koji postavljaju pitanja i ističu pogreške drugih. Traženje ljudske slave i ekonomske sigurnosti, kao i nerealni projekti, uvjetuju osobe i onesposobljuju ih za prihvaćanje križa.

"Užasna je to iskvarenost pod prividom dobra" (EG 97), "puno pogubnija od bilo koje samo moralne svjetovnosti" (usp. EG 93). Takav stav je suprotan Isusovu Duhu te usmrćuje dušu, osobe i Crkvu (Papa u Asizu 4. listopada 2013.). Dakako da ovakvo hrabro suočavanje s problemima nema svrhu zadržati se na dijagnozi. Kad se evanđeoskoj radosti ispriječe spomenuta zastranjenja, nije dovoljno "samo razlučiti poticaje dobrog duha od zloga, nego - i to je ono odlučujuće - izabrati poticaje dobrog duha i odbiti one zloga" (EG 51).

5. Zato se Papine "duhovne vježbe" usmjeruju prema odlukama i njihovom provođenju u djelo. Nebrojeno puta papa Franjo ponovio je poziv da se bez straha odlučimo izići iz zatvorenosti u sebe: "Više od straha da ćemo pogriješiti nadam se da će nas pokretati strah da se ne zatvorimo u strukture koje nam daju lažnu

zaštitu" (EG 49). Kamo poći? Prema Isusu. No zar već nismo uz njega? Ako nas ne pogađa bijeda siromaha, ako ne osjetimo bilo naroda, ako nas ne ranjava njegova riječ i ne nosi njegov Duh - onda nismo. Izići iz sebe podrazumijeva napuštanje komotnosti i iskorak prema rubnima. Potrebno nam je s nježnošću i skrbi dotaknuti Isusovo siromašno i bolesno tijelo u patnicima. Ako je Papa prepoznao kao Božju volju za cijelu Crkvu da ona bude siromašna i za siromašne, koliki je to tek izazov za redovnike, redovnice i sve osobe posvećenog života, koji su javnim zavjetima obećali nasljedovati siromašnog Krista! Radi se o nečem tako jasnom što nipošto ne treba komplicirati: "Bojim se da će i ove riječi ostati samo predmetom kojega komentara bez stvarnog praktičnog učinka" (EG 201), priznaje Papa. Nisu li osobe posvećenog života prve pozvane da se to ne dogodi?

Prihvatanje iznenađujuće novosti evanđelja i odustajanje od vlastitih shema znači darivanje svog života do mučeništva, ali u radosti, ne tražeći neprijateljstva; znači ulaženje u svakidašnjicu ljudi nudeći im beskrajno Božje milosrđe. O Bogu se ima govoriti u prisnosti s ljudima, u ljubavi i kroz svjedočanstvo, čineći ga dostupnim, olakšavajući pristup sakramentima (EG 47). Pozvani samo na pravo "pastoralno i misionarsko obraćenje" (EG 25), pri čemu nije dovoljno "jednostavno upravljati", nego je potrebno misionarskim žarom oživljavati strukture, ali i "suditi" strukturama (usp. EG 26) ako guše radost evanđelja, ne bojeći se čak ni njihova urušavanja. U tom odlučnom procesu (usp. EG 30) potrebno je obnoviti ne tek nešto, nego sve: običaje, stilove, dnevni raspored, način komunikacije. U svemu kriterij mora postati evangelizacija, a ne samoodržanje, odričući se komotnog kriterija "tako se uvijek radilo" (EG 33). Valja se osloboditi običaja koji nisu izravno vezani uz srž evanđelja, prisjećajući se da su "odredbe koje je Krist dao vrlo malobrojne" (EG 43) i da je u izvanjskom djelovanju milosrđe najveće od svih kreposti (EG 37). Na taj način naše srce postaje misionarsko (EG 45).

6. Ako se na Papine poticaje gleda površno, može se ostati zatečen, pa čak i zbunjen. Ako ih se pak gleda iz srca evanđelja, može ih se prihvatiti s povjerenjem, hrabrošću i radošću jer one i danas, jednako kao prije dva tisućljeća, nude puno novoga i oslobađajućeg.

Ovu novost i oslobođenje može osjetiti i Crkva u našoj domovini koja u aktualnom trenutku trpi razne kritike, pa i žestoke napadaje. Ne ulazeći u motive pojedinaca ili skupina, želimo se pitati nije li u kritici prema Crkvi prisutna i iskrena želja naših sugrađana da budemo autentičniji? Nije li tajna privlačnosti pape Franje upravo u onom evanđeoskom, redovničkom duhu kojega su ljudi željni?

Redovnici mogu i trebaju biti preteče obnove Crkve. Samo ako ne dopustimo da nam se ukradu radost evangelizacije, radost nade, radost zajednice, radost bratske ljubavi i naposljetku - radost evanđelja, bit ćemo sposobni, koliko god nas to stajalo, za iskorak i duboku obnovu, koja je sposobna dovesti do naše preobrazbe, a po nama i do preobrazbe naših zajednica. Krist je već platio svu cijenu obnove za nas. Zagledani u njega, jedini smisao našeg posvećenog života, i mi možemo dati svoj obol.

7. Predragocjena pomoć na tom putu je Marija, naša majka u redu spasenja, kojoj su posebno posvećene osobe srodne u otajstvenim zarukama s Riječju Božjom i donošenju na svijet samoga Krista (usp. EG 285). Od Marije možemo naučiti revolucionarnu snagu nježnosti i poniznosti koja će preobražavati naša srca i naše zajednice kako bi Crkva sve više postajala ozračjem gostoljubivosti i okriljem rađanja jednoga novog svijeta (usp. EG 288).

S ovim mislima u srcu, želimo vam blagoslovljen Dan posvećenoga života! ■

Na spomendan sv. Franje Saleškog, 24. siječnja 2014.

*U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života: mons. Mate Uzinić, predsjednik
U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica: o. Vinko Mamić, predsjednik*

Priopćenje s izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK

Izvanredno plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem predsjednika HBK-a mons. Želimira Puljića, zadarskog nadbiskupa, održano je 27. siječnja u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Na zasjedanju je sudjelovao i apostolski nuncij u RH mons. Alessandro D'Errico.

Predsjednik HBK nadbiskup Puljić u pozdravnom se govoru posebno osvrnuo na pobudnicu pape Franje "Radost evanđelja". Istaknuo je kako je ona plod papine želje pozvati sve vjernike da nošeni misijskom radošću krenu u evangelizaciju. Pobudnicom Papa poziva sve članove Crkve da s novim žarom iziđu iz vlastite udobnosti i pođu na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja. U prvom poglavlju papa ističe da je cilj i svrha pobudnice misijska preobrazba Crkve. Nadalje Papa objašnjava izazove suvremenog svijeta i iskušenja s kojima se susreću pastoralni djelatnici. Isto tako Papa tumači da su svi vjernici pozvani navješćivati evanđelje te između ostaloga obrađuje i socijalnu dimenziju evangelizacije. Pobudnica završava molitvom Duhu Svetom da siđe i obnovi Crkvu, da je protrese i potakne kako bi odvažno izišla iz sebe i krenula svim narodima naviještati Radosnu vijest.

Na zasjedanju su biskupi upoznati s tijekom priprema za Nacionalni susret hrvatske katoličke mladeži koji će se 26. i 27. travnja održati u Dubrovniku te su ponovno uputili poziv mladima da u što većem broju dođu na taj susret. Istaknuto je kako je i dosadašnje vrijeme pripreve donijelo mnoga duhovna dobra Dubrovačkoj biskupiji te kako se taj susret pokazao izvrsnom prigodom za duhovnu obnovu biskupije koja je u vremenu pripreve pastoralno živnula na svim područjima, osobito u radu s mladima. Rečeno je i kako su mnogi mladi vjernici, bilo na župnoj bilo na biskupijskoj razini, stavili svoje vrijeme i talente na raspolaganje te pronijeli duž čitave biskupije radostan duh zajedništva i oduševljenja.

Biskupi su razmotrili pitanje jednostranog kršenja važećeg Sporazuma između HBK i HRT-a od strane HRT-a, kao i novonastale okolnosti

nakon preustroja HRT-a. Upozorili su da je još uvijek na snazi važeći sporazum i da ga treba poštovati. Izražena je otvorenost za razgovore i traženje novih rješenja polazeći od važećih međunarodnih ugovora kao i ulogu javne televizije i radija koja između ostalih mora voditi brigu i o vjerskim potrebama građana.

Na ovom zasjedanju biskupi su primili doručeni dokument Odredbi HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama. Njima se uređuje cilj, struktura i posebnost odgoja i obrazovanja u katoličkim osnovnim i srednjim školama koje na osobit način pružaju odgoj djeci i mladima i to ne samo katolicima nego i članovima drugih vjera i svjetonazora.

Između ostaloga biskupi su se osvrnuli i na neka pitanja vezana za inozemnu pastvu.

Budući da se nadnevak zasjedanja poklopio s Danom sjećanja na holokaust i sprječavanja zločina protiv čovječnosti hrvatski su se biskupi na zasjedanju spomenuli svih žrtava židovskoga naroda tijekom II. svjetskog rata uz molitvu Gospodinu za sve nevino stradale i da se više nikad ne ponove takva zlodjela.

Sa zasjedanja biskupi su uputili priopćenje u kojem su istaknuli kako je Hrvatski sabor, kao organizator komemorativnog skupa povodom Dana sjećanja na holokaust bio upoznat s činjenicom da su biskupi spriječeni doći na skup zbog održavanja izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK. Stoga su izrazili žaljenje što je taj spomen skup narušen neprimjerenim prozivanjem Katoličke Crkve od predsjednika Vlade Republike Hrvatske, iako je ondje bio nazočan predstavnik Katoličke Crkve.

Biskupi su upoznati s programom zajedničkog zasjedanja HBK i BK BiH koje će se održati u Banja Luci 26. veljače.

Većina biskupa sudjelovat će na 54. teološko-pastoralnom tjednu koji će se održati od 28. do 30. siječnja u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati u Zagrebu s temom "Siromašna Crkva - Crkva za siromašne u novoj evangelizaciji". ■

Zagreb, 27. siječnja 2013.

Brzovjav sudionika 54. teološko-pastoralnog tjedna papi Franji

Sveti Oče,

Sabrani pod milosnim vodstvom Velikoga Svećenika Isusa Krista, mi, hrvatski biskupi, prezbiteri, đakoni, redovnici i redovnice te vjernici laici iz Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine, kao i iz drugih krajeva Europe, okupili smo se na 54. teološko-pastoralnom tjednu što ga u Zagrebu, od 28. do 30. siječnja 2014. godine, organizira Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, na temu „Siromašna Crkva – Crkva za siromahe u novoj evangelizaciji”.

U svakodnevnom radu s ljudima osjećamo koliko je potrebno uvijek iznova tražiti nove načine govora i graditi nove mostove sporazumijevanja s današnjim čovjekom, njegovom kulturom i civilizacijom te u društvu punom složenih izazova, s novom snagom i svježinom, naviještati snažnu poruku Evanđelja. Kako bi današnji čovjek otkrio i prihvatio Isusa Krista kao svoga spasitelja, potrebno je uvjerljivo i istinsko crkveno zauzimanje za novu evangelizaciju. Potrebno je ozbiljno promišljanje o odgovornostima koje zahtjev za novom evangelizacijom postavlja pred svakoga pojedinog vjernika kao i pred čitavu Crkvu.

U traženju nove etape evangelizacije, pune žara i vitalnosti, na što nas pozivate, posebno mjesto zauzima briga Crkve za siromašne. U apostolskoj pobudnici Evangelii gaudium ističete da želite „siromašnu Crkvu za siromašne”. Uistinu, opredjeljenje Crkve za siromašne nema alternative. Opredjeljenje Crkve za siromašne nije sociološka ili politička nego teološka kategorija. Naime, Bog koji svoje milosrđe pokazuje najprije prema siromasima poziva sve kršćanske vjernike na opredjeljenje za siromašne.

Premda živimo u društvu u kojem često prevladava „imati” nad „biti”, ljudi su vrlo osjetljivi na primjere siromaštva i solidarnosti, koje vjernici pružaju svojim hrabrim i nesebičnim svjedočenjem. Svijet, kao što je podsjetio Pavao VI. u Evangelii nun-

tiandi, rado sluša učitelje koji su ujedno i svjedoci. Taj poziv na svjedočenje ne može se smetnuti se uma u djelu naviještanja radosne vijesti. To svjedočenje na osobit način treba se očitovati u stavljanju siromašnih u središte crkvenoga života.

Nošeni tom sviješću izlagači će se na ovom teološko-pastoralnom skupu truditi pokrenuti raspravu o toj važnoj temi i potaknuti u tom duhu sudionike na vlastito promišljanje i praktično djelovanje. Tako će u trodnevnom zajedništvu Teološko-pastoralnog tjedna više od šest stotina svećenika, teologa i pastoralnih djelatnika razmišljati o povlaštenom mjestu siromašnih u Božjem narodu.

Sveti Oče, dok okupljeni na ovome znanstveno-pastoralnom skupu nastojimo zajedno promišljati o siromašnoj Crkvi i brizi Crkve za siromahe u novoj evangelizaciji, molimo Vaš apostolski blagoslov za naše napore na ovome području. A mi, u svoje molitve uključujemo Vas, sve biskupe i prezbitere kao i svu Crkvu. Neka Vam ove napisane riječi prenesu iskrenu i zahvalnu ljubav Crkve u hrvatskom narodu, koji Vam i ovom prigodom izražava svoju vjernost. ■

U Zagrebu, 28. siječnja 2014. godine.

DEKRETI I IMENOVANJA U VOJNOM ORDINARIJATU

Obavijest iz Ureda Vojnog ordinarijata o imenovanjima i razrješenjima u Vojnom ordinarijatu

Gđa. Gordana Slukan (rođ. Šekerija), pomoćnica vojnog kapelana u Vojnoj kapelaniji „Sv. Obitelj“ u Velikoj Buni, 31. prosinca 2013. godine razriješana je službe zbog odlaska na novo radno mjesto u Ministarstvu pravosuđa RH. Vojni ordinarij zahvaljuje gđi. Slukan na služenju.

Obavijest o reizboru članova Prezbiterskog vijeća i Zbora savjetnika Vojnog ordinarijata

Za novog člana **Prezbiterskog vijeća** Vojnog ordinarijata u RH u ime Policijskog dekanata izabran je **fra Frano Musić**, dosadašnji član Vijeća **don Stjepan Lončar** razriješen je službe zbog odlaska na novu dužnost u svojoj nadbiskupiji. Dekret o imenovanju upućen je 16. siječnja 2014. godine. Isti je odlukom Vojnog ordinarijata imenovan i članom Zbora savjetnika Vojnog ordinarijata u RH.

Imenovanje novog biskupijskog povjerenika Vojnog ordinarijata u RH za pastoral braka i obitelji

Fra Marko Medo, vojni kapelan u Vojnoj kapelaniji „Gospa Snježna“, dekretom Vojnog ordinarijata od 4. veljače 2014. godine imenovan je **biskupijskim povjerenikom za pastoral braka i obitelji** u Vojnom ordinarijatu u RH. Dosadašnji povjerenik **p. Stjepan Harjač**, razriješen je dužnosti.

Obavijest iz Ureda Vojnog ordinarijata

• Vojnim kapelanom u mirovnoj misiji ISAF u Afganistanu od 1. ožujka 2014. imenovan je **fra Božo Ančić**. Prema planiranoj rotaciji iz mirovne misije se vraća **vlč. Željko Savić**.

Novoimenovanim svećenicima - vojnim i policijskim kapelanima, kao i njihovim pomoćnicima - želimo uspjeh u radu na dobrobit povjerenih im duša, a svim kapelanima koji su s nama surađivali zahvaljujemo za pastoralno djelovanje te uspjeh u drugim, povjerenim im službama.

VOJNI ORDINARIJAT U REPUBLICI HRVATSKOJ
Zagreb, Ksaverska cesta bb, tel.: (01)46 70 659, 46 70 660
faks: (01)46 70 662
e-pošta: vojni.ordinarijat@morh.hr

KLASA: 805-03/14-07/02

URBROJ: 512-07-14-1

Zagreb, 20. veljače 2014.

MONS. JURAJ JEZERINAC
Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj

Temeljem Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske, Pravilnika o ustrojstvu i djelovanju Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj (čl. 5) te Zakonika kanonskog prava (kan. 374. § 2), posavjetovavši se s onima na koje to spada, ne mijenjajući odluku o uspostavi dekanata u Ministarstvu obrane RH od 20. srpnja 2009. (klasa: 805-03/09-07/02, urbroj: 512-07-09-20), te potaknut brigom za učinkovitijom pastoralnom skrbi u Ministarstvu unutarnjih poslova RH, donosim

ODLUKU

o reorganizaciji dosadašnjeg Policijskog dekanata te uspostavi četiri (4) nova policijska dekanata (ukupno pet (5) dekanata) za Ministarstvo unutarnjih poslova RH, kao i odluku o njihovom rasporedu i nazivima.

I. Zagrebački policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Mihael Arkandeo" u Sjedištu Ministarstva unutarnjih poslova RH i Ravnateljstvu policije, Zagreb;
- Policijska kapelanija "Sv. Mihael Arkandeo" u Policijskoj akademiji, Zagreb;
- Policijska kapelanija "Majka Božja Kamenitih vrata" u PU zagrebačkoj, Zagreb.

II. Osječki policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Jeronim" u PU osječko-baranjskoj, Osijek;
- Policijska kapelanija "Sv. Euzebije i Polion" u PU vukovarsko-srijemskoj, Vinkovci;
- Policijska kapelanija "Bl. Alojzije Stepinac" u PU virovitičko-podravskoj, Virovitica;
- Policijska kapelanija "Sv. Vinko Pallotti" u PU požeško-slavonskoj, Požega;
- Policijska kapelanija "Sv. Marko evanđelist" u PU brodsko-posavskoj, Slavonski Brod.

III. Varaždinski policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Juraj" u PU varaždinskoj, Varaždin;
- Policijska kapelanija "Sv. Franjo Asiški" u PU međimurskoj, Čakovec;
- Policijska kapelanija "Sv. Marko Križevčanin" u PU koprivničko-križevačkoj, Koprivnica;
- Policijska kapelanija "Sv. Matej evanđelist" u PU bjelovarsko-bilogorskoj, Bjelovar;
- Policijska kapelanija "Sv. Nikola biskup" u PU krapinsko-zagorskoj, Zabok.

IV. Riječki policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Vid" u PU primorsko-goranskoj, Rijeka;
- Policijska kapelanija "Sv. Mauro" u PU istarskoj, Pula;
- Policijska kapelanija "Sv. Josip" u PU karlovačkoj, Karlovac;
- Policijska kapelanija "Sv. Kvirin Sisački" u PU sisačko-moslavačkoj, Sisak;
- Policijska kapelanija "Sveti Hrvatski mučenici" u PU ličko-senjskoj, Gospić.

V. Splitski policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Mihovil Arkandžeo" u PU splitsko-dalmatinskoj, Split;
- Policijska kapelanija "Sv. Filip i Jakov" u PU zadarskoj, Zadar;
- Policijska kapelanija "Sv. Luka" u PU šibensko-kninskoj, Šibenik;
- Policijska kapelanija "Sv. Vlaho" u PU dubrovačko-neretvanskoj, Dubrovnik.

Sjedišta dekanata su Zagreb, Osijek, Varaždin, Rijeka i Split.

Dekan policijskog dekanata, kojega ću imenovati u skladu s ovlastima, boravi u policijskoj kapelaniji u kojoj vrši službu kapelana i u njoj vodi Dekanatski ured.

U svom djelovanju dekani policijskih dekanata ravnat će se odredbama Zakonika kanonskog prava i Pravilnika o dekanskoj službi u Vojnom ordinarijatu u RH.

Robert Stipetić
kancelar

Mons. Juraj Jezerinac
vojni ordinarij

Bilo sve na veću slavu Božju i na čast Presvete Bogorodice!

VOJNI ORDINARIJAT U REPUBLICI HRVATSKOJ
Zagreb, Ksaverska cesta bb, tel.: (01)46 70 659, 46 70 660
faks: (01)46 70 662
e-pošta: vojni.ordinarijat@morh.hr

KLASA: 023-03/14-04/01
URBROJ: 512-07-14-6
Zagreb, 20. veljače 2014.

Na temelju prijedloga Prezbiterskoga vijeća Vojnog ordinarijata u RH održanoga 19. veljače 2013. godine donosim sljedeći

P R A V I L N I K
O DEKANSKOJ SLUŽBI U VOJNOM ORDINARIJATU
U REPUBLICI HRVATSKOJ

I. DEKANAT

Članak 1.

Kapelanije Vojnog ordinarijata grupirane su ukupno u devet (9) dekanata, četiri (4) vojna i pet (5) policijskih.

A) Vojni dekanati u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama RH:

I. Zagrebački vojni dekanat s vojnim kapelanijama:

- Vojna kapelanija "Gospa Snježna" u Sjedištu MORH-a i GS OS RH, Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Petar i Pavao" u Zapovjedništvu HRZ i PZO – Pleso, Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Antun Padovanski" u Domu Glavnog stožera – "Croatia", Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Valentin" u Počasno-zaštitnoj bojni, Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Mihael Arkadeo" u Hrv. vojnom učilištu "Petar Zrinski", Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Nikola Tavelić" u Središnjici elektroničkog izviđanja, Zagreb;
- Vojna kapelanija "Sv. Obitelj" u Zapovjedništvu za potporu, Velika Buna.

II. Karlovački vojni dekanat s vojnim kapelanijama:

- Vojna kapelanija "Bl. Alojzije Stepinac" u Zapovjedništvu HKoV-a, Karlovac;
- Vojna kapelanija "Sv. Anđeli Čuvari" u Inženjerijskoj pukovniji, Karlovac;
- Vojna kapelanija "Sv. Ilija Prorok" u Logističkoj pukovniji, Petrinja;
- Vojna kapelanija "Sv. Petar i Pavao apostoli" u Vojno-obavještajnoj bojni, Ogulin;
- Vojna kapelanija "Bl. Ivan Merz" u Središtu za borbenu obuku, Slunj;
- Vojna kapelanija "Sv. Martin Tourski" u Bojnoj za specijalna djelovanja, Delnice.

III. Splitski vojni dekanat s vojnim kapelanijama:

- Vojna kapelanija "Uzvišenje Svetog Križa" u Gardijskoj motoriziranoj brigadi, Knin;
- Vojna kapelanija "Gospa Velikog Zavjeta" u 2. motoriziranoj bojni "Pauci", Knin;
- Vojna kapelanija "Sv. Gabrijel Arkandeo" u 93. zrakoplovnoj bazi, Zemunik;
- Vojna kapelanija "Sv. Nikola biskup" u Zapovjedništvu HRM-a – Lora, Split;
- Vojna kapelanija "Sv. Nikola biskup" u Pomorskoj bazi HRM-a – Lora, Split.

IV. Osječki vojni dekanat s vojnim kapelanijama:

- Vojna kapelanija "Sv. Leopold Bogdan Mandić" u Zapovjedništvu za obuku i doktrinu "Fran Krsto Frankopan", Osijek;
- Vojna kapelanija "Kraljica Svete Krunice i sv. Ivan Kapistran" u Gardijskoj oklopno-mehaniziranoj brigadi, Vinkovci;
- Vojna kapelanija "Sv. Ivan Krstitelj" u Središtu za obuku i doktrinu logistike, Požega;
- Vojna kapelanija "Sv. Sebastijan" u Pješačkoj pukovniji, Đakovo.

B) Policijski dekanati u Ministarstvu unutarnjih poslova RH:

V. Zagrebački policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Mihael Arkandeo" u Sjedištu Ministarstva unutarnjih poslova RH i Ravnateljstvu policije, Zagreb;
- Policijska kapelanija "Sv. Mihael Arkandeo" u Policijskoj akademiji, Zagreb;
- Policijska kapelanija "Majka Božja Kamenitih vrata" u PU zagrebačkoj, Zagreb.

VI. Osječki policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Jeronim" u PU osječko-baranjskoj, Osijek;
- Policijska kapelanija "Sv. Euzebije i Polion" u PU vukovarsko-srijemskoj, Vinkovci;
- Policijska kapelanija "Bl. Alojzije Stepinac" u PU virovitičko-podravskoj, Virovitica;
- Policijska kapelanija "Sv. Vinko Pallotti" u PU požeško-slavonskoj, Požega;
- Policijska kapelanija "Sv. Marko evanđelist" u PU brodsko-posavskoj, Slavonski Brod.

VII. Varaždinski policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Juraj" u PU varaždinskoj, Varaždin;
- Policijska kapelanija "Sv. Franjo Asiški" u PU međimurskoj, Čakovec;
- Policijska kapelanija "Sv. Marko Križevčanin" u PU koprivničko-križevačkoj, Koprivnica;
- Policijska kapelanija "Sv. Matej evanđelist" u PU bjelovarsko-bilogorskoj, Bjelovar;
- Policijska kapelanija "Sv. Nikola biskup" u PU krapinsko-zagorskoj, Zabok.

VIII. Riječki policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Vid" u PU primorsko-goranskoj, Rijeka;
- Policijska kapelanija "Sv. Mauro" u PU istarskoj, Pula;
- Policijska kapelanija "Sv. Josip" u PU karlovačkoj, Karlovac;
- Policijska kapelanija "Sv. Kvirin Sisački" u PU sisačko-moslavačkoj, Sisak;
- Policijska kapelanija "Sveti Hrvatski mučenici" u PU ličko-senjskoj, Gospić.

IX. Splitski policijski dekanat s policijskim kapelanijama:

- Policijska kapelanija "Sv. Mihovil Arkandeo" u PU splitsko-dalmatinskoj, Split;
- Policijska kapelanija "Sv. Filip i Jakov" u PU zadarskoj, Zadar;
- Policijska kapelanija "Sv. Luka" u PU šibensko-kninskoj, Šibenik;
- Policijska kapelanija "Sv. Vlaho" u PU dubrovačko-neretvanskoj, Dubrovnik.

Članak 2.

Dekanat je skupina više bližih vojnih odnosno policijskih kapelanija koje su povezane u posebnu cjelinu da bi se zajedničkim djelovanjem promicala i usklađivala pastoralna zadaća (kan. 374, 2).

Članak 3.

Mijenjati granice i nazive postojećih dekanata ili ustanoviti novi dekanat može samo biskup Vojni ordinarij, saslušavši mišljenje Prezbiterskoga vijeća.

Članak 4.

Dekanate u Prezbiterskom vijeću zastupaju izabrani delegati, a dekani u Biskupijskom zboru dekana.

II. DEKAN

Članak 5.

Biskup Vojni ordinarij, nakon što se po razboritu sudu posavjetuje s prezbiterima koji obavljaju službu u dotičnom dekanatu, na čelo dekanata postavlja prezbitera koji se naziva dekan.

Članak 6.

Za dekana se postavlja prezbiter koji, s punim radnim vremenom, kao kapelan Vojnog ordinarijata, pastoralno djeluje u dekanatu i koji nije navršio 75 godina života (usp. Kan. 538, 3).

Članak 7.

Dekana treba resiti razboritost, pastoralno iskustvo, apostolska revnost i uzoran svećenički život. Zbog službe i odgovornosti, dekanu pripada pravo prednosti među prezbiterima u dekanatu.

Članak 8.

Mandat dekana traje tri (3) godine. Isti prezbiter može biti imenovan dekanom najviše tri puta za redom. Biskup Vojni ordinarij, prema svojem razboritom sudu, zbog opravdanog razloga, može dekana, i prije isteka mandata ukloniti iz službe (usp. kan. 554, 2 - 3).

Članak 9.

Ako služba dekana prestane prije isteka mandata, bit će imenovan vršitelj službe dekana, koji dekansku službu obavlja do imenovanja novog dekana.

Članak 10.

Dekan ili vršitelj službe dekana, u nazočnosti Biskupova delegata, preuzima svoju službu i prima dekanatske spise. O primopredaji treba sastaviti zapisnik u četiri primjerka koji se dostavljaju na uvid i odobrenje biskupu Vojnom ordinariju. Po jedan primjerak ostaje u arhivu Biskupije i dekanata, a po jedan se daje prethodnomu i novomu dekaneu.

Članak 11.

Prezbiteri dekanata biraju dekanatskog zapisničara u skladu s kan. 119 i 164 - 179 *Zakonika kanonskog prava*, a potvrđuje ga biskup Vojni ordinarij. Zapisničar vodi zapisnik dekanatske korone i drugih dekanatskih susreta, koje uza zapisničara potpisuje dekan i dostavlja biskupu Vojnom ordinariju u roku od osam dana nakon sjednice.

Članak 12.

Dekan ima dužnost i pravo (prema kan. 555, 1):

- a) promicati i usklađivati zajedničku pastoralnu djelatnost u dekanatu;
- b) brinuti se da klerici njegova dekanata provode život u skladu sa svojim staležom i da brižljivo udovoljavaju svojim dužnostima;
- c) skrbiti da se bogoslužna slavlja vrše prema liturgijskim propisima, da se brižljivo pazi na doličnost i čistoću crkava i posvećenog pribora, poglavito u euharistijskom slavlju i čuvanju presvetoga sakramenta;
- d) nadgledati da se knjige vojnih odnosno policijskih kapelanija ispravno vode i propisno čuvaju;
- e) paziti da se pomnjivo upravlja svim crkvenim vremenitim dobrima.

Članak 13.

Dekan u dekanatu:

- a) nastoji da klerici, prema propisima krajevnoga prava i odredbama biskupa Vojnog ordinarija, u određena vremena prisustvuju dekanatskoj duhovnoj obnovi, predavanjima, teološko-pastoralnim tribinama ili konferencijama te predavanjima trajna obrazovanja prema odredbi kan. 279, 2 (kan. 555, 1);
- b) brine se da prezbiterima njegova dekanata budu pri ruci duhovna pomagala; isto tako neka se što više zauzima za one koji se nalaze u težim okolnostima ili imaju poteškoća;
- c) brine se da prezbiteri njegova dekanata, za koje zna da su teško bolesni, ne ostanu bez duhovne i materijalne pomoći, i da se dostojno obavi sprovod onih koji umru; posebno pazi da prigodom bolesti ili smrti ne propadnu crkvene stvari, dokumenti, popis neudovoljenih misnih nakana i novac misnih stipendija (kan. 555, 3);
- d) dužan je svake godine (osim u godini biskupske vizitacije) službeno pohoditi svaku vojnu odnosno policijsku kapelaniju u dekanatu, pregledati knjige vojnih odnosno policijskih kapelanija te njihovo uredno vođenje ovjeriti dekanatskim pečatom (kan. 555, 4);
- e) izvješće o dekanatskim vizitacijama dekan je dužan dostaviti biskupu Vojnom ordinariju u vrijeme određeno za dostavljanje pastoralnih izvješća u siječnju svake godine.

Članak 14.

Dekan, s obzirom na druge dužnosti i prava:

- a) mora biti pozvan i biti nazočan na biskupijskoj sinodi (kan. 463, 1, br. 7);

- b) biskup Vojni ordinarij se može posavjetovati s dekanom, ako smatra prikladnim, o sposobnostima i odgovornosti pojedinih prezbitera iz dekanata za preuzimanje različitih službi u Vojnom ordinarijatu.
- c) Dekan čuva Arhiv dekanatskog ureda.

Članak 15.

Dekan saziva i predsjedava proljetnim i jesenskim koronama, kao i drugim svećeničkim sastancima u dekanatu, a izabrani zapisničar o tomu vodi zapisnik koji se čuva u dekanatskom arhivu.

Članak 16.

Poglavita briga dekana vezana je uz redovite duhovne obnove i svećeničke pastoralne korone.

Članak 17.

Dekan, kao delegat biskupa Vojnog ordinarija:

- a) prisustvuje primopredajama vojnih odnosno policijskih kapelanija u dekanatu, ako u dekretu nije drugačije naznačeno (kan. 527, 2);
- b) treba paziti da prezbiteri ne prelaze svoje nadležnosti.

Članak 18.

Biskup Vojni ordinarij barem jednom godišnje saziva zbor dekana, tj. sve dekane na sjednicu, a po potrebi i više puta. Na redovitoj godišnjoj sjednici dekani podnose izvješće o stanju u dekanatu. O programu sastanka Zbora dekana odlučuje biskup Vojni ordinarij.

III. DEKANATSKI URED

Članak 19.

Svaki dekanat ima svoj Dekanatski ured koji vodi dekan. Dekanatski ured vezan je uz osobu dekana, a ne uz određeno mjesto (kan. 554, 1).

Članak 20.

Dekanatski ured posjeduje:

- a) urudžbeni zapisnik,
- b) pečat dekanata,
- c) arhiv u kojem se čuvaju spisi dekanata,
- d) knjigu dekanskih pohoda vojnih odnosno policijskih kapelanija,
- e) knjigu statistike vojne odnosno policijske kapelanije u dekanatu,
- f) knjigu primitaka i izdataka.

Članak 21.

Dekanatski ured dostavlja biskupu Vojnom ordinariju:

- a) zapisnike primopredaje ureda vojnih odnosno policijskih kapelanija;
- b) osvrt na službeni pohod vojnih odnosno policijskih kapelanija;
- c) zbirnu statistiku vojnih odnosno policijskih kapelanija za proteklu godinu.

Članak 22.

Kancelarija Vojnog ordinarijata dostavlja dekanatskom uredu:

- a) presliku dekreta imenovanja i razrješenja svih prezbitera na području dekanata;
- b) osvrt na pastirski pohod vojnih odnosno policijskih kapelanija u dekanatu.

Članak 23.

*Pravilnik o dekanskoj službi potpisuje biskup Vojni ordinarij, a stupa na snagu danom objavljivanja u biskupijskom vjesniku *Obavijesti Vojnog ordinarijata*.*

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Uveden u službu kapelan za PU brodsko-posavsku

Policijska uprava brodsko-posavska od ponedjeljka 9. prosinca i službeno ima svoju kapelaniju. Prostorije kapelanije posvećene sv. Marku evanđelistu u Postaji prometne policije u Slobodnici kod Slavanskog Broda, kao izaslanik mons. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija u RH, blagoslovio je don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral.

Predvođeci euharistijsko slavlje u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva uz još dvanaestoricu svećenika, među kojima i kapelane u MUP-u i MORH-u, don Josip je u novu službu kapelana uveo vlč. Davorina Anđića, župnika u Podcrkavlju. U misnim čitanjima sudjelovali su djelatnici PU. Nakon uvodnih pozdrava načelnika PU brodsko-posavske Ante Zovka i domaćeg gvardijana fra Sebastijana Golenića, dekret o

osnivanju policijske kapelanije pročitao je dekan Policijskog dekanata p. Stjepan Harjač. ■

Uveden u službu kapelan za PU dubrovačko-neretvansku

Prvog policijskog kapelana na području Dubrovačko-neretvanske županije don Ivu Borića u službu je u srijedu 11. prosinca u crkvi sv. Mihajla u Lapadu uveo biskupski vikar za pastoral Vojnog ordinarijata don Josip Stanić. Dekret vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca o imenovanju pročitao je policijski službenik za potporu MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Darko Šantek, nakon čega je kapelan Borić položio Ispovijest vjere i dao prisegu za vršenje službe.

Uz veliki broj pripadnika policije na slavlju su se okupili i načelnik Policijske uprave dubrovačko-neretvanske Tonći Radibratović koji je na početku pozdravio sve prisutne, pukovnik Vlatko Bandalo, načelnik Ureda zapovjednika Hrvatske ratne mornarice, a u koncelebraciji su bili i neki bivši i sadašnji vojni i policijski kapelani.

U propovijedi je kapelan Borić izrazio radost i zadovoljstvo zbog preuzimanja nove dužnosti u Dubrovniku, nakon službe u Istri. Istaknuo je važnost zajedništva koju je već

osjetio upoznavajući proteklog mjeseca tu zajednicu. "Nastavit ćemo ono što je potrebno, da se duhovno stabiliziramo, da duhovno nosimo svoju svakodnevnicu, vašu muku i vašu patnju. U vremenu trke i jurnjave da se nađemo, porazgovaramo, da budemo jedni drugima bliski i pomožemo si nositi križeve", istaknuo je kapelan te podsjetio na značenje došašća kao vremena iščekivanja Boga koji je čovjeku blizu, a ne daleko.

Zaštitnik Policijske kapelanije "Sv. Vlaho" je svetac zaštitnik Dubrovnika sv. Vlaho, a ona obuhvaća područje PU dubrovačko-neretvanske. ■

Uveden u službu kapelan za PU splitsko-dalmatinsku

U crkvi sv. Frane u Splitu u četvrtak 12. prosinca održano je svečano misno slavlje povodom uvođenja u službu policijskog kapelana Policijske uprave splitsko-dalmatinske fra Žarka Relote. Slavlje je predvodio generalni vikar Vojnog ordinarijata Republike Hrvatske o. Jakov Mamić uz nazočne vojne i policijske kapelane.

Prije početka slavlja zamjenik načelnika Marko Srdarević zaželio je dobrodošlicu novom policijskom kapelanu, te mu poželio uspjeh u radu. U uvodnom dijelu o. Mamić pozdravio je prisutne, zahvalio se dosadašnjem policijskom kapelanu fra Kristijanu Kovačeviću na njegovom radu, te je istakao kako je isti iza sebe ostavio trag dobrote i ljudske jednostavnosti.

Na svetoj misi fra Kristijan je pročitao dekret mons. Jezerinca, nakon čega je fra Žarko primio službu i položio Ispovijest vjere.

U prigodnoj propovjedi fra Žarko je između ostalog naveo kako mu je želja pomoći svima da obavljajući svoj posao štite vladavinu prava, da radosnije žive policijski poziv, ali i da kroz

svoj rad i obavljanje službenih poslova u svakoj osobi vide Božji pečat, odnosno božansko lice. Na kraju svoje propovjedi fra Žarko je istaknuo kako svim službenicima želi donijeti Boga i unijeti radost života u specifični policijski posao preko Radosne vijesti.

Misnom slavlju su uz zamjenika načelnika, načelnike sektora i policijskih postaja, prisustvovali policijske službenice i službenici PU splitsko-dalmatinske. ■

Posjet Ratne škole Vojnom ordinarijatu

Vojni ordinarijat su u petak 13. prosinca u okviru Plana i programa školovanja posjetili polaznici XVI. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić", predvođeni načelnikom Škole brigadrom Antunom Čičkom. Primio ih je generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, OCD, i uprava ordinarijata. U ovome naraštaju 15 je polaznika Ratne škole, a pored časnika iz Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske među polaznicima su i časnici iz Makedonije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Kosova, Srbije.

Generalni vikar je u svom izlaganju koje je govorilo o rastu svijesti za potrebom skrbi vojnika spomenuo XVI. stoljeće u kojem Crkva izdaje prve dokumente o skrbi vojnika, a u XVII. stoljeću je kristaliziralo dva bitna elementa o potrebi svećenika u vojsci, a to su potreba duhovne pratnje zbog problema vojnika s vlastitom savjesti i druga, uvođenje osobne jurisdikcije, što omogućuje pratnju vojnika gdje god da jesu. Istaknuo je da se, kako se da iščitati kroz sve dokumente i na svim razinama koji govore o dušobrižništvu vojnika, potreba svećenika u vojsci ostvaruje u tri vrste pomoći. Prva je da svećenik pomaže vojniku da razumije sebe, i to u pluralnom svijetu kao takvom, a kao službenik i čuvar mira. Druga je formiranje savjesti. Savjest definiranu kao sredi-

šte u kojem je sabrano sve ono što čini čovjeka potrebno je formirati, kako bi i ona postigla svoju nutarnju slobodu. I treća pomoć svećenika očituje se u pravednosti – dati svakome njegovo na duhovnoj, intelektualnoj i materijalnoj razini.

Nakon njegove uvodne riječi osobni tajnik vojnog biskupa Marinko Nikolić je kroz prezentaciju predstavio povijest i rad Vojnog ordinarijata u dušobrižništvu vojske i policije u RH. Poslije prezentacije poveo se razgovor o temama vezanim za rad Vojnog ordinarijata i duhovnu skrb.

Na kraju je generalni vikar iskazao zadovoljstvo što Ratna škola posjećuje i Vojni ordinarijat, odnosno želi se upoznati sa segmentom dušobrižništva koje je na dobro vojniku i policajcu. ■

Priopćenje vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca

Po povratku s bolničkog liječenja vojni biskup mons. Juraj Jezerinac uputio je sljedeće priopćenje i zahvalu svima koji su mu iskazali pažnju.

Mnogima je već poznato da sam tijekom proteklih tjedana bio na bolničkom liječenju u KBC Zagreb. Nakon učinjenih pretraga liječnici su mi postavili dijagnozu aneurizme trbušnog dijela aorte koja je bila takve prirode da je zahtijevala neodgodivi operativni zahvat. S potpunim povjerenjem, ne samo u stručnost i profesionalnost naših liječnika nego i u njihovu humanost i odgovornost u pristupu bolesnicima, prihvaćao sam odluku konzilija kardiologa Klinike za bolesti srca i kronih žila na čelu s prof. A. Šmalceljom i prof. D. Miličićem. Poslušao sam njihov savjet i prepustio se u ruke kirurgu prof. M. Petrunicu kojem sam duboko zahvalan na sjajno izvedenom, velikom i kompleksnom kirurškom zahvatu.

Znam da je u Klinici za kirurgiju, tijekom operativnog zahvata i potom u jedinici intenzivnog liječenja, u mom liječenju sudjelovala velika ekipa (liječnika kirurga, medicinskih sestara i tehničara, anesteziologa). Zadržali su me pažnjom i strpljivošću, i prema meni i prema drugim teškim bolesnicima kojima sam bio okružen. Osjećam potrebu reći, posebno u ovim vremenima kad čujemo neprimjerene komentare na račun rada medicinskog osoblja, da sam proteklih dana i noći puno razmišljao o toj temi. I u ove blagdanske dane kad većina ljudi nije na radnom mjestu te provode vrijeme sa svojim najbližima, osoblje u bolnicama je neprekidno u službi bolesnih, svakodnevno u susretu sa borbom za život i smrti, a liječnici trajno pred teškim medicinskim odlukama koje zahtijevaju veliko znanje, sigurnost i potpunu predanost. Često zaboravljamo da je to zahtjevan poziv koji mijenja

potpuno život, ne samo medicinarima nego i njihovim obiteljima koje moraju biti spremne na mnoga odricanja. Stoga im svima iskazujem duboko poštovanje i od srca iskreno zahvaljujem - liječnicima, medicinskim sestrama na čelu s glavnim sestrama gospođom Anom Ljubas i gospođom Snježanom Žic, cjelokupnom osoblju.

Zahvaljujem svima koji su me posjećivali u bolnici, onima koji su me zvali ili slali poruke mobitelom, kao i onima koji su željeli doći, osobito predstavnicima vojske i policije, ali im zbog mog zdravstvenog stanja to nije bilo moguće.

Nalazimo se u božićnom vremenu, pred vratima Nove godine. Volio bih da u svom srcu osjetite istinsku, živu radost koja se očitovala Isusovim rođenjem. Preplašenim pastirima koji su čuvali svoja stada na betlehemskom polju javio se anđeo i poručio: *Evo, javljam vam veliku radost za sav narod. Danas vam se u gradu Davidovu rodio Krist Gospodin!* Uvojen sam da su mnogi od vas doživjeli ovih dana iskustvo te radosti. Želim da tu radost njegujete, da je međusobno širite i obilno darujete svima oko sebe. Život će tada biti puniji i lakši, a godina u koju ulazimo bit će doista nova.

Još jednom hvala svima na dobroti, pažnji i ljubavi koju ste mi tijekom bolesti iskazali. Vjerujem da su to bili darovi Božje ljubavi. Nastojat ću svakodnevno Bogu na tim darovima zahvaljivati, a za osoblje u bolnicama molit ću trajni blagoslov od Novorođenog koji će im dati snagu da mogu svakog novog dana poklanjati život i nadu svojim bolesnicima. ■

U Zagrebu, 28. prosinca 2013.,
vojni ordinarij Juraj Jezerinac

Posjet zapovjednika BSD-a Vojnom ordinarijatu

Izaslanstvo Bojne za specijalna djelovanja iz Delnica posjetilo je 23. siječnja vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca u sjedištu biskupije. Uz zapovjednika bojne pukovnika Dražena Resslerera na susretu su sudjelovali prvi dočasnik Stanko Putica, vojni kapelan BSD-a p. Mirko Vukoja i pomoćnik vojnog kapelana satnik Anton Žic. Uz biskupa Jezerinca susretu su nazočili i generalni vikar o. Jakov Mamić, vikar za pastoral don Josip Stanić, te bojnik Petar Klarić, načelnik MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu.

Nakana susreta bila je pohoditi biskupa te razmijeniti promišljanja s odgovornima za duhovnu skrb hrvatskih vojnika i policajaca. Izaslanstvo BSD-a je posebno u molitve preporučilo

svoje pripadnike koji uskoro trebaju otići u mirovnu misiju. Susret je bio poticajan i ohrabrujući za sve sudionike. ■

Izaslanstvo Zrinske garde posjetilo vojnog biskupa

Vojni biskup u Republici Hrvatskoj mons. Juraj Jezerinac primio je u četvrtak 23. siječnja u Vojnom ordinarijatu izaslanstvo Zrinske garde Čakovec u kojem su bili predsjednik Alojzije Sobčanec, predsjednik Skupštine Mihael Štebih, nadzapovjednik Alojzije Šestan, glavni tajnik Bojan Kocijan, gardist Dragutin Trstoglavac i mons. Juraj Kolarić. Uz biskupa, inače počasnog člana Zrinske garde, na početku susreta bio je i generalni vikar o. Jakov Mamić.

Gardino izaslanstvo došlo je pozdraviti mons. Jezerinca i zaželjeti mu što brži oporavak nakon teškog operativnog zahvata te se ponovno uvjerilo u vitalnost i optimizam biskupa Jezerinca koji se već polako vratio obavljanju svojih obveza.

Biskupa su izvijestili o djelovanju Zrinske garde tijekom protekle godine kada su gardisti imali stotinjak nastupa u Hrvatskoj i u inozemstvu, te o svečanosti proglašenja generala Ante Gotovine počasnim članom Zrinske garde što je bila svojevrsna kruna zbivanja na kraju godine.

U razgovoru, bilo je riječi i o dobroj suradnji između Zrinske garde i Vojnog ordinarijata, te o sudjelovanju na ovogodišnjem 22. hodočašću Hrvatske vojske i policije u Lourdesu i proslavi trećeg spomendana Zrinskih i Frankopana u Čakovcu krajem travnja.

Izaslanstvo Zrinske garde darovalo je biskupu Jezerincu presliku rukopisnog latinskog izvornika Povelje Nikole Zrinskog Sigetskog, odnosno Darovnicu župi Sveti Juraj na Bregu u Međimurju od 6. prosinca 1563. sa prijepisom i hrvatskim prijevodom. Radi se o Povelji koja do sada nije bila dostupna javnosti, a Nikola Zrinski izdao ju je tri godine prije mučeničke smrti u obrani mađarskog Sigeta. Ovo vrijedno djelo izdali su Zrinska garda i Društvo za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije "Tkalčić" iz Zagreba. Uz to, darovana mu je i kaciga sa hrvatskim obilježjima tvrtke Šestan-Busch koju će, kako se biskup našalio, koristiti za skorog posjeta hrvatskim vojnicima u mirovnoj misiji. ■

Uveden u službu kapelan za PU požeško-slavonsku

U petak 24. siječnja u crkvi sv. Lovre u Požegi održano je svečano misno slavlje povodom osnivanja policijske kapelanije za Policijsku upravu požeško-slavonsku te uvođenja u službu policijskog kapelana vlč. Željka Volarića.

Vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac je dekretom od 10. svibnja 2013. imenovao vlč. Željka Volarića kapelanom Policijske kapelanije „Sveti Vinko Palotti“ za PU požeško-slavonsku sa sjedištem u Požegi. Kao policijski kapelan fra Željko Volarić ima sva prava i obveze mjesnog župnika, a granice novoosnovane kapelanije istovjetne su granicama PU požeško-slavonske.

Svetu misu, služenu u spomen na sve poginule i nestale hrvatske branitelje, služio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac koji je istaknuo potrebu za duhovnom skrbi svih vojnika i policajaca, te je osnivanje policijske kapelanije opisao kao važno dušobrižništvo u ovoj Policijskoj upravi.

Svetoj misi su uz načelnika PU požeško-sla-

vonske Daria Dasovića i ostalih rukovoditelja te velikog broja policijskih službenika prisustvovali i predstavnici Hrvatske vojske te lokalne samouprave. Nakon završetka misnog slavlja mons. Juraj Jezerinac je blagoslovio službene prostorije Policijske uprave požeško-slavonske. ■

Susret svećenika Vojnog ordinarijata

U Vojnom ordinarijatu u srijedu 29. siječnja održan je prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH u 2014. godini. Na susretu su uz vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca, generalnog vikara dr. Jakova Mamića i vikara za pastoral don Josipa Stanića, sudjelovali vojni i policijski kapelani iz cijele Hrvatske. Susret je održan u pauzi između predavanja na 54. teološko-pastoralnom tjednu koji ove godine govori o temi: „Siromašna Crkva – Crkva za siromahe u novoj evangelizaciji“, na kojem su kapelani također sudjelovali.

Cilj susreta bio je ponajprije se osvrnuti na godišnje pastoralne planove kapelanija i cijele biskupije te razmijeniti mišljenja oko novih pastoralnih projekata koji bi imali posebno obilježje specifičnosti vojno-redarstvenog dušobrižništva u svjetlu apostolske konstitucije „Spirituali militum curae“ te drugih dokumenata koji definiraju poslanje vojnog i policijskog dušobrižnika.

Prije samog susreta kojeg su vodili generalni vikar i vikar za pastoral svećenicima se obratio biskup Jezerinac poželjevši im „svako dobro od Gospodina u ovoj godini da ona bude doista nova i blagoslovljena prije svega po vašoj ljubavi i svećeničkoj zauzetosti prema onima kojima smo kao svećenici poslani navijestiti Radosnu

vijest, a to su vjernici vojno-redarstvenih snaga u RH. Ova godina, nastavio je biskup, trebala bi biti doista nova u smislu traženja novih putova, kako bi se Božja Riječ što dublje ukorijenila u našem srcu i u životu naših vjernika. Stoga je dobro kod ovakvih susreta jedan drugoga saslušati, što više izmijeniti iskustva, misli i želje.“

Potom je biskup dobrodošlicom pozdravio nove policijske kapelane: fra Žarka Relotu i vlč. Andriju Markača, koji su ranije bili na službi vojnih kapelana. Posebno je pozdravio vlč. Iliju Jakovljevića i vlč. Davorina Anđića čijim je dolaskom došlo i „novo osvježanje“, naglasio je biskup, koji se sjetio i fra Marijana Jelušića i fra Kristijana Kovačevića iskazavši im zahvalnost za službu u Vojnoj biskupiji.

Biskup je potom rekao da se „osjeća potreba međusobne pomoći i suradnje, međusobne izmjene iskustava. Na taj način svjedočimo da nam je itekako stalo do onog najvažnijeg, a to je duhovno dobro naših vojnika i policajaca. U nekim pitanjima i pristupima pojedinih problema možemo imati različita mišljenja, i to je dobro, ali nam svima mora biti zajedničko duhovno dobro vojnika odnosno policajaca. Kad je u pitanju navještaj Radosne vijesti, on ne smije biti upitan.

Treba sve učiniti da Radosna vijest dopre do svakog stvora.”

Na kraju je biskup pozvao kapelane da brižno i pomno pročitaju Evangelii Gaudium, pobudnicu pape Franje, “da uvažite posebno nauk pape Franje glede mnogovrsnih oblika naviještanja, a ističem svjedočenje i propovijedi kojima dokument posvećuje 18 stranica uputa (br. 135-159). Neka ovaj susret bude blagoslovljen! Neka nas Duh Sveti nadahne što nam je činiti. Otvorimo se Duhu Svetom. ‘Ne gasite Duha!’ (1

Sol 5, 19)”, poručio je biskup.

Na susretu je raspravljano o sudjelovanju vojnih i policijskih kapelana u projektima: profesionalne etike vojnika i policajca, cjelovitosti izgradnje vojnika i policajca, o spolnoj jednakosti unutar vojske i policije. Zatim o načinu unaprjeđenja izobrazbe kapelana u Hrvatskoj i inozemstvu, proširenju karitativne djelatnosti biskupije, sudjelovanju u međunarodnim projektima, te općenito kako postojeću pastoralnu praksu učiniti učinkovitijom. ■

Uveden u službu kapelan za PU virovitičko-podravsku

U crkvi sv. Roka u Virovitici slavljena je sveta misa uz svečani obred uspostave Policijske kapelanije „Blaženi Alojzije Stepinac“ i uvođenja u službu policijskog kapelana vlč. Ozrena Bizeka. Dekretom vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca od 10. svibnja 2013. godine osnovana je policijska kapelanija u PU virovitičko-podravskoj.

Na početku mise, u uvodnom djelu, sve nazočne je pozdravio načelnik PU virovitičko-podravske Mirko Kostelac. Svečanu misu predvodio je p. Stjepan Harjač, kapelan Ravnateljstva policije i policijski dekan. Na misi su sudjelovali

Josip Zagorščak, voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Ministarstva unutarnjih poslova sa suradnicima, načelnici susjednih policijskih uprava: Osječko-baranjske Milan Baričević, Požeško-slavonske Dario Dasović, Koprivničko-križevačke Darko Rep i Bjelovarsko-bilogorske Dragutin Vurnek.

Nakon službenog preuzimanja dužnosti policijskog kapelana vlč. Ozren Bizek izrazio je veliko zadovoljstvo što će i u PU virovitičko-podravskoj služiti na dobrobit svih policijskih službenika i njihovih obitelji. ■

Treća sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata

U Vojnom ordinarijatu u Zagrebu u srijedu 19. veljače održana je III. sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata u RH. Prva tema sjednice bila je: „Pravilnik o dekanatskoj službi u Vojnoj biskupiji“, druga: „Uspostave policijskih dekanata i osvrt na strukturu vojnih kapelanija“, i treća: „Opće stanje u pastoralnom djelovanju Vojnog ordinarijata“.

Nakon uvodne molitve vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac pozdravio je okupljene svećenike i predsjedao sjednicom. Sjednicu je moderirao tajnik Poslovnog odbora don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral u Vojnom ordinarijatu. Nakon utvrđivanja kvoruma uslijedio je radni sastanak.

1. Na prvoj točki dnevnog reda sudjelovali su Josip Zagorščak, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom i bjn Petar Klarić, voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu. Budući da je Vojni ordinarij dekretima 2013. godine uspostavio sve predviđene policijske kapelanije iskazala se potreba za formiranjem policijskih dekanata. Prezbitersko vijeće odlučilo je o raspodjeli 22 policijske kapelanije u pet dekanata te o imenima dekanata:

I. Policijski dekanat - Zagreb (PK „Sv. Mihael Arkandeo“ - MUP - Sjedište i Ravnateljstvo policije, PK „Sv. Mihael Arkandeo“ - Policijska akademija, PK „Majka Božja Kamenitih vrata“ - PU zagrebačka);

II. Policijski dekanat - Osijek (PK „Sv. Jeronim“ - PU osječko-baranjska Osijek, PK „Sv. Euzebije i Polion“ - PU vukovarsko-srijemska Vinkovci, PK „Bl. Alojzije Stepinac“ - PU virovitičko-podravska Virovitica, PK „Sv. Vinko Pallotti“ - PU požeško-slavonska Požega i PK „Sv. Marko evanđelist“ - PU brodsko-posavska Slavonski Brod);

III. Policijski dekanat - Varaždin (PK „Sv. Juraj“ - PU varaždinska Varaždin, PK „Sv. Franjo Asiški“ - PU međimurska Čakovec, PK „Sv. Marko Križevčanin“ - PU koprivničko-križevačka Koprivnica, PK „Sv. Matej“ - PU bjelovarsko-bilogorska Bjelovar, PK „Sv. Nikola biskup“ - PU krapinsko-zagorska Zabok);

IV. Policijski dekanat - Rijeka (PK „Sv. Vid“ - PU primorsko-goranska Rijeka, PK „Sv. Mauro“ - PU istarska

Pula, PK „Sv. Josip“ - PU karlovačka Karlovac, PK „Sv. Kvirin Sisački“ - PU sisačko-moslavačka Sisak i PK „Sveti Hrvatski mučenici“ - PU ličko-senjska Gospić);

V. Policijski dekanat - Split (PK „Sv. Mihovil arkandeo“ - PU splitsko-dalmatinska Split, PK „Sv. Filip i Jakov apostoli“ - PU zadarska Zadar, PK „Sv. Luka“ - PU šibensko-kninska Šibenik, PK „Sv. Vlaho“ - PU dubrovačko-neretvanska Dubrovnik).

U skladu s navedenim Vijeće će predložiti Vojnom ordinarijatu da donese odluku o osnutku pet policijskih dekanata.

Raspravljena je sadašnja struktura te su predstavljeni prijedlozi novog preustroja vojnih kapelanija u sklopu Oružanih snaga RH. Izlaganje bojnika Klarića bit će dostavljeno članovima Prezbiterskog vijeća na razmatranje i očitovanje.

2. Razmatran je prijedlog „Pravilnika o dekanatskoj službi“ u Vojnom ordinarijatu. Don Josip predložio je korekcije na radni tekst koje su raspravljene i potom od strane Vijeća prihvaćene. Tekst Pravilnika bit će predložen Vojnom ordinarijatu na potpis, a stupit će na snagu objavom u Obavijestima Vojnog ordinarijata.

3. Raspravljani su prijedlozi za unaprjeđenje pastoralnog djelovanja Vojnog ordinarijata. Članovima Vijeća predstavljene su odluke Ekonomskog vijeća o novom načinu reguliranja korištenja privatnog automobila vojnih kapelana u službene svrhe, a u skladu s propisima koji reguliraju navedenu problematiku.

Naredna sjednica Prezbiterskog vijeća održat će se 19. studenoga 2014. godine. ■

*Tajnik poslovnog odbora
Don Josip Stanić*

LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA

05. 12. 2013.

Prigodom proslave Dana kapelanije, uoči blagdana svetog Nikole biskupa, zaštitnika policijske kapelanije u PU krapinsko-zagorskoj, slavljeno je svečano euharistijsko slavlje u župi sv. Jelene Križarice u Zaboku. Misu je predvodio policijski kapelan iz PU bjelovarsko-bilogorske vlč. Damir Vrabec uz koncelebraciju policijskih kapelana: vlč. Ozrena Bizeka, fra Frane Musića i domaćeg kapelana poslužitelja don Marina Drage Kozić. U nazočnosti djelatnika PU krapinsko-zagorske na čelu s načelnikom PU Jakobom Bukvićem, djelatnika Samostalne službe za suradnju s VO u RH Darka Šanteka i Marija Dokmanića, domaći župnik vlč. Marijan Culjak pozdravio je na početku mise sve okupljene vjernike, djelatnike PU krapinsko-zagorske. U svojoj propovijedi don Marin je govorio o zaštitniku kapelanije sv. Nikoli.

06. 12. 2013.

U Administrativnom sjedištu MORH-a svečano je obilježena 15. obljetnica ustrojavanja i rada Doma Glavnog stožera OS. Svetu misu u kapelici sv. Antuna Padovanskog predvodio je vojni kapelan o. Ivan Magdić.

Istoga dana: U prostorijama PU istarske slavljena je misa zornica koju je predvodio policijski kapelan vlč. Ilija Jakovljević. Policijski kapelan misu je predvodio za sve djelatnike policijske uprave, za njihovu djecu te za sve pomorce i ribare. Svim prisutnim vjernicima, policijski kapelan je nakon mise darovao kronicu s likom bl. Miroslava Bulešića, a druženje se nastavilo uz čaj i ugodni razgovor.

Istoga dana: Vlč. Zlatko Sudac predvodio je božićnu duhovnu obnovu za vjernike Policijske kapelanije „Sv. Mihael arkandeo“ u Ravnateljstvu policije. Glazbeni animator bio je Ivan Puljić. Na obnovi se okupio veliki broj djelatnika.

Vlč. Zlatko pozdravio je sve nazočne, vjernike i one koji ne vjeruju, katolike i one koji to nisu, one koji su nam slični i koji se potpuno razlikuju. Govorio je o pitanjima koja zaokupljaju sve, bez obzira na bilo koju pripadnost, o čovjekovom putu prema Bogu, o smislu i uzajamnom prožimanju patnje i ljubavi, te značenju vjere i obraćenja. U drugom dijelu duhovne obnove predvodio je klanjanje i molitvu pred Presvetim.

Istoga dana: Sv. Nikolu biskupa, nebeskog zaštitnika Hrvatske ratne mornarice koji se slavi i kao Dan splitske vojne kapelanije i Dan Pomorske baze ratne luke u Lori, svečano su proslavili mornari, vojnici, časnici i dočasnici predvođeni zamjenikom zapovjednika HRM-a komodorom

Predragom Stipanovićem. Svečanost je počela procesijom od kipa sv. Nikole na sidrištu Pomorske baze u ratnoj luci Lora do franjevačke crkve sv. Ante na splitskom Poljudu u kojoj je nastavljeno misno slavlje. Mornari su u procesiji nosili kip sv. Nikole kojeg je na početku blagoslovio generalni vikar splitsko-makarske nadbiskupije mons. Ivan Čubelić. U procesiji su uz mornare i djelatnike HRM-a sudjelovali i predstavnici gradskih i županijskih vlasti, puhački orkestar HRM-a te klapa HRM-a „Sv. Juraj“.

Na svetoj misi su uz dva mornarička vojna kapelana koncelebranta: don Branimira Projića i o. Jozu Mravka sudjelovali i kapelan Zrakoplovne baze u Zemunik o. Ivo Topalović, profesor na splitskom KBF-u dr. Mladen Parlov te župnici susjednih župa.

09. 12. 2013.

Policijska uprava brodsko-posavska od 9. prosinca i službeno ima svoju kapelaniju. Prostorije kapelanije posvećene sv. Marku evanđelistu u Postaji prometne policije u Slobodnici kod Slavenskog Broda, kao izaslanik mons. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija u RH, blagoslovio je don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral. Don Josip je u euharistijskom slavlju u službu kapelana uveo vlč. Davorina Anđića, župnika u Podcrkavlju.

10. 12. 2013.

Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća uz molitvu općina Konavle obilježila je 14. godišnjicu smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franja Tuđmana.

Načelnik općine Luka Korda i predsjednik općinskog vijeća Ivo Simović sa suradnicima vijence su prvo položili u Cavtatu kod spomen-biste, a zatim, zajedno s gvardijanom fra Franom Zelenikom, župnikom iz Pločica don Tihom Šakotom i kapelanom PU dubrovačko-neretvanske don Ivom Borićem, podno spomen-ploče u samostanu u Pridvorju.

11. 12. 2013.

Prvoga policijskog kapelana na području Dubrovačko-neretvanske županije don Ivu Borića u službu je u crkvi sv. Mihajla u Lapadu uveo biskupski vikar za pastoral Vojnog ordinarijata don Josip Stanić. Dekret vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca o imenovanju pročitao je policijski službenik za potporu MUP-ove Službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Darko Šantek, nakon čega je kapelan Borić položio Ispovijest vjere i dao prisegu za vršenje te službe.

12. 12. 2013.

Već tradicionalno policijska kapelanija PU zagrebačke "Majka Božja Kamenitih vrata" organizira duhovni seminar za svoje vjernike u vremenu došašća, kao pripremu za dolazak Gospodnji. Tako je i ove godine održan duhovni seminar za djelatnike i vjernike PU zagrebačke, a kojeg je predvodio vlč. Zlatko Sudac.

Na početku je sve prisutne pozdravio policijski kapelan don Marin Drago Kozić, a vlč. Sudcu poželio dobrodošlicu.

Vlč. Sudac uputio je poticajne riječi okupljenim djelatnicima, vjernicima, a na kraju predvodio klanjanje i molitvu pred Presvetim. Glazbeni animator bio je Ivan Puljić.

Istoga dana: U crkvi sv. Frane u Splitu održano je svečano misno slavlje povodom uvođenja u službu policijskog kapelana Policijske uprave splitsko-dalmatinske fra Žarka Relote. Vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac je dekretom od 15. listopada 2013. godine, imenovao fra Žarka Relotu kapelanom Policijske kapelanije „Sv. Mihovil arkanđeo“ za PU splitsko-dalmatinsku, sa sjedištem u Splitu. Misno slavlje predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata Republike Hrvatske o. Jakov Mamić uz nazočne vojne i policijske kapelane.

Istoga dana: U vojarni "Pukovnik Marko Živković" na Plesu svečano je obilježena 22. obljetnica ustrojavanja HRZ i PZO-a. U kapeli Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ slavljena je sveta misa za sve poginule i nestale branitelje i djelatnike HRZ i PZO-a. Misno slavlje predvodio je vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

Na misnom slavlju sudjelovali su zapovjednik HRZ i PZO-a brigadni general Dražen Ščuri, zapovjednik 91zb. Pleso brigadir Darko Brajković, bivši zapovjednici grana i baze, članovi obitelji poginulih djelatnika HRZ-a i PZO-a te brojni djelatnici.

Svečano misno slavlje svojim pjevanjem uveličala je klapa Hrvatske ratne mornarice "Sv. Juraj".

13. 12. 2013.

Na poziv Zrinske garde u Čakovcu je boravio general Ante Gotovina, u prigodi njegova proglašenja počasnim članom ove udruge građana, čiji su članovi mnoge osobe iz svjetovnog i crkvenog života, među kojima je i varaždinski biskup Josip Mrzljak koji je na svečanosti proglašenja sudjelovao zajedno s više svećenika.

Program je započeo dočekom generala Ante Gotovine i prijavkom Zrinske garde u dvorištu Zrinskoga grada u Čakovcu. U pratnji gardista i rukovodstva Zrinske garde Čakovec na čelu s predsjednikom Alojzijem Sobočancem te dužnosnika Grada Čakovca predvođenih gradona-

čelnikom Stjepanom Kovačem, Međimurske županije na čelu sa županom Matijom Posavcem, Koordinacije udruga dragovoljaca Domovinskog rata podružnice Međimurske županije s predsjednikom Stjepanom Horvatom i brojnih građana general Ante Gotovina uputio se najprije do čakovečke knjižnice "Nikola Zrinski" gdje je kod zida sa spomen-pločama 74 hrvatska poginula i nestala branitelja iz Međimurja položio vijenac i zapalio svijeće. Zatim je prošao središtem grada do Katoličkog doma u Čakovcu gdje su ga dočekali i pozdravili varaždinski biskup Josip Mrzljak, generalni vikar mons. Ivan Godina te gvardijan franjevačkog samostana u Čakovcu, župnik župe svetog Nikole biskupa i dekan Čakovečkog dekanata fra Stanko Belobrajdić, koji mu je uručio kip sv. Nikole biskupa, zaštitnika pomoraca i ribara. Generalu Gotovini uručena je i Povelja počasnog člana Zrinske garde, i to za osobit doprinos u obrani domovine, oslobađanju okupiranih područja tijekom Domovinskog rata, zaštiti integriteta obrambenog i oslobađajućeg Domovinskog rata te za zaštitu načela pravednog i uzornog služenja hrvatskim obrambenim snagama i domovini Hrvatskoj. Pri donošenju odluke uzete su u obzir i činjenice da su pojedine postrojbe i vojarne u Domovinskom ratu nosile imena Zrinskih i Frankopana, a mnogobrojni pripadnici oružanih snaga i policije s krunicom oko vrata bili su iz Međimurja od kojih je njih 74 nestalo i poginulo u ratu. Članovi Zrinske garde uvjereni su kako će Gotovinin ugled i čast pridonijeti jačanju zajedništva i djelovanju ove udruge. Povelju su mu uručili predsjednik Zrinske garde Alojzije Sobočanec u nazočnosti predsjednika Skupštine Mihaela Štebiha, akad. kipara, nadzapovjednika Alojzija Šestana, kume zastave Bernarde Cecelja, zapovjednika Ratimira Hrešča i tajnika Bojana Kocijana. Inače, na sjednici Skupštine Zrinske garde potkraj veljače, uz generala Antu Gotovinu, počasnim članovima proglašeni i vojni biskup mons. Juraj Jezerinac, general pukovnik Mladen Markač, te zamjenik načelnika Glavnog stožera Hrvatske vojske viceadmiral Ante Urlić, koji su povelje o počasnom članstvu primili ranije.

Počasni član Zrinske garde general Ante Gotovina zatim se pridružio tradicionalnom predbožićnom druženju gardista i rukovodstva garde i podupiratelja. Druženju je nazočio i varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak, također član Zrinske garde. Biskup je, pozdravljajući okupljene, zahvalio generalu Gotovinu što je strpljivo i s vjerom prihvatio križ da bi konačno s molitvom Bogu zahvalio na doživljenoj pravdi. Zahvalio mu je i što se odaziva pozivima iz čitave domovine gdje u susretima s ljudima daje svoje svje-

dočanstvo te ih hrabri i potiče da budu okrenuti budućnosti. Biskup Mrzljak posebno je istaknuo izjavu generala Gotovine kada je rekao kako je on i u uzništvu bio slobodan i da mu slobodu nitko ne može uskratiti, a to može reći samo čovjek duboke vjere i pouzdanja u Boga. Pozvao je generala Gotovinu da ustraje u svojoj misiji hrabrenja sviju onih koje suvremeno doba često ostavlja u beznađu i u zarobljenosti mnogih suvišnih i nepotrebnih stvari.

Istoga dana: Nakon uvođenja policijskog kapelana don Ive Borića u službu 11. prosinca slavljena je sveta misa zornica u crkvi sv. Mihajla u Dubrovniku koju je predvodio mons. Mato Uzinić, dubrovački biskup. Priključile su se djelatnici i djelatnice policijskih postaja s području Dubrovnika. 13. prosinca sveta misa zornica slavljena je u župi Pločice u Konavlima, na kojoj su nazočili djelatnici i djelatnici Policijske postaje Gruda zajedno sa zamjenikom načelnika PU dubrovačko-neretvanske Tončijem Glumcem.

Istoga dana: Prije 22 godine srpski pobunjenici potpomognuti JNA i srpskim paravojnim postrojbama završili su višednevno okrutno ubijanje nedužnih civila u Voćinu i okolici. Uz Vukovar i Škabrnju Voćin je mjesto najvećih hrvatskih stradanja u Domovinskom ratu. Pored toga u nedalekom Četekovcu, Balincima i Čojlugu ubijeno je više od 20 nedužnih civila, a u logoru Bučju još je nekoliko ubijeno dok se jedan dio vodi kao nestali. Spominjemo se tužnih događaja, ali s poštovanjem prema svima onima koji su podnijeli veliku žrtvu – kazao je biskup Škvorčević pozdravljajući sve nazočne među kojima su bili predstavnici državne i lokalne vlasti, predstavnici HVIDR-e iz različitih krajeva Hrvatske, brojni branitelji, pripadnici Hrvatske vojske i policije, rodbina i prijatelji ubijenih i poginulih.

“Svaka žrtva ima pravo na dostojanstvo stoga nas pogađa činjenica što počinitelji navedenog zla do danas nisu odgovarali za svoja djela. Dok tražimo pravdu za njih, dok tražimo pravdu jednako za sve žrtve pripadnike bilo kojeg naroda i vjere ne želimo na ovom hodočašću zbog dostojanstva samih žrtava i čistoće spomena na njih podržavati u svom srcu osjećaje mržnje i osvete nego moliti za slobodu u našim dušama od diktata zla. Sabrali smo se oko ovoga u ratu ranjenog križa na voćinskoj prebendi, jednom od mjesta teškog stradanja, da bismo zajedno s vjermom Isusovom i našom majkom sabrali sve suze i boli, patnje i jauke zbog nedužne smrti 47 voćinskih ljudi i drugih ubijenih i povjerali ih Isusovoj ljubavi jačoj od smrti i u toj ljubavi prepoznali smisao njihove žrtve praštanjem, ostvarili nutarnju slobodu te im u čistoći pamćenja iskazali poštovanje i zahvalnost”, rekao je biskup nakon

čega su sudionici hodočašća u svečanoj procesiji krenuli prema voćinskoj crkvi gdje je kod memorijala voćinskim žrtvama „U majčinom naručju“ održan prigodan program uz čitanje imena svakog ubijenog.

Program hodočašća je nastavljen u voćinskoj crkvi gdje je biskup Škvorčević služio svečano misno slavlje.

Hodočašće koje je organizirala Virovitičko-podravska županija na čelu s predsjednikom Nenadom Križićem završila je komemoracijom ispred spomenika braniteljima. Hodočašću je bio nazočan i ministar branitelja Fred Matić, a izaslanik ministra obrane i načelnika GS OS RH bio je zapovjednik vojarne 123. brigade HV Požega pukovnik Milan Čorak. Na hodočašću su sudjelovali vojni kapelani vlč. Željko Volarić i vlč. Alojz Kovaček.

Istoga dana: Djelatnici policijskih postaja „Medveščak“ i „Maksimir“, predvođeni svojim načelnicima Davorom Vukovićem i Stankom Tomićem imali su duhovnu pripravu za blagdan rođenja Kristova u župnoj crkvi sv. Petra u Vlaškoj ulici u Zagrebu. Duhovnoj pripravi prisustvovao je i djelatnik MUP-ove Samostalne službe za suradnju s VO u RH Mario Dokmanić.

Policijski kapelan za PU zagrebačku don Marin Drago Kozić služio je svetu misu, a prije nje je bila mogućnost slavlja sakramenta svete ispovijedi.

Kapelan je u propovijedi naglasio i podsjetio okupljene da smo u vremenu došašća ili adventa, pripreme za svetkovinu Božića. To je istodobno vrijeme očekivanja Kristova dolaska na kraju vremena. Vrijeme došašća nije toliko obilježeno pokorom, koliko više radosnim i povjerljivim očekivanjem. U došašću Crkva ima pred očima dvostruki dolazak Spasiteljev - onaj dolazak njegov koji se zbilo u vremenu i dolazak na koncu vremena, kada će doći kao sudac živih i mrtvih. U Došašću nam je dano da iskusimo svu čežnju starozavjetnih vjernika za Spasiteljem, za obećanim Mesijom, ali nam je također dano da iskusimo ljepotu blagoslova koji je na nas došao po Spasitelju. Crkva nam pred oči stavlja Betlehemske djetesce kako bi u nama posvijestila da nam je to dijete došlo da nas spasi od propasti i suda. Došašće je osobito vrijeme koje nam je Crkva odredila da bi svoju pažnju mogli usmjeriti na darove koje nam donosi božansko Dijete, da bi pobudili žarku želju i čežnju za njima, te da bi sve svoje snage slili u molitve i nastojanja da te darove u punini i primimo, istaknuo je policijski kapelan.

Istoga dana: Vojni ordinarijat su u okviru Plana i programa školovanja posjetili polaznici XVI. naraštaja Ratne škole “Ban Josip Jelačić”, predvođeni načelnikom Škole brigadirom Antunom

Čičkom. Primio ih je generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, OCD, i uprava ordinarijata.

14. 12. 2013.

Ratni veterani 102. brigade HV Novi Zagreb i 2. gardijske brigade „Gromovi“, zajedno s članovima obitelji poginulih branitelja i domaćinima iz Općine Lekenik obilježili su u Šišincu 22. obljetnicu akcije „Vihor“, i tim povodom odali počast poginulim braniteljima u ovoj vojno-redarstvenoj akciji u Domovinskom ratu. U kapeli pokraj župne crkve sv. Marte u Šišincu, svetu misu za dušnicu za poginule branitelje služio je petrinjski vojni kapelan don Milenko Majić.

„Okupili smo se da ne zaboravimo žrtvu ovih ljudi, i ne samo da je ne zaboravimo, nego da je cijenimo, i da danas koliko god nam je moguće pokušamo graditi i izgrađivati ono zašto su oni svoju krv prolili. Ako ne možemo izgrađivati, barem možemo zaštititi, barem možemo konzervirati da ostane uspomena na njih, jer dugujemo im veliku zahvalnost“, rekao je vojni kapelan.

Na spomeniku poginulim braniteljima „Spomen-gaj 102. brigade HV“, Klub ratnih veterana Domovinskog rata 102. brigade HV i Udruga ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“ upriličili su prigodnu komemoraciju za 19. poginulih hrvatskih branitelja u ovoj akciji.

Napadna vojno-redarstvena akcija u Domovinskom ratu nazvana „Vihor“ odvijala se od 12. do 15. prosinca 1991. godine s ciljem oslobađanja dijela Pokuplja i Banovine od velikosrpskog agresora. Na zapadnom dijelu tadašnje Petrinjske bojišnice oslobođeni su dijelovi sela Slane i Glinske Poljane, dok na sjevernom dijelu glinskog Pokuplja akcija zbog objektivnih razloga nije rezultirala uspjehom. U ovoj akciji poginulo je 19 hrvatskih branitelja: trinaest iz sastava 102. brigade HV Novi Zagreb i šest iz 2. gardijske brigade „Gromovi“.

15. 12. 2013.

Od 13. do 15. prosinca vlč. Zlatko Sudac predvodio je duhovnu obnovu za 500 pripadnika Zapovjedništva za obuku i doktrinu „Fran Krsto Frankopan“ iz Osijeka, pripadnike Policijske uprave osječko-baranjske, te njihovih obitelji u Domu HV-a u Osijeku.

Kroz tri dana predavanjima i propovijedima vlč. Sudca promišljalo se o životu od rođenja do smrti, vjeri i ljubavi, te borbi između dobra i zla u svijetu. Svaki dan slavljena je sveta misa, te klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom. Svi nazočni pozorno su pratili nagovor vlč. Zlatka, te vrlo aktivno sudjelovali u cijelom programu molitvom i pjesmom.

Vojni kapelan vlč. Ante Mihaljević svima je izrazio dobrodošlicu, uputio riječi zahvale zapovjedniku i djelatnicima na potpori, te vlč. Sudcu na duhovnom osvježenju.

U duhovnoj obnovi svojim pjevanjem i glazbom sudjelovali su glazbenik Ivan Puljić iz Zagreba, te grupa Benedikt iz Osijeka.

17. 12. 2013.

U sjedištu Vojnog ordinarijata održan je godišnji sastanak Policijskog dekanata Vojne biskupije. Sastanku je predsjedao p. Stjepan Harjač, dekan Policijskog dekanata.

U ime Vojnog ordinarijata sudjelovali su o. Jakov Mamić, generalni vikar, i don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral.

Pozivu na sastanak odazvao se i Evelin Tonković, zamjenik ministra unutarnjih poslova, koji je nakon dekanovog pozdrava ukratko iznio svoj doživljaj i očekivanja od rada pastoralnih djelatnika.

Uz voditelja Josipa Zagorščaka, u prvom dijelu sastanka sudjelovali su ostali djelatnici MUP-ove Službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Po utvrđenom dnevnom redu, najprije su se predstavili novopostavljeni policijski kapelani. Nakon predstavljanja, dekan i načelnik govorili su o ustroju Ministarstva i „mjestu“ kapelana unutar Ministarstva i Vojnog ordinarijata. Razgovaralo se o planovima, idejama i pastoralnim materijalima.

19. 12. 2013.

U vojarni „Pukovnik Milivoj Halar“ u Dugom Selu održana je božićna ispovijed za djelatnike Vojne kapelanije „Sv. Antun Padovanski“ pri Domu Glavnog stožera OS RH. Uz domaćeg kapelana na raspolaganju za svetu ispovijed bio je i vojni kapelan fra Marko Medo. Na kraju služena je sveta misa koju je predvodio o. Ivan Magdić.

Istoga dana: U crkvi sv. Mihaela u Policijskoj akademiji vlč. Zlatko Sudac predvodio je božićnu duhovnu obnovu za vjernike policijske kapelanije. Na obnovi se okupio veliki broj vjernika. Policijski kapelan fra Frano Musić na početku je pozdravio sve nazočne, a vlč. Sudcu poželio dobrodošlicu.

Vlč. Sudac govorio je o postojanosti i čovjekovom traženju Boga, o smislu patnje, o ljubavi, te značenju vjere i obraćenja. Na kraju je predvodio klanjanje i molitvu pred Presvetim. Glazbeni animator bio je Ivan Puljić.

Istoga dana: Približavanjem Božića - svetkovine rođenja Gospodinova vojnici vjernici petrinjske Vojne kapelanije „Sv. Ilija prorok“ u vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ imali su priliku pristupiti sakramentu pomirenja i tako se duhovno

pripremiti za ovu veliku kršćansku svetkovinu. Kako je petrinjska vojna kapelanija jedna od najvećih kapelanija Vojnog ordinarijata, ispomoć u ispovijedanju vojnom kapelanu don Milenku Majiću pružila su subraća svećenici iz Sisačkog i Petrinjskog dekanata Sisačke biskupije.

Nakon sakramenta svete ispovijedi mnogobrojni vojnici sudjelovali su na misnom slavlju u vojnoj kapeli sv. Ilije proroka. Misu je služio don Milenko.

20. 12. 2013.

U PU zagrebačkoj slavljena je sveta misa kao duhovna priprava za nadolazeći blagdan rođenja Isusa Krista – Božić za djelatnike, vjernike kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“. Misu je služio fra Frano Musić, policijski kapelan kapelanije „Sv. Mihael“ iz Policijske akademije, a nazočili su zamjenik načelnika PU zagrebačke Dubravko Teur, načelnici sektora i voditelji službi, kao i vjernici, djelatnici PU. Duhovnoj pripravi prisustvovao je i djelatnik MUP-ove Samostalne službe za suradnju s VO u RH Mario Dokmanić. Djelatnici su imali prigodu za sakrament pomirenja cijelo vrijeme Došašća, prije ili poslije mise zornice, koje su slavljene svakog radnog dana u kapeli u Petrinjskoj, a mogućnost ispovijedi bila je i prije mise u Heinzelovoj.

Pozdravljajući sabrane vjernike fra Frano je u propovijedi istaknuo da i u najtežim trenucima imamo povjerenje u Isusa i da poput Marije i svi mi kao službenici u policiji kažemo: „Evo službenice, evo službenika Gospodnjeg, neka mi bude po tvojoj riječi!“ To bi trebao biti i naš cilj - težiti pouzdanju u milost Božju. U tom duhu fra Frano je svim prisutnima čestitao Božić i Novu godinu. Misno slavlje pjesmom su uveličali članovi župnog zbora „Tomislav Talan“ iz župe sv. Antuna Padovanskoga iz Zagreba.

Istoga dana: I ove su godine vjernici Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ HRZ i PZO sudjelovali u izradi slamnatih jaslca i kićenju bora.

Istoga dana: Djelatnici Vojno-obavještajne bojne HKoV-a kao i Opslužništva vojarne „Sv. Petar“ u Ogulinu, uz sakrament svete ispovijedi, pa potom i misnog slavlja, duhovno su se pripremili kako bi dostojno dočekali Božić. Nakon ispovijedi, sveto misno slavlje predvodio je vojni kapelan VK „Sv. Petar i Pavao apostoli“ iz VOB HKoV p. Mirko Vukoja u koncelebraciji s bivšim vojnim kapelanom fra Marijanom Jelušićem.

U svojoj propovijedi p. Mirko je naglasio da je Božić obiteljski blagdan, te nas prisjetio i Betlehemske obitelji koja je prolazila razne tegobe zbog rođenja Spasitelja. Uz božićnu čestitku p. Mirko i fra Marijan zaželjeli su i nama da budemo kao i Sveta

Obitelj, da strpljivo i ponosno nosimo svoj križ. Nakon misnog slavlja, kod spomen-križa prisutni su zapalili svijeće za sve pokojne, posebno za pokojne branitelje, te uz molitvu za njih prisjetili smo se da ni mi nismo vječni na ovome svijetu.

23. 12. 2013.

Kapelan PU dubrovačko-neretvanske don Ivan Borić posjetio je Policijsku postaju Metković gdje je organizirana sveta ispovijed i blagoslov djelatnika na čelu s načelnicima PP Metković i PGP Metković. Susretu se pridružio i kapelan bolnice Dubrovnik don Franjo.

Istoga dana: U vojarni „Pukovnik Marko Živković“ obilježena je 22. obljetnica osnutka 91. zrakoplovne baze HRZ i PZO-a. Za sve poginule i nestale branitelje i djelatnike 91. zb. slavljena je sveta misa u kapeli Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“. Euharistijsko slavlje predvodio je vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

02. 01. 2014.

Započeo je blagoslov službenih prostorija ustrojstvenih jedinica Policijske uprave karlovačke. Policijske prostorije kao i djelatnike koji svoje radne zadaće obavljaju u ustrojstvenim jedinicama ove uprave blagoslovio je policijski kapelan vlč. Andrija Markač.

Blagoslovljene su prostorije u sjedištu PU karlovačke, zatim prostorije PP Duga Resa, PP Slunj, PGP Maljevac i PP Vojnić. Tijekom dana blagoslovljene su i prostorije PP Ogulin, Interventne jedinice policije, PP Ozalj i prostorije Međunarodnog cestovnog graničnog prijelaza Jurovski Brod.

03. 01. 2014.

U sjedištu Vojnog ordinarijata, vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac u pratnji generalnog vikara o. Jakova Mamića, koji je predvodio blagoslovnu molitvu, i vikara za pastoral don Josipa Stanića, te u nazočnosti djelatnika, blagoslovljeno je osoblje i prostori biskupije. Prije samog blagoslova generalni vikar je podsjetio na bit blagoslova. Okupljenima je pročitao odlomak iz Matejeva evanđelja (7, 24-28).

07. 01. 2014.

Tijekom protekla dva tjedna policijski kapelan don Ivo Borić blagoslovio je djelatnike i službene prostorije ustrojstvenih jedinica Policijske uprave dubrovačko-neretvanske. Blagoslovljene su prostorije u sjedištu PU dubrovačko-neretvanske, zatim prostorije PP Ston, PP Gruda, PP Metković, PP Ploče, PPomP Dubrovnik, PPrP Dubrovnik, PAP Čilipi, PGP Metković i Interventne jedinice policije.

12. 01. 2014.

Povodom 436. obljetnice bitke u Gvozdanskom, misnim slavljem i svečanom komemoracijom odana je počast žrtvama herojske obrane utvrde Gvozdansko od turskih osvajača, kao i spomen na ubijene Hrvate župe Gvozdansko 1941. i 1991. godine. Misno slavlje u župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova predvodio je šibenski biskup mons. Ante Ivas uz koncelebraciju sisačkog biskupa mons. Vlade Košića, više svećenika Sisačke biskupije te dvojicu vojnih kapelana Vojnog ordinarijata: p. Dragu Majića, vojnog kapelana u Đakovu, i don Milenka Majića, vojnog kapelana u Petrinji. U obilježavanju ovog jedinstvenog događaja u hrvatskoj povijesti uz vjernike iz Sisačke biskupije sudjelovali su mnogobrojni hodočasnici pristigli iz cijele Hrvatske - hrvatski branitelji, predstavnici domoljubnih i braniteljskih udruga, stranaka, predstavnici općine Dvor, Sisačko-moslavačke županije te izaslanik predsjednika RH Vlado Marić.

Biskup Ivas je u homiliji istaknuo kako Gvozdansko, danas na dan Krštenja Gospodnjega, ponovno poručuje nama koji smo krštenjem ušli u Kristovu smrt i uskrsnuće, da se ne smije uzmicati ni bježati. „Zabrinjavajuća je istina da svijet koga vole zvati ‘napredni’ postaje sve više svijet velikih uzmaka i bjegoava od istine i ljubavi, od pravednosti, od odgovorne slobode. Bježimo od sebe, od drugih, od svojih obitelji, od svoga naroda, bježimo od Boga živoga, od njegove Crkve i sve više stvaramo iluziju prividne i lažne sigurnosti koja postaje najveća nesigurnost od koje sve više u strahu pati cijelo čovječanstvo i uvlači se i u naš hrvatski narod, u nas vjernike“, upozorio je biskup Ivas te se zapitao postajemo li sve više malodušni, malovjerni bez životne i djelatne vjere? „Istina je da treba bježati od zla i napasti Zloga, od sila i opsjednuća đavolskih koje kao da sve više uzimaju maha. Ali, ima vremena kad ne smije biti uzmaka, kad se ne smije bježati bez obzira na cijenu. To su vremena kad se nasrće na našu vjeru i pouzdanje u Boga, na njegovu istinu i ljubav, na njegove zakone i zapovijedi. Ne smije biti uzmaka pred napadima na naše obitelji i djecu. Ne uzmiče se kada je napadnuta Domovina, njeni branitelji i graditelji. Naš Gospodin nije uzmicao ni pred križem. Mnogi su ga slijedili, kao i Gvozdanski mučenici i unatoč smrti pobijedili! Zahvaljujući njima ‘još smo tu na tvrdoj siki!’“

Na komemoraciji kod spomen-obilježja svim hrvatskim žrtvama u Gvozdanskom, izaslanik predsjednika Republike Hrvatske Vlado Marić, uzdižući junaštvo svih branitelja Gvozdanskog, ustvrdio je da su oni ovdje junački odolijevali u tri događaja: 1578. godine, 1941. i 1991. godine - “i to Turcima, Vlasima, velikosrbima, četnicima, partizanima i drugima”.

“Iskazivali su svoje domoljublje i junaštvo i podnosili neobičnu žrtvu za križ časn i svoj narod, te tako stoljećima ugrađivali svoje živote u temelje današnje Republike Hrvatske”, rekao je Marić. Dodao je da su u obližnjem Zrinu stradali Hrvati prije sedamdeset godina, te je pozvao mjerodavne da se učini sve da mjesta Gvozdansko, Zrin i Zrinska gora “budu konačno uvrštena među najvažnije povijesne simbole stradanja, ponosa i velejunaštva hrvatskog naroda”.

Izrazio je vjeru da će se na buduće obljetnice u Gvozdanskom odazvati i druge državne institucije te da će ovaj veliki povijesni događaj biti još svečaniji i hodočasnici još brojniji.

Organizatori obilježavanja ove obljetnice su Sisačka biskupija, Hrvatsko žrtvoslovno društvo i Koordinacija braniteljskih udruga Grada Zagreba. Program je uzveličala Počasno-zaštitna bojna Oružanih snaga RH i povijesna satnija “Kravat-pukovnija” iz Zagreba.

Široj javnosti još je uvijek malo poznat povijesni značaj Gvozdanskog. U vrijeme stoljetnih borbi sa Osmanlijskim carstvom, na području Sisačke biskupije, posebno značenje ima herojska obrana kaštela u Gvozdanskom. U više navrata Turci su neuspješno napadali ovu utvrdu: 1561., 1574., 1576. i zatim u jesen 1577. ponovno započinje opsada, kojoj su branitelji odolijevali do posljednjeg daha, sve do 13. siječnja 1578. godine. Nakon tromjesečne opsade, kada su Turci ušli u grad svi branitelji ležali su na svojim položajima smrznuti i mrtvi, a u gradu nije bilo ni hrane, ni vode, ni streljiva, ni ogrjeva. Ovim prizorom bio je potresen i sam turski vojskovođa Ferhat-paša, kojega je zadivila hrabrost posade koja je radije izginula, nego se predala. Turski je vojskovođa iz poštovanja zapovjedio je da se dovede katolički svećenik i osigura kršćanki ukop, a mještane Gvozdanskog je oslobodio plaćanja poreza.

Stradanja Hrvata u Gvozdanskom dogodila su se i u mnogim stoljećima kasnije. U Drugom svjetskom ratu Gvozdansko je bilo mjestom masovnog zločina počinjenog nad Hrvatima na Božić 1941. godine. Isto se ponovilo i u Domovinskom ratu 1991. godine. Hrvatski vojnici - 2. gardijske brigade „Gromovi“ u pobjedonosnoj su VRO „Oluja“ u Domovinskom ratu, zatvorili stranicu ratne i vojne povijesti Gvozdanskog i zahvaljujući kojima se danas na ruševinama slavne utvrde slobodno vijori hrvatski stijeg.

14. 01. 2014.

Kapelana Policijske kapelanije „Sveti Franjo Asiški“ za područje Policijske uprave međimurske vlč. Ivica Horvat blagoslovio je službene prostorijske i djelatnike koji svoje radne zadaće obavljaju u ustrojstvenim jedinicama Policijske uprave.

U svom obraćanju djelatnicima, vlč. Horvat spomenuo je kako u obavljanju teških i odgovornih poslova ne smiju podleći, već na trenutak zastati i zamoliti Božji blagoslov. Imati Božju naklonost u životu donosi neprocjenjive blagodati kako za nas same, tako i za naše prijatelje i kolege na poslu, zaposlenike i pritvorenike, za stranke koje traže usluge... Na kraju, istaknuo je kad čovjek vjerno obavlja svoj rad i sve što se odnosi na vremeniti red, samog sebe čisti, a svojim duhom i trudom razvija djelo stvaranja i vrši zapovijed ljubavi.

20. 01. 2014.

U vojarni "Dračice" u Vojnoj kapelaniji „Sv. Sebastijan“ proslavljen je Dan kapelanije. Sv. misu je kao izaslanik vojnog biskupa predvodio don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral. Uz kapelane s područja Slavonije i njihove pomoćnike, sudjelovao je i karlovački kapelan vlč. Vladislav Mandura, te Josip Zagorščak, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Propovijed o liku i životu sv. Sebastijana, narativno, profinjeno i senzibilizirano je ocrtao biskupski vikar. Preporučio je da nam njegov lik u svakidašnjem životu bude uzor. Nakon misnog slavlja, vani su pred kipom nebeskog zaštitnika zapalili svijeće.

22. 01. 2014.

Kapelan Policijske kapelanije „Sv. Mihovil arkanđeo“ fra Žarko Relota posjetio je djelatnike Policijske uprave splitsko-dalmatinske i policijskih postaja s područja Uprave, te im udijelio Božji blagoslov, kako bi u godini koja je ispred nas, uz Božju pomoć uspješno obavili sve zadaće i odgovorili na sve izazove koje pred njih budu postavljeni, kako na profesionalnom, tako i na osobnom planu. Bio je to ujedno i prvi fra Žarkov susret s većinom djelatnika ove Policijske uprave, budući da je tek nedavno uveden u službu policijskog kapelana.

Zazivajući Božji blagoslov i zaštitu sv. Mihovila za sve djelatnike Splitsko-dalmatinske policijske uprave i policijskih postaja, te njihove obitelji, fra Žarko se, prilikom svakog posjeta, prigodnim riječima obratio nazočnim djelatnicima.

Nakon obilaska Policijske uprave i svih policijskih postaja, fra Žarko je izrazio zadovoljstvo susretom s djelatnicima, te zahvalio svima koji su ga, kako je sam rekao, „toplom riječju, iskrenim stiskom ruke, radosnim osmijehom i velikim srcem primili kao svog novog kapelana“.

Istoga dana: U Ministarstvu unutarnjih poslova i Ravnateljstvu policije održan je blagoslov radnih prostorija i suradnika. Blagoslov je predvodio mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u Republi-

ci Hrvatskoj, i generalni vikar o. Jakov Mamić. U ime Ministarstva, dobrodošlicu im je poželio zamjenik ministra unutarnjih poslova Evelin Tonković. U Ravnateljstvu policije, uz brojne djelatnike, blagoslovu su prisustvovali i zamjenici glavnog ravnatelja policije Zvonimir Vnućec i Dražen Vitez, načelnik ureda glavnog ravnatelja policije Zlatko Koštić i pomoćnik glavnog ravnatelja policije i načelnik Uprave Krunoslav Borovec. Kroz molitvu je istaknuta važnost blagoslova te boravka mira i reda u prostoru gdje se donose važne odluke za sve ljude, a sve u duhu međusobnog razumijevanja i pomaganja.

Istoga dana: Blagoslov djelatnika i prostora 1 MTB „Vukovi“ predvodio je vojni i policijski kapelan vlč. Ivan Blaževac. Tijekom dva dana kapelan je obišao sve sastavnice bojne. Prvoga dana blagoslovljeno je zapovjedništvo, pripadnici logističke satnije, sanitet, vojna policija, djelatnici ZZP-a i „Pleter usluge“ te vojno skladište u Perušiću. Dok su drugoga dana narednik Tomas i kapelan obišli tri satnije i skladišta „Jasikovac“ i „Sv. Rok“.

Cilj ovogodišnjeg blagoslova bio je obuhvatiti svaki pa i najmanji prostor u kojem djelatnici obavljaju svakodnevne aktivnosti. Nakon blagoslova svim djelatnicima uručeni su kalendari za 2014. godinu i Božićna čestitka vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca. „Svi smo mi jedno tijelo i zajednički trebamo raditi za dobrobit našeg naroda i Crkve. Obavljanjem svakodnevnih dužnosti pomažemo sigurnosti naše zemlje i svaki pa i najmanji kotačić djelovanja je bitan“, naglasio je kapelan u svome promišljanju.

23. 01. 2014.

Izaslanstvo Bojne za specijalna djelovanja iz Delnica posjetilo je vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca u sjedištu biskupije. Uz zapovjednika bojne pukovnika Dražena Resslerera na susretu su sudjelovali prvi dočasnik Stanko Putica, vojni kapelan BSD-a p. Mirko Vukoja i pomoćnik vojnog kapelana satnik Anton Žic.

Istoga dana: Vojni biskup u Republici Hrvatskoj mons. Juraj Jezerinac primio je izaslanstvo Zrinske garde u kojem su bili predsjednik Alojzije Sobočanec, predsjednik Skupštine Mihael Štebih, nadzapovjednik Alojzije Šestan, glavni tajnik Bojan Kocijan, gardist Dragutin Trstoglavec i mons. Juraj Kolarić.

24. 01. 2014.

U crkvi sv. Lovre u Požegi održano je svečano misno slavlje povodom osnivanja policijske kapelanije za Policijsku upravu požeško-slavonsku te uvođenja u službu policijskog kapelana PU požeško-slavonske vlč. Željka Volarića.

28. 01. 2014.

U PU krapinsko-zagorskoj upriličen je godišnji blagoslov djelatnika i prostora u kojima oni svakodnevno rade i provode svoje dnevne aktivnosti. Načelnik PU krapinsko-zagorske Jakob Bukvić zajedno sa svojim suradnicima i brojnim djelatnicima okupili su se u prostoru PU gdje su dočekali svoga svećenika. Policijski kapelan poslužitelj don Marin Drago Kozić najprije je služio svetom misu, a nakon mise blagoslovio je djelatnike i prostorije PU krapinsko-zagorske.

Don Marin je u propovijedi govorio o radosti blagoslova. U radosti božićnih blagdana slavimo dolazak Isusa Krista. Po njemu nam je Bog objavio svoju sliku i sebe darovao, da bismo vidjeli značenje svoga života, bili učvršćeni u svome pozivu i ljubili svoje bližnje. Bogu zahvaljujemo za darove koje nam je udijelio, osobito za članove naše obitelji, prijatelje po kojima jasnije prepoznamo Božju prisutnost u svakodnevicu. Važno je da smo kao zajednica okupljeni na molitvu. Blagoslov nije nešto što svećenik „obavlja sam“, nego je to stvar zajednice. Svi mi, kao zajednica djelatnika PU krapinsko-zagorske, molimo blagoslov. Stavljamo se pod zaštitu Svevišnjega Boga. Zato otvorite vrata svoga srca Božjem blagoslovu i Božjoj milosti i širite blagoslov i na druge, ponajprije na bližnje, u obitelji, na poslu - budite blagoslov jedni drugima, poručio je don Marin.

Istoga dana: U sjedištu Vojne biskupije u Zagrebu gospođa Nensi Rogar, majka bolesne Nike Rogar, primila je novčanu donaciju koju su za potrebe Nikinog liječenja prikupili vjernici Hrvatske katoličke zajednice Ravensburg-Friedrichshafen. Voditelj ove Hrvatske katoličke zajednice vlč. Ilija Jokić predao je dar gospođi Rogar u nazočnosti i uz blagoslov biskupa Jezerinca.

Biskup je u zahvalnici koju je po vlč. Iliji uputio vjernicima Ravensburg-Friedrichshafena poručio: "U svoje ime zahvaljujem od srca svim dobrim ljudima koji su dali svoj prilog za dobro djece koja su budućnost hrvatskog naroda. Može se dogoditi da djeca ostanu bez zdravlja pa i roditelja, no ne smije se dogoditi među nama kršćanima da ostanu bez skrbi i prijatelja. Gospodin koji stostruko vraća darovano s vjerom i od srca blagoslovio Vas za svako Vaše dobro djelo. Pozivam Vas da molitvom pratimo put ozdravljenja Nike, te molimo za snagu njenih najbližih", poručio je biskup.

29. 01. 2014.

U Vojnom ordinarijatu održan je prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH u 2014. godini. Na susretu su uz vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca, generalnog vikara dr. Jakova Mamića i vikara za pastoral don Josipa Stanića, sudjelovali vojni i policijski kapelani iz cijele Hrvatske.

31. 01. 2014.

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić predvodio je obred blagoslova djelatnika i prostorija u centralnoj zgradi Policijske uprave zagrebačke u Matičinoj ulici. Brojni djelatnici, predvođeni načelnikom PU zagrebačke Goranom Burušićem i njegovim zamjenikom Dubravkom Teurom, primili su blagoslov u svom radnom prostoru.

U prigodnom obraćanju i molitvi don Marin je istaknuo vrijednosti koje bi trebale biti na prvom mjestu u životu svakog kršćanina. Brige svaki-danšnice doduše ne iščekavaju, ali mi nećemo biti od njih pritisnuti kao oni koji nemaju nade. Danas se povjeravamo milosnom i životnom vodstvu dobrog Oca nebeskoga koji nam daruje sve što nam je potrebno. Bog brine za nas i za nas je tu. Upravo smo zato pozvani, u povjerenju u njegovu pomoć i njegovu potporu za naš život, brinuti se za naše bližnje. A briga za našu obitelj uvijek mora biti na prvom mjestu. U svojoj poruci se na poseban način osvrnuo na blagoslov koji se vezuje uz čovjeka a ne na prostor. Ako nema života u tome prostoru, ako nema ljudi koji tamo borave, onda je takav blagoslov beskoristan, jer neživom predmetu ne znači ništa. Bog štiti ponajprije čovjeka, a onda i mjesto gdje on boravi. Blagoslov se ne utjeruje silom, niti po službenoj dužnosti, nego to moli zajednica. Na taj način stavljamo se pod zaštitu Svevišnjega Boga, poručio je policijski kapelan.

Blagoslov djelatnika i prostorija završen je i u ostalim ustrojstvenim jedinicama PU zagrebačke, koje su dislocirane, a poglavito se to odnosi na policijske postaje.

02. 02. 2014.

Povodom blagdana sv. Vlaha, zaštitnika grada Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, policijska kapelanija nedavno osnovana pod zaštitom sv. Vlaha, biskupa i mučenika, proslavila je svoj dan u župi sv. Jurja u Osojniku svetim misnim slavljem koje je predvodio don Ivo Borić, kapelan u PU dubrovačko-neretvanskoj.

Na misi su nazočili predstavnici policijskih postaja iz Dubrovnika, Metkovića, Ploča, Stona, zračne luke Čilipi i Gruda (Konavle). Pod misom je podijeljen blagoslov grla.

Istoga dana: Blagdanom Svijećnice, Isusovog prikazanja u Hramu, slavi se događaj iz Isusova djetinjstva, kada su, prema Mojsijevu Zakonu, Josip i Marija donijeli Isusa u Hram u Jeruzalemu da ga, kao prvorodenca, obredno prikažu Bogu. Na ovaj blagdan, blagoslivljaju se svijeće, koje će se kasnije koristiti u obredima krštenja, tijelovskim procesijama i drugim prigodama.

Taj blagdan, zajedno s blagdanom svetog Blaža, biskupa i mučenika, proslavili su djelatnici i vjer-

nici Policijske kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“ u svojoj kapeli u Petrinjskoj ulici. Slavljena je sveta misa koju je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Na kraju mise kapelan je po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika, blagoslovio grla svih prisutnih.

Istoga dana: U kapelici kampa Marmal u Afganistanu, vjernici - pripadnici 22. HRVCON-a u mirovnoj misiji ISAF - proslavili su blagdan prikazanja Gospodinovog u Hramu – Svijećnicu. Misno slavlje predvodio je vojni kapelan 22. HRVCON-a vlč. Željko Savić.

04. 02. 2014.

Tijekom siječnja kapelan Policijske kapelanije „Sv. Hrvatski mučenici“ u PU ličko-senjskoj vlč. Ivan Blaževac obišao je sve sastavnice i djelatnike Policijske uprave. Susresti se sa svakim djelatnikom i policijskim službenikom na njegovom radnom mjestu bila je misija ovogodišnjeg blagoslova. Započeli su početkom siječnja s blagoslovom PU ličko-senjske gdje su se okupili svi djelatnici Policijske uprave predvođeni načelnikom Antom Podnarom i svim načelnicima PP. Blagoslov PP Gospić i Interventne policije upriličen je nekoliko dana poslije. Nakon blagoslova policije u Gospiću posjetili su i ostale postaje. S obzirom da su neke od njih udaljene i više stotina kilometara odlučili su posjetiti po dvije postaje dnevno. Postaju Karlobag i PP Novalja obišli su na prvom putovanju. Susret i blagoslov protekao je u radosnoj atmosferi, a nakon blagoslova imali su prilike porazgovarati i razmijeniti mišljenja. Tijekom drugog putovanja obišli su PP Otočac i PP Senj. U PP Otočac slavili su svetu misu i na taj način osnažili zajedništvo, dok u Senju uz jaku buru molitveno zajedništvo ih je okupilo i sve zagrijalo. Zadnje putovanje obuhvaćalo je obilazak PP Korenice i PP Donjeg Lapca te graničnih prijelaza Ličko Petrovo Selo i Užljebić. Iako je led posljednjih dana zaledio ova mjesta ipak srca ljudi bila su otvorena za Boga. Uz molitvu i blagoslov poprimila je nekada i teška svakidašnjica neke nove vidike. Na granicama naši mladi policajci čuvaju ne samo našu zemlju već i od srpnja 2013. sve ostale europske zemlje. Uz sav promet i posao na granici uspjeli su pronaći vremena za molitvu i kratak razgovor.

08. 02. 2014.

Hrvatski branitelji, ratni veterani Hrvatske ratne mornarice i 2. gardijske brigade „Gromovi“, dostojanstveno su i u velikom broju obilježili 21. obljetnicu obrane Novigrada i Paljuva te odali dužnu počast poginulim hrvatskim vojnicima i mornarima.

Na obilježavanju i komemoraciji za pet poginulih „Gromova“ i devet poginulih pripadnika HRM-a sudjelovali su predstavnici HRM-a na čelu s brigadirom Dragišom Konsom, predstavnici 2. mehanizirane bojne „Gromovi“ Gardijske motorizirane brigade predvođeni zapovjednikom bojne bojničkom Romanom Kelnerićem, predstavnici više braniteljskih udruga, članovi obitelji poginulih branitelja, predstavnici Zadarske županije, Grada Zadra, Grada Pule i Malog Lošinja, građani Novigrada i Paljuva te domaćini i suorganizatori Osnovna škola i Općina Novigrad.

Na značaj ove operacije, hrabrost i žrtvu branitelja podsjetili su brigadir Dragiša Kona ispred HRM-a i predsjednik Udruge ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“ umirovljeni pukovnik Željko Čubela.

Molitve na spomenicima predvodili su novigradski župnik don Pavao Zubčić i vojni kapelan „Tigrova“ i „Gromova“ iz Petrinje don Milenko Majić. Počast je odana i poginulim braniteljima u susjednom Paljuvu. Nakon komemoracije na spomeniku poginulim braniteljima, u mjesnoj crkvi Marije Pomoćnice kršćana služena je sveta misa zadušnica za poginule pripadnike 2. gardijske brigade „Gromovi“ i sve poginule hrvatske branitelje. Euharistijsko slavlje predvodio je dekan Novigradskog dekanata i župnik Pridrage preč. Jure Zubović, uz koncelebraciju novigradskog župnika i petrinjskog vojnog kapelana.

10. 02. 2014.

U crkvi sv. Roka u Virovitici slavljena je sveta misa uz svečani obred uspostave Policijske kapelanije „Blaženi Alojzije Stepinac“ i uvođenja u službu policijskog kapelana vlč. Ozrena Bizeka.

13. 02. 2014.

U prostorijama Vojnog dekanata u Osijeku održan je dekanatski sastanak vojnih kapelana i pomoćnika. Sastanak je vodio vojni kapelan i dekan vlč. Ante Mihaljević. Sastanku su nazočili vojni kapelani i pomoćnici dekanata, a u uvodnoj riječi vlč. Mihaljević pozdravio je nazočne, upoznao ih sa temama sastanka, te izrazio dobrodošlicu i poveo molitvu.

Promišljalo se i dan je osvrtno na predložene materijale vezano za sastanak svećenika u Vojnom ordinarijatu održanom u Zagrebu 29. siječnja. Također, razmatrao se „Pravilnik o dekanatskoj službi“, izneseni su prijedlozi za dekanatsko hodočašće djelatnika katolika MORH-a i MUP-a, prijedlozi vezani za ljetovanje mladih i studenata, te duhovne vježbe i bračne susrete u organizaciji Vojnog ordinarijata. Iznesene su mogućnosti i potrebe u pastoralnom djelovanju na dekanatskoj razini.

14. 02. 2014.

Kapelan Policijske kapelanije „Sv. Mihovil arkanđeo“ u Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj fra Žarko Relota nazočio je na proširenom kolegiju, na kojem su, uz zamjenika načelnika Marka Srdarevića, ovlaštenog za obavljanje poslova načelnika policijske uprave, nazočili i načelnici sektora i policijskih postaja, te voditelji službi.

Tom prilikom fra Žarko je pozdravio prisutne te u prigodnom govoru posebno naglasio važnost poštivanja dostojanstva svake osobe. „Od vas se to očekuje. Zato i jeste redarstvenici, oni koji stvaraju red. Međutim, red se može uvoditi palicom, suzavcem, riječju, uvjeravanjem... Ovisi o prigodi. Ali, i kad palica mora raditi, i tada morate znati: pred vama je čovjek sa svojim dostojanstvom. Neka vam ljudska osoba bude najveća vrijednost, svima i u svakom trenutku, i kad je čovjek slab i kad je dobar, i kad je grešnik i kad je svet. Pozvani ste štititi interese svih, uistinu svakog čovjeka.“

Svoju poruku djelatnicima završio je zapovijedima pape Ivana XXIII te mislima Ive Andrića: „Ljudi su nam potrebni i nikako se, nikako ne može živjeti bez praštanja... Živite i borite se kako najbolje umijete, molite se Bogu i volite svu prirodu, ali najviše ljubavi ostavite za ljude, ubogu braću svoju, čiji je život nestalni pramen svijetla između dvije beskonačnosti. Volite ljude, često im pomognite i uvijek ih požalite, jer su nam svi ljudi potrebni.“

15. 02. 2014.

U Kući susreta „Tabor“ u Samoboru služena je misa zadušnica za fra Zvezdana Linića na kojoj su se okupili vjernici Policijske kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“ i djelatnici PU zagrebač-

ke. Misu je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

U propovijedi don Marin je podsjetio na životni put fra Zvezdana, koji se završio 7. prosinca 2013. uoči Bezgrješnog začeca BDM, koju je toliko volio i častio. I djelatnike PU zagrebačke u mnogim susretima s njim poticao je na štovanje Bezgrješne. Poticao ih je da svoju vjeru žive hrabro i da duhovnost žive u konkretnostima policijskog života, a oni su se okupili da u ljubavi i zahvalnosti Bogu mole za njega, ali i jedni za druge, jer je upravo fra Zvezdan s povjerenjem i otvorena srca išao ususret ljudima. Mnoge je ljude doveo k Bogu, ali ih je jednako tako znao međusobno povezati donoseći u njihov život Isusa. Zahvalni Bogu za sve što je fra Zvezdan učinio za hrvatsku policiju kroz mnoge duhovne obnove i seminare posjetili su grob fra Zvezdana te izmolili zajedničku molitvu.

18. 02. 2014.

Zaklada policijske solidarnosti darovala je 200 knjiga Osnovnoj školi „Braća Radić“ u Martinjskoj Vesi. Knjige je u ime Zaklade uručio kapelan Policijske uprave zagrebačke don Marin Drago Kozić na čiju inicijativu je i ostvarena ova donacija. Knjige su preuzele ravnateljica osnovne škole Verica Pleša i knjižničarka Nataša Nježić.

19. 02. 2014.

U Vojnom ordinarijatu u Zagrebu održana je III. sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata u RH. Prva tema sjednice bila je: „Pravilnik o dekanatskoj službi u Vojnoj biskupiji“, druga: „Uspostave policijskih dekanata i osvrt na strukturu vojnih kapelanija“, i treća: „Opće stanje u pastoralnom djelovanju Vojnog ordinarijata“.

Susret svećenika Vojnog ordinarijata - prijedlog pastoralnog programa Zagreb, 29. veljače 2014.

U vezi s točkom dnevnog reda: "Godišnji pastoralni plan za 2014. godinu...", molimo vašu pozornost kako bi razmislili o nekim eventualnim programima (zahvatima) koji bi bili u skladu sa „specifičnim“ vojno-redarstvenim pastoralom kakav nam se sugerira u crkvenim dokumentima koji se odnose na naše poslanje, a osobito „Spiritali militum curae“, „Ugovor“, „Pravilnik“, itd.; važno je također napomenuti pastoralnu razliku (specifičnost), u formaciji i djelovanju vojnog i policijskog kapelana, jer sada ona gotovo da ne postoji. Važno bi bilo također posvetiti pažnju formaciji za redovitu (postrojbe, policijske uprave-postaje) i izvanrednu pastoralnu djelatnost (mirovne misije) te doći do prikladne formacije kapelana (vojnih i policijskih) za djelovanje prije misije, za vrijeme misije (ne samo pripadnika mirovnih misija, nego i obitelji koje ostaju u Hrvatskoj) te nakon misije. Podastiremo vam neka svoja razmišljanja tražeći vaše očitovanje i suradnju:

1. Neophodnost pastoralnog traženja i pomaka:

Čini nam se da se ukazuje potreba konzultacije s nekim ljudima, kako iz MUP-a tako i MORH-a i OS RH, ali i izvan ovih sustava, za uspostavu, razradbu i provedbu nekih programa (zahvata) te literature, koji bi imali obilježje „specifičnosti“ pastora u vojsci i policiji u skladu s navedenim dokumentima. Naravno, sve dosadašnje oblike pastoralnog djelovanja, osobito one koji su se pokazali kao poželjni i učinkoviti (duhovne vježbe, bračni susreti, rad s mladima tijekom ljeta, molitveni susreti, zornice) trebamo brižno promicati i provoditi.

Ovdje navodimo neka područja koja trenutno jasnije prepoznajemo kao mogućnosti proširenog te danas, čini nam se, potrebnog i mogućeg pastoralnog djelovanja:

1.1. Etika profesionalnog i pastoralno djelovanje:

Danas je veliko, nepokriveno i duhovno nedovoljno eksploatirano etičko područje profesije (etičko i moralno značenje vojske i policije u izgradnji demokratskih poredaka, u uspostavi i očuvanju ljudskih vrijednosti: života, dostojanstva, slobode, prava, dužnosti, suživota, općeg dobra, itd.) kao i želja dokumenata da se prisutnost vojnih i policijskih kapelana uoči ne samo kao predstavnika „sakralnoga“ u tom svijetu, nego i kao nositelja i promicatelja etičkih vrijed-

nosti, profesionalnog djelovanja, odgojitelja, graditelja i promicatelja kulture mira;

1.2. Cjelovita izgradnja osobnosti i pastoralno djelovanje:

Pripremiti, zajedno s drugim kolegama (psiholog, vojna odgovorna osoba, svećenik), program i publikacije koje bismo ponudili vojnicima i policajcima u vidu njihovog objektivnog suočavanja sa stresnim situacijama u vršenju njihovog poslanja u društvu (preventivno i postfactum); imati u vidu također nerijetko činjenicu odvojenog života u obitelji, poteškoće i konflikte u obiteljima, pomoć obiteljima (nematerijalna) čiji su članovi u mirovnim misijama, međuljudske odnose, karijeru i cjelovito osobno izrastanje: tu je duhovna dimenzija nezaobilazna, jer ona jedina pokriva čovjeka integralno;

1.3. Etičnost rukovodećih kadrova i pastoralno djelovanje:

Uprilicati posebne seminare (etičko-moralne programe) za rukovodeće kadrove u MORH-u, MUP-u i OS RH kako bi kroz svoj rad, kroz odgovornost i kroz odnose imali mogućnost ostvarivati onu plemenitu dimenziju duše po kojoj čovjek može učiniti drugačijim svoj život i pomoći da drugi ljudi žive s više smisla i zadovoljstva.

Trebalo bi vidjeti mogućnost uključivanja rukovodećih kadrova i u druge pastoralne projekte Vojnog ordinarijata;

2. Seminari o „rodnoj“ i „spolnoj“ jednakosti:

U skladu s Odlukom Ministarstva obrane (KLASA: 023-03/13-03/1; URBROJ: 512-01-13-631. od 31. listopada 2013. kojom se usvaja dokument „Rodno osviještena politika u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske“, toč. 8.2. Posebne mjere i aktivnosti za unaprjeđivanje rodne jednakosti, planirati i sudjelovati u „edukativnim programima (seminari, tečajevi i dr)“ o etičko-moralnim vrijednostima ovog planiranja te njihovo cjelovito i objektivno razumijevanje;

3. Stručni međunarodni izobrazbeno-pastoralni skup:

Već smo u točkama 1. i 6. rekli da je međunarodna suradnja potrebna, osobito na području konzultacija i stvaranja kadrova u vidu ostvarenja predviđenih programa (zahvata). Ovdje s vama podijeliti potrebu razmišljanja o organizaciji redovitih godišnjih „Studijskih dana“ (2 rad-

na dana godišnje) između zemalja našeg jezičnog (možda za prve Studijske dane organizirati samo za slavensko jezično okruženje) i geografskog ili tranzicijskog okruženja (zemlje srednje, istočne i južne Europe) na kojima bi se razmijenila iskustva, stekle nove spoznaje kroz ciljane predavanja i istraživanja, uočile eventualne nove mogućnosti o „specifičnom“ pastoralnom djelovanju u vojsci i policiji. Određene „ponude“ u pomoći oko organizacije ovakvih susreta već imamo sa strane MMI-a i osobito USEUCOM-a;

4. Premišljanje postojećih sadržaja i pristupa u vojnom i policijskom pastoralu:

Vidjeti kako možemo postojeću pastoralnu praksu učiniti učinkovitijom i suvremenijom: uočiti, izdvojiti i obrađivati ona duhovna područja za koja vojnik i policajac ima interes; kakvo je stanje u našoj sakramentalnoj evangelizaciji (homilija i tumačenje sakramenata, koristi li se dovoljno čitanje, uloga i snaga Riječi Božje, osobne molitve, susreta sa sobom, susret osobni s kapelanom) te kako liturgijsko slavlje (misa, slavlja riječi, pobožnosti...) učiniti da bude put promjene;

5. Karitas i naše pastoralno djelovanje:

Imajući u vidu socijalnu osjetljivost ovog časa naroda i Crkve, valjalo bi ozbiljno razmisliti o načinu kako bi se oživjela karitativna djelatnost Vojnog ordinarijata: mnogi traže pomoć, brojčano jake obitelji trebaju našu podršku i pomoć, djelatnici MORH-a i MUP-a te OS RH koji su u oskudici često nemaju gdje naći razumijevanje osim kod nas. Karitas nam se čini kao izvrsno svjedočanstvo danas prepoznatljivo od svih;

6. Izobrazba za eventualne programe:

Osim što sam naš Vojni ordinarijat može i treba organizirati izobrazbu vojnih i policijskih kapelana (utvrditi sadržaj, prostor, vrijeme, stil i voditelje izobrazbe), treba razvidjeti mogućnost slanja nekog od mlađih vojnih i policijskih kapelana (i pomoćnika) na specifičnu izobrazbu izvan RH kroz suradnju s drugim vojnim biskupijama Europe i svijeta (vidjeti gdje je to moguće i kako je moguće to ostvariti), a sve u vidu ovih traženja s ciljem da se ovakvi programi uspostave i provode na stručnoj razini zavidne kvalitete; osim toga, kapelani koji su sudjelovali na raznim međunarodnim (sličnim) susretima, mogli bi u tom vidu pomoći i na neki način „preslikati“ neka međunarodna iskustva;

7. Konkretna inicijativa zajedničkog traženja:

Bi li bilo izvedivo da sami kroz pet jednod-

nevni susreta u Ordinarijatu (svi zajedno, ili po dekanatima u sjedištu istih, uključujući naše pomoćnike i neke koje procijenite da bi bili ozbiljno kadri i raspoloživi, a bez stvaranja velikih materijalnih troškova) u skladu s pet poglavlja pobudnice „Radost Evanđelja“ (Uvod i I. Misijska preobrazba Crkve; II. U krizi zajedničkog zauzimanja; III. Naviještanje Evanđelja; IV. Socijalna dimenzija evangelizacije; V. Duhom ispunjeni evangelizatori), organiziramo sustavno čitanje, skupno tumačenje i iznalazimo primjenu smjernica koje nalazimo u Apostolskoj pobudnici „Evangelii Gaudium“ (Radost Evanđelja) pape Franje;

8. Klubovi vojnika i policajaca katolika

Bi li bilo uputno razmisliti o mogućnosti osnivanja „Kluba vojnika katolika“ i „Kluba policajaca katolika“ kao što to imaju i neke druge zemlje (na vojnoj razini AMI). One po naravi svojeg poslanja:

- a) Pomažu u projektima naše biskupije
- b) Integriraju aktivne i bivše djelatnike te branitelje
- c) Integriraju volontiranje;

9. Potreba promocije specifičnosti ove biskupije:

Trebalo bi razmisliti kako to učiniti unutar Crkve u Hrvatskoj:

- a) Kroz duhovnu i teološku formaciju svećeničkih i redovničkih kandidata
- b) Kroz neke skupove s ciljanom tematikom;
- c) Kroz literaturu (brošure);
- d) Kroz pastoralne izvještaje na HBK-a.

Poštovani kolege, ovo je materijal za razmišljanje, dopunu, izmjenu. Tražimo zajedno. Svaki vaš konstruktivni prijedlog treba ugraditi u eventualnu odluku i odvažiti se potom na korak koji bi mogao donijeti više razumijevanja glede identiteta Vojnog ordinarijata, svećenika i pomoćnika u vojsci i policiji. Mislimo da bismo na ovaj način mogli pružiti dosta uvjerljivu sliku o važnosti i korisnosti naše uloge u ovim segmentima Crkve, a i sami bismo mogli postati osposobljeniji suočiti se stručnije i odgovornije sa složenim i primjerenim izazovima našeg poslanja. Naravno, na kraju ostaje zlatno pravilo koje svi poznamo: „Najbolji navjestitelj je svjedok“. ■

Zagreb, 23. siječnja 2014.

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij
O. Jakov Mamić, OCD, generalni vikar
Don Josip Stanić, SDB, vikar za pastoral

Blaženi Alojzije Stepinac Frankfurt, 9. veljače 2014.

Draga braćo i sestre, dragi štovatelji blaženog Alojzija Stepinca! Ove godine spominjemo se 54. obljetnice smrti blaženog kardinala Stepinca. Iako vrijeme sve više odmiče od njegove smrti, ljubav prema njemu ne nestaje, štoviše, iz godine u godinu raste u srcima i kćerima hrvatskog naroda. Kako i ne bi? Kao zagrebački nadbiskup i hrvatski kardinal, bio je branitelj Isusa Krista i njegova evanđelja, branitelj Crkve, slobode i hrvatskoga naroda. Život mu je bio nalik na Kristov život.

Današnje evanđelje to najbolje tumači. Uoči svoje smrti Isus je pripremio svoje učenike na posljednje dane svoga života. Da bi objasnio svojim učenicima smisao svoje muke, smrti i uskrsnuća, poslužio se znakom pšeničnog zrna koje, da bi donijelo plod, mora najprije umrijeti. Sličnu sudbinu pšeničnog zrna proživio je i blaženi Stepinac.

Prigodom proglašenja kardinala Stepinca blaženim, blaženi papa Ivan Pavao II. rekao je da je tajna kardinala Stepinca bila u tome što je na jedinstven način sudjelovao u vazmenom otajstvu: poput pšeničnog zrna "pade na zemlju", na ovu hrvatsku zemlju, te je, umrijevši, donio obilat rod". Blaženik je bio svjestan da nema proslave bez dragovoljnog prihvaćanja križa. On je to istaknuo i na mladomisničkoj sličici: "A ja Bože sačuvaj, da bi se čime ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista" (Gal 16, 14).

Draga braćo i sestre! Taj smo križ i mi doživjeli u Domovinskom ratu. Hrvatski su ga branitelji spremno prihvatili na svoja ramena, noseći ga sve do kraja. Tako su svojom žrtvom iskupili svoj narod.

U vrijeme zatočeništva u Krašiću blaženi kardinal Stepinac napisao je oporuku pod nazivom duhovna oporuka. U njoj je naglasio nekoliko važnih poruka, koje su veoma suvremene i danas također.

Prva poruka: vjera u Boga. Već je 1935. godine rekao: "Neka se prelije more na nas, neka se sruše bregovi, neka potamni ako hoće i sunce nad nama, naša vjera u tebe Gospode i u pobjedu tvojih načela, ostaje nepokolebljiva, jer će sve proći, a Ti ostaješ".

Kardinal je živio u vrijeme agresivnog bezboštva, borbe protiv vjere i Boga. Stoga naglašava

va da pravog humanizma i sreće nema bez Boga, bez vršenja Božjih zapovijedi. U vremenu progona Crkve, preostala mu je još jedino nada. Kao svoje biskupsko geslo uzima upravo nadu kao glavni motiv: "U tebe se, Gospodine, uzdam". Stoga je veoma važno njegovati nadu u sebi i nikada ne gubiti povjerenje u Boga.

Druga Blaženikova poruka: vjernost Sv. Ocu i Apostolskoj Stolici. Kako su samo dirljive njegove riječi kad poručuje vjernicima: "Ostanite dakle po svaku cijenu, pa ako treba i uz cijenu života, vjerni Kristovoj Crkvi, koja ima na čelu Petra, papu za poglavara.

Najodgovorniji politički vođe u Hrvatskoj, poput Tita i Bakarića, predložili su kardinalu Stepincu osnivanje nacionalne crkve, a to znači prekid sa Svetom Stolicom. Budući da Blaženik nije pristao na tu ponudu, to mu se na suđenju pripisivalo kao najveći zločin, jer nije bio, kako oni kažu, politički dovoljno širok u svojim vizijama. Dapače, rekli su da je bio politički ograničena osoba. I zato mu se sudilo.

Treća poruka: Ljubav prema majci Crkvi, majci Mariji i zemaljskim majkama. "Život u obitelji bio bi težak, kad ne bi bilo majke. Crkva je jedna velika Božja obitelj. Bog se pobrinuo za majku te obitelji, a to je Blažena Djevica Marija, majka Božja i majka naša", piše Blaženik.

a) Katolička Crkva je, dakle, naša majka. Ona je otvorena svima. U nju se ulazi krštenjem. Ona nas je rodila na božanski život. Ona nam omogućava da se susretnemo s Isusom Kristom preko Božje riječi koja nas preobražava jer je u njoj prisutan Isus Krist. I svako od nas nalazi u njoj ono što mu je potrebno da vjeruje, živi kršćanski, da postane svet. Majka, ako je i bolesna treba je voljeti. I danas se napada majku Crkvu. Pravi ljubitelj Crkve branit će majku Crkvu.

b) Marija je majka Crkve. Gotovo da nije bilo propovijedi u kojoj Blaženik nije spomenuo majku Božju kao majku Crkve. Ona je naša pomoćnica i zagovornica. Ljubav prema Majci Božjoj usadila mu je njegova majka Barbara. Kad bi majke danas usađivale ljubav prema majci Božjoj, uvjeren sam da bi djeca bila drugačija.

c) Blaženik potiče da ljubimo svoju zemaljsku majku. Tko iskazuje veće usluge Domovini i narodu svome od majke, koja je rodila i kršćanski

odgojila brojnu djecu. Naglašujem kršćanski odgojila. Jer nije usluga u tome, što rađa djecu, nego u tome što je dala dobru djecu. Kršćanski odgojena djeca blagoslov su naroda", poručuje Blaženik i nastavlja: "Čovječanstvo ima veću potrebu za boljim ljudima, negoli za boljim strojevima".

Draga braćo i sestre! Ove Blaženikove riječi i danas su suvremene, jer javni mediji, TV i tisak ne idu često u prilog kršćanskim vrijednostima i kršćanskom odgoju, vrednovanju majke.

Sigurno je da je vama, kao roditeljima, teško odgajati djecu, jer vam djeca žive u jednom novom svijetu. Možda ste i čuli koji puta od svoje djece: mama, ti ne znaš ništa. Danas je novi svijet. I to vas opravdano boli, jer ste uložili prevelike žrtve da bi vam djeca tako uzvratila.

Dragi mladi! Vaši su roditelji podnijeli velike žrtve da bi vama bilo bolje. I nikada nemojte tako reći tati i mami. Jer ako vas itko voli na ovom svijetu, onda vas vole vaši roditelji.

Papa Franjo se prošle godine u Rio De Janeiro obratio posebno mladima. Poručio im je da ne dopuste da ih drugi vode, da se ne prepuste struji života nego da se kao vjernici nametnu u ovom svijetu. Stoga je veoma važno poznavati svoju vjeru, da nam ona bude svjetlo na našem životnom putu. Da bi u tome uspjeli nema ništa bez žrtve, a posebno ne bez molitve i sakramenta, sv. ispovjedi i sv. pričesti.

Blaženi Alojzije Stepinac često se obraćao mladima. Poticao je djevojke, koje se spremaju biti sutra majkama da se povjere Majci Božjoj, kako bi mogle odgovoriti zadacima koji ih čekaju. Da bi postale dobre i čestite kao supruge i majke preporučivao im je da se mole Majci Božjoj, bez obzira da li ih Bog zove da budu tjelesne majke ili duhovne, kao buduće redovnice.

Braćo i sestre! Nama su potrebni dobri očevi i dobre majke, dobri svećenici i dobre časne sestre. Molimo jedni za druge. Molimo za svećenička i redovnička zvanja.

I vi dragi mladići! Budite hrabri, imajte povjerenje u Boga, Isusa Krista. Želim vam da nađete dobre djevojke, buduće supruge, ukoliko vas Bog zove da ostvarite očinstvo. Budite nalik na hrvatske mladiće i očeve koji su njegovali kršćansko i katoličko nasljeđe, podržavali sveto obiteljsko ognjište da se ne ugasi. Danas nije lako održati se na visini. Teško je biti kršćaninom u vremenima krivo shvaćane i tumačene slobode. Ali snagom Božjom se može uspjati i održati.

U svijetu postoji zlo, u svijetu djeluje Zli, Sotona. No, Bog je jači od Sotone. Mladima se nude ideali, veli papa Franjo, kao što su užitak, posebno droga. Trgovina drogom potiče na nasilje, ubojstva. Traži se hrabrost, koja dolazi od Boga. Papa Franjo je rekao da se ne treba bojati braka, svećeničkog i redovničkog poziva.

Draga braćo i sestre! Četvrta oporuka Blaženika: Međusobna bratska ljubav. "Pomažite se uvijek bratski među sobom! Budite jedno srce i jedna duša. Ali ljubite neprijatelje svoje, jer je to zapovijed Gospodnja", piše Blaženik.

Nismo još čuli nijednog neprijatelja Boga i Crkve da je pozivao na ljubav. I tako je svojom moralnom veličinom kardinal Stepinac nadvisio sve tužitelje i sve suce. U svojoj oporuci Blaženik je napisao: "Neka vas od ljubavi prema neprijateljima ne odvraća njihova zloća, jer jedno je čovjek, a drugo je njegova zloća. Čovjek je Božje stvorenje, a zloća je ljudsko djelo".

Peta i zadnja poruka blaženog Stepinca: poziv na molitvu. "Sjetite se kada mene u molitvama, svoga pastira u teškim vremenima, da mi Gospodin bude milostiv. Ja se nadam da će mi milosrdni Isus dati milost, da mogu uvijek na nebu moliti za sve vas, dok bude svijeta i trajala naša biskupija, da svi prispijete cilju, za koji vas je Bog stvorio".

To je najljepši iskaz kardinalove vjere i pozdanja u Boga. On je uvjeren da će se naći pred sudištem Božjim i da će mu Isus Krist biti milosrdni sudac, da će se i sam moliti Bogu za nas, dok bude svijeta.

Draga braćo i sestre, dragi štovatelji blaženog kardinala Stepinca! Blaženi papa Ivan Pavao II. je 3. listopada 1994. godine rekao na Mariji Bistrici: "Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem blaženi A. Stepinac svojem narodu pruža svojevrsni kompas da bi se znao orijentirati". On nam je ostavio svoju duhovnu oporuku kako živjeti. Stoga nećemo pogriješiti budemo li prihvatili njegov program kao svoj program. Ne zaboravimo da je on naš zagovornik i molitelj pred Bogom za svoj hrvatski narod.

Neka je blagoslovljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji se proslavio po svom Sinu Isusu Kristu, po svojim svecima i našem blaženom kardinalu Stepincu. Blaženi naš kardinal, moli za svoj hrvatski narod i ovaj vjerni i Bogu odani hrvatski iseljenički ali ne iskorišten iz svoje domovine i svoje Crkve. Amen. ■

Sv. Valentin - Dan kapelanije Zagreb, 13. veljače 2014.

Draga braćo i sestre! U novije vrijeme "Valentinovo" se sve više spominje kao "dan zaljubljenih". Po sebi ništa loše. No, ovaj dan ima jednu drugu pozadinu. Naime, antikatolički i antikršćanski svijet nastojao je nakon II. svjetskog rata potisnuti sadržaje i poruku crkvenih blagdana, uključujući sv. Valentina. No, bez obzira na to, nitko ne može zasjeniti veličinu svetaca, posebno mučenika, kao što je bio sv. Valentin.

Bila su vjerojatno dva Valentina, obojica su bila mučeni oko 269. godine. Jedan od njih bio je biskup Terne, u Italiji. Drugi je, kojeg danas posebno slavimo, bio svećenik i liječnik. On je živio u razdoblju velikih progona Crkve. Roditelji su mu bili veoma ugledni i bogati. To ih nije udaljilo od ljudi, posebno siromašnog svijeta, dapače, mnoga su svoja dobra podijelili siromašnima. U tom su duhu odgajali malog Valentina. Kad je Valentin odrastao, nije toliko mario, poput ostalih vršnjaka, za poganske igre u areni, nego je radije odlazio u katakombe, podzemna groblja, gdje su se sklanjali kršćani pred progona rimskih careva. Među njima bio je i veliki broj mladih ljudi, mladića i djevojaka, koji su bili kršćani. U katakombama se u njemu rodilo zvanje za svećeništvom, kako bi mogao što više pomoći progonjenim kršćanima. Papa ga je zaredio za svećenika i postavio ga za upravitelja crkvenih dobara u rimskoj općini. Uz sve druge brojne dužnosti, koje je obnašao, Valentin je našao vremena za kršćane-zatvorenike, potičući ih na hrabrost i ustrajnost, donoseći im svetu pričest. Zbog njegove hrabrosti veoma su ga cijenili ne samo kršćani nego i pogani.

Valentin je bio optužen zbog vjere kod cara Klaudija. Možda bi i sam car prihvatio kršćansku vjeru, jer je s pažnjom slušao Valentina dok je propovijedao, da se nije umiješao rimski namjesnik Kalapurnije. Da se ne zamjeri namjesniku, car mu je predao Valentina, a ovaj sucu Asteriju, koji ga je trebao osuditi na smrt. Sudac Asterije imao je pokćerku teško bolesnu. Nju je izliječio sv. Valentin. Vijest o ozdravljenju njegove pokćerke, kao i sučev prijelaz na kršćansku vjeru, brzo se proširila Rimom.

Dok su se kršćani veselili sucu Asteriju, koji se obratio, pogani su odlučili ubiti i suca i Valentina. Bilo je to godine 269. na današnji dan. Odsjekli su mu glavu na Flaminijevoj cesti, u Rimu. Danas ga mnogi slave širom svijeta. Posebno mu se obraćaju mladi da uspiju osnovati sretan brak.

Današnje evanđelje najbolje ocrtava lik sv. Valentina. "Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu" (Mt 10, 28). "Ne bojte se, dakle!" (Mt 10, 31), poručuje Isus.

Neustrašivost je temeljna oznaka kršćanina, ona je dar Duha Svetoga (usp. Mt 10, 19). Isus navodi razloge te neustrašivosti, kad govori da protivnik ne može čovjeku ništa nauditi, jer Otac nebeski bdije nad njim, da kršćanin - vjernik zna da Bog neće uvijek spašavati čovjeka iz njegovih nevolja, no, unatoč tome vjernik sve svoje pouzdanje i dalje stavlja u Boga. Konačno, Isus je proglasio progonojane blaženima (Mt 5, 10-11).

Ima jedna legenda kako je sv. Valentin slao pisma mladima da ne odgađaju vjenčanje zbog progona rimskih careva, ako su odlučili vjenčati se. Tu susrećemo prve početke slanja pisama mladim. Danas se pišu „sms“ poruke!

U svakom slučaju, posebnost sv. Valentina jest u tome što je posebno volio mlade ljude i poticao ih da se ne boje prihvatiti osnovati obiteljsku zajednicu, unatoč teškoćama, budući da je sam Bog, Isus Krist uzdigao ženidbu do sakramenta, kao vidljivog znaka Božje ljubavi prema nama ljudima. I tako vidimo da je obitelj za sv. Valentina bila svetinja.

Braćo i sestre! Bez zdravih obitelji nema ni budućnosti. Obitelj ima nezamjenljivu ulogu u životu Crkve, jednako tako i za društvo. Kao zajednica života i ljubavi ona je nezamjenljiva u svojem navjesticom poslanju koje se na posebni način očituje u prenošenju kršćanskih vrijednosti. Roditelji su, naime, prvi navjesticom vjere, ali i prenositelji ljudskih i kršćanskih vrijednosti. Obitelj je nenadomjestiva za izgradnju društva. Ona pridonosi izlječenju društva. Na temelju te njezine specifične uloge za Crkvu i društvo lako je razumljiva i briga sv. Valentina.

Danas je to pitanje aktualnije jer postoje negativni trendovi obzirom na obitelj. Naime, uočavamo sve veću pojavu odgađanja i kasnijeg ulaska u brak, kao i povećanog broja samaca, čime je povezana i pojava opadanja brakova. Razlozi su mnogostruki: od problema nezaposlenosti, do straha od neuspjelosti braka. Tome pridonose negativni trendovi, kao što je rastava braka, poglavito u prvim godinama bračnog života. Nadalje, kriza braka u velikoj je mjeri uzrokovana pojavom sve većih pritisaka koji niječu ili napadaju instituciju braka, nudeći im alternative,

kao što su zajedništvo u dvoje bez obveza, koje je ponekad protiv Božjeg i naravnog zakona. Takve pojave naveliko zbunjuju većinu naših ljudi. Veoma raširena pojava je i predbračni život mladih ljudi s nesagledivim posljedicama. Tu su i tzv. brakovi i veza na probu, na određeno vrijeme i bez obveze; brakovi bez crkvenog vjenčanja.

Sve te i slične pojave odražavaju se na negativni demografski trend u Hrvatskoj, među kojima valja spomenuti smanjenje broja rođenja i odluku roditelja da imaju jedno, eventualno dvoje djece, te mentaliteta protiv života, koji se očituje u ubijanju začete, a nerođene djece.

Sv. Valentin se, istina, nije susretao s takvim problemima i anomalijama, jer su bili druge naravi: poglavito borba za vlastiti život zbog progona rimskih careva. No, Valentinova poruka itekako je i danas aktualna.

Poruka sv. Valentina? Mi se nalazimo u jednoj drugoj klimi, koja ne pogoduje zdravom obiteljskom životu, razvoju zdravih obitelji. Zbog toga ne treba posustati, kao što nije posustao sv. Valentin, dapače stao je u obranu obitelji, pozivajući mlade da se unatoč teškoćama i izazovima odvažte stupiti u bračno zajedništvo te da sve svoje pouzdanje stave u Boga, Isusa Krista, koji je posvetio obitelj, kad je odlučio roditi se upravo u njoj.

22. srpnja prošle godine (2013.) papa Franjo se susreo s mladima u Rio de Janeiru, u Brazilu. Tu je prigodu papa iskoristio kako bi mlade pozvao da plivaju protiv struje kad je riječ o suvremenoj "kulturi današnjeg trenutka", da se ne boje braka ili svećeničkog odnosno redovničkog poziva, kao projekta koji zahtijevaju cjelovitu

vjernost.

Stoga, braćo i sestre, slaviti danas sv. Valentina znači prije svega nasljedovati ga u vjernosti Bogu, Isusu Kristu, uz cijenu žrtve. Tim su putem krenuli mnogi sveci. Tim je putem krenuo i sv. Valentin. Čuli smo i apostola Pavla kako hrabri kršćane grada Rima, da unatoč toga što ih ubijaju dan za danom, oni nadmoćno pobjeđuju zahvaljujući Isusu Kristu.

Bog ima sa svakim od nas svoj plan i valja dopustiti Bogu da se posluži s nama, da gradi novi svijet, Božji svijet u hrvatskom narodu i Domovini. A taj novi svijet može se graditi prije svega sa zdravim obiteljima koje žive vjeru. Važnost vjere i to prije svega u obitelji najsigurniji je oslonac, jer čovječanstvu su danas potrebni dobri ljudi nego bolji strojevi.

Naime, očeva uloga i uloga majke nenadomjestiva je u odgoju djece. Još se dublje utiskuje u dušu djeteta ono što proizlazi iz majčine duše jer je majka s djetetom dublje psihološki i fizički povezana.

Blaženi kardinal Stepinac je rekao: "Jake i sretno Hrvatske nema bez jakih, fizičkih i moralno zdravih obitelji i zadovoljnih hrvatskih obitelji. A tih opet neće biti bez čestitih moralno zdravih i sretnih pojedinaca, bez zdrave i valjane djece". Toga je bio i svjestan sv. Valentin. Stoga je pozivao posebno mlade da se ne boje prihvatiti obiteljski život, koji je blagoslovio sam Bog, a Isus Krist uzdigao na sakrament.

Sv. Valentine, moli za nas! Blagoslovi naše mlade da poslušaju tvoj glas, a ti ih svojim zagovorom obdari svakim blagoslovom, kao i naše obitelji. Amen. ■

<p align="center">Uprava Vojne biskupije Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj</p>	<p align="center">Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)</p>	<p align="center">Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)</p>
<p>Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 (centrala) tel: +385 1 4670 659 (centrala) faks: +385 1 4670 662 www.vojni-ordinarijat.hr uprava@vojni-ordinarijat.hr vojni.ordinarijat@moh.hr</p> <p>Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij</p> <p>O. Jakov Mamić, generalni vikar tel: +385 1 3784 489 jakov.mamic@moh.hr</p> <p>Don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral tel: +385 1 4670 660 mob: 091/4554 648 (specijal 82648) josip.stanic@moh.hr</p> <p>Robert Stipetić, kancelar tel: +385 1 4670 660 robert.stipetic@moh.hr</p> <p>Dragan Logarusić, ekonom tel: +385 1 4568 572 mob: +385 99 5793 911 dragan.logarusic@moh.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata tel: +385 1 3784 389 gmiskic@moh.hr</p> <p>Marinko Nikolić, osobni tajnik vojnog ordinarijata tel: +385 1 4568 587 marinko.nikolic@vojni-ordinarijat.hr</p>	<p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 faks: +385 1 4670 662</p> <p>Bojnik Petar Klarić, voditelj Odjela tel: +385 1 4670 657 perica.klaric@moh.hr</p> <p>Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara tel: +385 1 4568 580 vladimir.krpan@moh.hr</p> <p>Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za organizaciju tel: +385 1 4670 660 mladen.cobanovic@moh.hr</p> <p>Marija Vukovojac, stručni savjetnik tel: +385 1 4670 660 marija.vukovojac@moh.hr</p>	<p>Policajska akademija Avenija Gojka Šuška 1 HR -10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)</p> <p>Josip Zagorščak, voditelj Službe tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) mob: 098 470 781 (specijal 84484) jzagorscak@mup.hr</p> <p>Mato Topić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527) mob: 091 4554 649 (specijal 82649) mtopic@mup.hr</p> <p>Mario Dokmanić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523) mob: 099/7031 578 (specijal 85620)</p> <p>Branko Šarkanj, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528) mob: 091/4563 958 (specijal 82958) bsarkanj@mup.hr</p> <p>Danko Šantek, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529) mob: 091/4565 464 (specijal 82644) dsantek@mup.hr</p> <p>Sanja Vrkljan Horvat, administrativna tajnica tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)</p>

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA	KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
„Gospa Snježna“ 5. kolovoz	MORH I GSOSRH Stančićeva 6 Zagreb	tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	fra Marko Medo mob: 098/9044-000	stn Srećko Zmalec srecko.zmalec@morh.hr tel: 01/456-8080 mob: 091/7635-866
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV Karlovac	tel: 047/626-388 (536) faks: 047/626-456	P. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vladislav.mandura@morh.hr mob: 091/586-3400	stn Dražen Čulić drazen.culig@morh.hr mob: 091/8811-862
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ Osijek	tel: 031/236-623 faks: 031/236-841	o. Ante Mihajević, dekan Osijek ante.mihajevic@morh.hr mob: 098/269-599	prč Darko Boban mob: 091/799-1789
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	2. motorizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“ Knin	tel/faks: 022/617-841	fra Ilija Mikulić mob: 098/432-607	voj Marko Buzuk marko.buzuk@morh.hr mob: 091/533-8266
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	BSD Delnice	tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	P. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	stn Anton Zic anton.zic@morh.hr mob: 098/917-0427
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ IPZO Zagreb	tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	voj Lorenc Tomkić mob: 098/946-7773
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Split	tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	branimir.projic@morh.hr	ds Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Pomorska baza Split	tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868	sk Darijo Rajčić mob: 098/744-330
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera Zagreb	tel: 01/6631-299 faks: 01/6631-397	o. Ivan Magdić mob: 091/8870-374	prč Damir Sedlar mob: 091/943-0134
„Sv. Petar i Pavao, apostoli“ 29. lipnja	VOB Ogulin	tel: 047/627-483 faks: 047/627-483	P. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Logistička pukovnija Petrinja	tel: 044/562-149 faks: 044/562-230	don Milenko Majić mmajic@morh.hr mob: 098/924-1483	prč Mario Barišić mob: 098/886-306
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMB Vinkovci	tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	vlč. Alojz Kovacek alojz.kovacek@morh.hr mob: 091/251-0821	npr Adam Dakić adam.dakic@morh.hr mob: 091/725-8290
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska motorizirana brigada Knin	tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	sžn Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“ Gospić	tel/faks: 053/577-201	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983 iblazevac@yahoo.com	
„Sv. Anđeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerska pukovnija Karlovac	tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	P. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vladislav.mandura@morh.hr mob: 091/586-3400	ds Daniel Radinović 098/186-3426 tel: 047/626-621
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO poligon „Eugen Kvaternik“ Štunj	tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	jurica.hecimovic@gs-t-com.hr mob: 098/980-7134	stn Jurica Hećimović jurica.hecimovic@gs-t-com.hr mob: 098/980-7134
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasnno-zaštitna bojna Zagreb	tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić, dekan Zagreb mob: 091/576-2764	stn Dolores Rečić-Vragović drecic@morh.hr mob: 091/5570-112
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Petar Žrinski“ Zagreb	tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujičić mob: 098/337-162	prč Marjan Puljiz mob: 099/2486-662
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	93. zrakoplovna baza Zadar	tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović, dekan Split mob: 098/423-533	npr Vinka Rogić vinka.rogic@morh.hr mob: 098/532-045
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOIDL Požege	tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	stn Antun Mandić amandic@morh.hr mob: 091/786-1333
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP Velika Buna	tel/faks: 01/2025-802	vlč. Slavko Rajić slavko.rajić@morh.hr mob: 098/1632-359	
„Sv. Nikola Tavelić“ 14. studenog	Središnjica EI Zagreb	tel/faks: 01/6631-422	vlč. Željko Savić mob: 099/873-2239	npr Ranko Vrban mob: 098/969-6794
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Pješaka pukovnija vojarna „Dračice“ Đakovo	tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Majić mob: 098/186-6901	

„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrijska 20 10 000 Zagreb	tel.: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	Mišo Josipović mob: 099/2292-432 (spec. 25 293) mjosipovic@mup.hr
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja 21 000 Split	tel: 021/215-659 faks: 021/309-395	fra Žarko Relota Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel. 021/307 511 (specijal 41 987) fax. 021/307 512 mob: 091/4563-741
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Suška 1 10 000 Zagreb	tel/faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja 51 000 Rijeka	tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravateljstvo Av. gr. Vukovara 33	tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	o. Stjepan Harijač, dekan mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Sv. Mauro“ 21. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1 52 100 Pula		vlč. Ilija Jakovljević mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10 42 000 Varaždin	tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb 43 000 Bjelovar	fax: 043/886-955	preč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1 31 000 Osijek	tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	p. Željko Rakošec zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Skorpika 5 22 000 Šibenik		don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb 23 000 Zadar		o. Ivo Topalović mob: 098/423-533	
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprvničko-križevačka Trg Eugena Kumčića 18 48 000 Koprivnica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2 53 000 Gospić		vlč. Ivan Blaževac mob: 099/2680-729 (spec. 86085)	
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6 47 000 Karlovac		vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	
„Sv. Vinko Pallotti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Kunjanina 1 34 000 Požega		vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19 44 000 Sisak		don Milenko Majić mob: 098/924-1485	
„Sv. Euzebije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b 32 100 Vinkovci		p. Željko Rakošec zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9 35 000 Slavonski Brod		vlč. Davorin Anđić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13 20 000 Dubrovnik		don Ivan Bonić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53 49210 Zabok		vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7 40 000 Čakovec		vlč. Ivica Horvat mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19 33 000 Virovitica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	